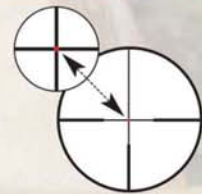

The Ultimate
Visual Experience

A Carl Zeiss új alap céltávcsöve -
megvilágított irányzójellel, a 2. képsíkban.

ÚJ
Megvilágított
60-as irányzójel

Prémium céloptika aktív vadászatra

A Duralyt céltávcsöveket már megvilágított, 60-as irányzójellel is lehet rendelni. A finom, jól látható megvilágított pont ideális nappali vadászatra, célfedése minimális a teljes nagyítási skálán. A Duralyt céltávcsövek minden vadászati szituációban tökéletesek pontos optikájuk és ellenállóságuk által. A Carl Zeiss kiváló képalkotást garantál, kivételes élességgel és részletgazdagsággal.

Duralyt céltávcsövek aktív vadászatra, megvilágított vagy nem megvilágított irányzójellel: Duralyt 1.2 - 5 x 36, 2 - 8 x 42 és 3 - 12 x 50, német gyártmány

ÚJ: Duralyt céltávcső megvilágított irányzójellel

Nagykereskedelmi képviselet:
Blaser Magyarország Kft.
4025, Debrecen, Erzsébet u.48.
tel: 52/521-092
email: fogarasi.jagd@t-online.hu
www.blaser-hungary.hu

We make it visible.

MAGYAR
VADÁSZLAP

A szerkesztőség címe:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
Tel./fax: +36-1/242-0042
Mobil: +36-70/702-5000
e-mail: info@vadaszlap.hu

HU ISSN 1215-6159

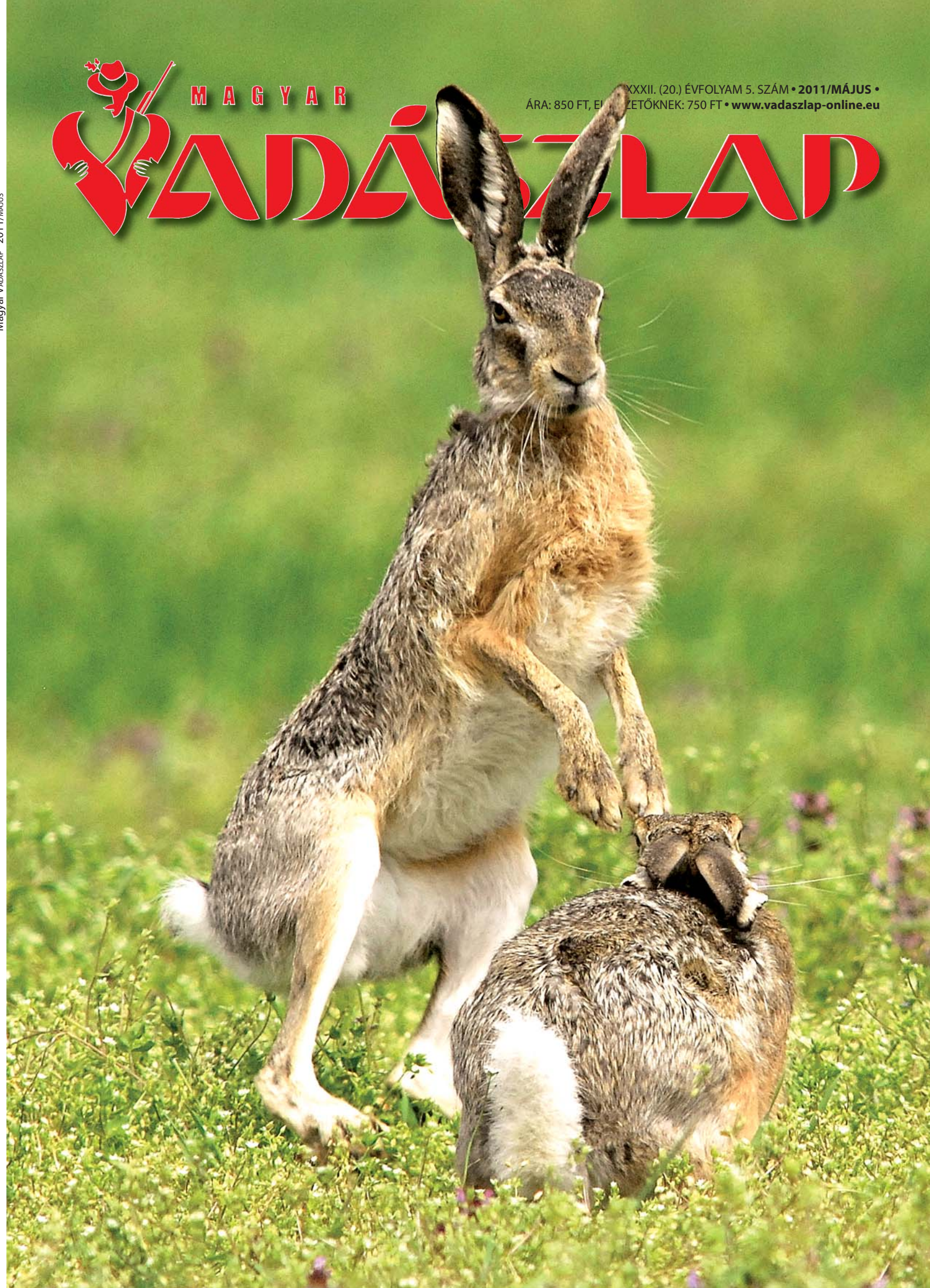
1 1 0 0 5

9 771215 615006

MAGYAR
VADÁSZLAP

XXXII. (20.) ÉVFOLYAM 5. SZÁM • 2011/MÁJUS •
ÁRA: 850 FT, ELŐFIZETŐKNEK: 750 FT • www.vadaszlap-online.eu

Magyar VADÁSZLAP 2011/MÁJUS

Sas Emil

(1943-2011)

Mindenkit sokkolt a hír: elment a Nagy Öreg. A magyar vadászat, ezen belül a vérebvezetők és a fogatsport legendás alakja távozott közülünk. Sas Emil életének 68. évében, otthonában, tragikus hirtelenséggel elhunyt. Lapunk 2009 májusi számában terjedelmes portréban mutatta be mozgalmas életét. Jágerembernek vallotta magát, mint azt több nyilatkozatában elmondta, olyanak, akinek a vadászat, a kutya, a ló és a család mindig szent volt. Sas Emil Kápolnásnyéken született, de somogyinak tartotta magát, mint mondta, megragadt Somogyországban. Neve összefonódott a somogyi tájjal, az ott élő emberekkel, a somogyi szarvassal és a vérebekekkel. Elvitathatatlan érdemei voltak a magyar vérebzés elfogadtatásában és ehhez az 1971-es Vadászati Világkiállításán elért sikere nagyban hozzájárult. Híres vérebével, Valkói Pestával együtt indultak fiatalon a hivatásos vadász-pálya rögös útján és mindketten legendává nőttek. A kiváló szakmai tudás, a hivatástudat mellett mégis a becsület, vagy, ahogy Ő mondta, a BÖCSÜLET, a tisztesség, az őszinte szó volt az, ami Sas Emilt a vadászok és általában az emberek között magasra emelte. Az a meleg szív, amely a barátok és kollégák előtt mindig nyitva volt.

Hiányozni fogsz Emil bácsi, leginkább azoknak a generációknak, akik utánunk jönnek és Téged már csak az elbeszélésekből, könyvekből, újságcikkekből, vagy a videofilmekről ismerhettek. De hiányozni fogsz nekünk is, akik ismerhettünk, akár barátodnak, kollégádnak vallhattuk magunkat és büszkéek voltunk arra, ha tanítottál, vagy tanácsokkal láttál el bennünket. Ízes beszéded, szókimondó őszinteséged, mérhetetlen tapasztalatod az egész vadászati szakmának hiányozni fog. Egyszer, egy beszélgetésünk alkalmával azt mondtad, hogy tájba illő jágerember vagy, olyan, akinek szerelme a kutya, a ló, a vad, és az erdő, s akinek ilyen szerelmei lehetnek, az sose hal meg igazán. És azt is mondtad, hogy minden szép volt, a lovak, a kutyák, a vadászat, de a legnagyobb örömed mégis az volt, hogy a családod nagy szeretetben ott volt körülötted. Igen, mesélhetnék még sokáig, de ki ne tudna olyan izgalmas, humoros történeteket mesélni, amelyeknek főszereplője az a Sas Emil, akitől rettegték az orvadászok és védkerületeit mindig, mindenkitől megvédte. Ezek a történetek sokáig élnek, újabb és újabb generációk válhatnak igazabb vadásszá tőlük. Szóval itt maradsz köztünk, kutyáid, lovaidd még sokáig ismert lesz és Te, mint öreg jáger, elfoglalod méltó helyed a magyar vadászat nagyjai között. Nehéz a búcsú, Emil bácsi! Hogy lehet búcsúzni példaképtől, legendától, tanítómestertől? Talán úgy, hogy tudjuk, sohasem felejtünk. Páratlanul szép, küzdelmes vadászéleted után áldjon meg az Isten, és nyugodj békében.

Agyaki Gábor

STÍLUS ÉS ELEGENCIA

M03 ENGLISH

FEEL THE
LEGEND

Blaser Magyarország Kft.
4025, Debrecen, Erzsébet u. 48.
Tel: 52/521-092

email: fogarasi.jagd@t-online.hu
www.blaser-hungary.hu

Kakukkszó

Pár éven keresztül kakukkolt a mobiltelefonom. Tetszett, szívesen hallgattam a kakukkszót akkor is, amikor a madarak valahol Afrikában, Dél-kelet Ázsiában vagy éppen a Fülöp szigeteken teleltek. Mert akkor még nem tudtam, hogy a kakukk (*Cuculus canorus*) – és a hozzá hasonló költőparaziták – a madárvilág legalattomosabb „ragadozó”. Nem szemtől-szembe küzdenek, harcolnak meg az érvényesülésükért, a zsákmányukért, a szaporodásukért, hanem maffiózóként, visszaélve a kiválasztott gazdamadár félelmével, tisztességével és lelkiismeretességével, egyszerűen beletojnak más madár fészkebe, hogy aztán kívülről szemlélve nézzék fiókáik jólétét, gyilkosságait, narkotikumként működő éhenkórászkodásukat, a röpképességig tartó zabáltatásukat.

Szóval szembesültem – s rajtam kívül még számtalan sorstársam nap, mint nap szembesül – a kakukk-jelenséggel. Ez a madárvilágban, itt a Kárpát-medencében 100-150 madárfajt érint, nálunk leginkább a hegyes területeken a vörösbegy (Erythacus rubecula), a sík vidékeken a legnagyobb énekes madarat, a nádírigót (*Acrocephalus arundinaceus*), illetőleg a cserregő nádiposztát (*Acrocephalus scirpaceus*), a citromsármányt (*Emberiza citrinella*) és a tövisszűrő gébicset (*Lanius collurio*).

A kakukk áprilisban érkezik meg hazánkba a telelőhelyéről és azonnal territóriumot foglal. Ezen belül rögvést megkezd a gazdamadarak megfigyelését. Lesi a fészkeképítés, a fészkekrekonstrukció menetét, a párosodást és a tojásrakás kezdetét. A saját párosodását is ehhez igazítja, és ha a kiválasztott gazdamadár netán kicsit megkésne a tojásrakással, képes arra is, hogy egy-két napig „visszatartsa” a saját tojásainak kipottyantását. Tehát az első nagy tanulság, hogy a kakukk minden eszközzel kifigyeli, lehallgatja, bizonytalanságban tartja territóriumának madárvilágát. Ezt követi az évente legalább tízszer-hússzor elkövetett akció.

A kakukk megjelenésében nagyon hasonlít a vörös vércsére (*Falco tinnunculus*), a legkisebb testű és gyakori ragadozó madarunkra, amivel félelmet kelt a madarak körében, s amikor a gazdamadár elkezd a tojásrakást, fenyegető jelenlétével kiröppenti a fészkekből, egy tojást lenyel és a sajátjával helyettesíti. Ennyi.

Mivel a koevolúció (az együttes fejlődés) során a bárgyú gazdamadár vagy felismeri a sajátjához egyre jobban hasonlító kakukktojást és igyekszik kilöki a fészkekből, vagy egyáltalán gyanút sem fog, nekikezd a kotlásnak. Ornitológusok megfigyelték, néhány költőparazita, ha felfedezi tojásának eltávolítását, igyekszik a fészket teljesen tönkretenni, megromlítani, hogy a gazdamadár új fészket rakjon, ismét legyen esélye a kakukktojások becsempészésének. Ez a második nagy tanulság, ha valamelyik madár bekerül a maffiózó költőparaziták által kiválasztott körbe, még az elköltözés sem mindig segíthet rajta.

Természetesen a kakukkfióka elsőnek kel ki a tojásból és kezd el éhesen tátogni. A tátogó csőrök, a hozzátartozó követelődző nyögődcselelések, mint valami belső genetikai parancsok, kábítószerként hatnak a gazdamadarakra, akik rabszolgaként gondoskodnak a gyermeküként kezelt kakukkfiókáról. Ki figyel ilyenkor arra, hogy ez a gyönyörűsége, csodásan fejlődő, mindenben tehetséget mutató „szemünk fénye”, azonnal nekilát a még ki sem pattant tojások vagy a már kikelt féltettvérek kilökdösésének, amit akár büntetlen sorozat-gyilkosságnak is nevezhetünk.

A tragédia nem tragédia, a veszteség nem veszteség, ha a szemünk előtt cseperedik az életben maradt, életrevaló, ügyeskedő utód, akiről még sokáig, egészen a kirepüléséig azt hisszük: a miénk, a mi sarjunk, a mi vérünk, a mi nevelésünk. Ez a harmadik nagy okosság, amelyhez még annyit illik hozzátenni, hogy a nádírigó fészkeben nevelkedett kakukk az elkövetkező években a nádírigók fészkebe fog tojni, merthogy megszerette, megszokta, ismeri és kihasználja a nádírigók gondoskodását.

Mit mondjak, amióta megismertem a kakukkok életmódját, már egyáltalán nem csípem ezt a költőparazita, megtévesztő viselkedését, agresszív sorozat-gyilkost, ezt a környezetéhez álságosan alkalmazkodó, a saját nevét hivalkodóan kiabáló, a felnevelőit mocskos módon eláruló madarat. Ráadásul még kacag is közben... Hát ezért nem kakukkolt már a telefonom.

CSEKŐ SÁNDOR
sandorcseko@vadaszlap.hu

Címlapon:
„Nyúlász”

Fotó: Blumann Ödön

A tartalomból:

Aktuális

A „First Ladyk” árulták a tombolát278.
Idén hazánk rendez az Eb-t..... 282.

Vadgazdálkodás

Madárjólás 279-281.
Szarvasok Bács megyében.....283-285.
Teljes értékű takarmányt télen 296-297.

Publicisztika

Ismeri Ön a remetebogarat?288-289.

Riport

A törvény szava..... 291-293.

Hihető és hihetetlen történetek

Mit ér a kutya, ha kóbor.....294-295.
Gerlice319.
Emlékezünk régiekről..... 320-321.

Technika

A vadmegfigyelés eszközei.....298-299.

Vadászfegyver

A disznó mindig kétszer csenget.... 300-301.
Lehet pár centivel rövidebb?302-303.

Vadászskutya

Vizsgától a versenyig III.312-313.

Íjász

Nagyobb önfegyellemmel.....318.

Barkács

Szóró-óra, kukoricatároló..... 335.

Ívlasztó

Maradéktalanul.....337.

2 éves a VKE

Április 8-án, Budapesten, a Hotel Unió különtermében tartotta évi rendes közgyűlését a Vadászati Kulturális Egyesület. A tavalyi tisztújító közgyűlés óta majdnem felére csökkent a tagok száma, közülük is csak 28-an jelentek meg, ebből 11-en voltak a tisztségviselők.

Oláh Csaba elnök beszámolt az eltelt egy esztendő tevékenységéről, Bán Beatrix általános elnökhelyettes a gazdasági eredményeket ismertette. Személyesen vagy levélben számoltak be működésükről az egyesület bizottságainak és tagozatainak vezetői. A beszámolókat a jelenlévők szavazatukkal elfogadták.

Mivel a gazdasági alelnök lemondott, a jelenlévők két tartózkodással Bösze András – az egyesület valamikori könyvelőjét, a Magyar Könyvvizsgálói Kamara főtitkárát – választotta meg a ciklus végéig.

A havonta érkező Egyesületi Tanács tisztelettel kívánja megünnepelni a Vadászati Kulturális Egyesület 20. születésnapját. Ennek szellemében állították össze az idei programot, amelynek a szépséghibája, hogy a közgyűlésen a programhoz tartozó pénzügyi tervet, egyáltalán az egyesület 2011-es költségvetését, a forrásokat és a tervezett kiadásokat nem ismertették, e nélkül – egyetlen ellenszavazattal – fogadta el a többségében Dianából álló, a megjelentek számától függetlenül határozathozatalra jogosított közgyűlés.

A VKE születésnap programja a május 22-ei Vadászati Kultúra Napjával kezdődik, melyet Nádasdladányban, a Nádasdy kastély parkjában, a Fejér megyei vadásznappal együtt rendeznek meg. A program 8 órakor indul az országos vadászgasztronómiai fesztivál főzőversenyének kezdetével, 9.30 kor vadászkiütös vendégfogadó térszere a Nádasdy kastély erkélyéről és tornyából, a megnyitó ünnepségre 10 órakor kerül sor. A műsorban kitüntetések, díjak átadása, kezdő vadászok fogadalomtétele, Szent Hubertus mise, vadászkutyás, solymász és íjászbemutató szerepel, színpadra lépnek vadászkiütösök, és néptáncosok, valamint ott lesz az Országos Szarvasbögő Bajnokság is. Közben elkezdődik a Bársony István Országos Ifjúsági Prózamondó Verseny az „Ősök termében”, melynek – és a többi versenynek – az eredményhirdetésére 16 óra után kerül sor. A kastélyban és parkjában vadászfestmény-, fotó-, gyermekrajz- és trófeakiállítás, gyermekfoglalkoztató és számos más látnivaló várja a tagokat és a látogatókat, akik vásárolhatnak is vadászati felszereléseket és kézműves termékeket. A rendezvényre érkezőknek ingyenes parkolási lehetőséget biztosítanak a szervezők.

(Valamennyi beszámoló és az idei program-tervezet elolvasható, megtekinthető az egyesület www.vadaszatikultura.hu honlapján.)

A „First Ladyk” árulták a tombolát

Forrás: Szántó György

A Safari Club International hazai szervezetének hatodik gálavacsoráját április 9-én, a négycsillagos Grandhotel Galya szállóban, Galyatezőn rendezték meg. Még soha ennyi vendég nem volt a gálavacsorán – konstataulta Lakatos Pál alelnök, a vacsora főszervezője. Simkó Gyula elnöki köszöntőjében a barátságra, a vadászbarátság fontosságára hívta fel a figyelmet. „Ebben a klubban – idézte az egyik klubtag feleségét – minimum 100 alfahím van, akik mindig mindent tudnak, mindent akarnak, mint az egy rendes alfahím esetében természetes is. De Kedves Barátaim! Képzeljétek el azt a forradalmi helyzetet, ha ez a hatalmas erő összefog, és egymást segítve együtt indul el, az milyen jelentős eredményeket érhet el.”

A Vadászklub Kurtyegüttes színvonalas műsora után kiosztották az év legnagyobb hazai és külföldi trófea tulajdonosainak járó díjakat. 2010 külföldi vadfajai közül egy Mongóliában elejtett, a világranglista előkelő helyére pályázó argali csigával Hídvégi Béla lett az első, Beck Antal az Iránban elejtett blanfordi urialjával (kermán juh) a második helyet szerezte meg, a harmadik helyen Simkó Miklós végzett, a Dél-Afrikában zsákmányolt lóantilop szarvával. A hazai trófeák 2010-es rangsorát Busi Lajos dámbikája vezeti, második helyen Szőke Sándor életbakja végzett (Bugyi, 713 gramm, 174,13 pont), a harmadik helyet pedig a Beck Antal által Bolyban terítékre hozott, 12,60 kilós gímagancs szerezte meg.

„Az év klubtagja” címet Lakatos Pál kapta, aki 2010-ben a legtöbbet tett az egyesületért. Lipp Adrien – a klub új tagja – énekkel köszöntötte a 76. születésnapját ünneplő Hídvégi Bélát. Szentpéteri István alelnök minden exhibicionizmusát kiélhette az est házigazdájaként és a tombolasorsolással még „rátehetett egy lapáttal”. A közel négy millió forint értékben följánlott tombolaszelvényeket az elnök és az alelnökök párijai árulták. A fődíjat, egy tiroli zergevadászatot, Vezér Mihály, SCI tag, Százhalombatta polgármestere nyerte. Az est talán legboldogabb embere mégis a bajai vadászbolt tulajdonosa, Szerdahelyi Lajos volt, aki a tombolán egy vadkan és egy őzbak elejtésének lehetőségét is megnyerte.

-dor

Madárjósulás

Az apróvad-gazdálkodásban – ha eddig nem tették – májusban a világot megváltani már nemigen lehet, de lemondóan és mindenbe beletörődve legyinteni azért nem volna szabad. Úgy tűnik, mintha a vadászok nagyobb része még nem ébredt volna fel és valami csodában bízik, mert az ösztönös veszélyjelzők valamiért nem működnek. Legalábbis a jelek erre mutatnak, mert a fácán- és nyúlállományok összeomlásának csak különféle okait, magyarázatait halljuk mindenfelől. Egyelőre – sajnos – eredményes cselekvés helyett.

Egykoron ugyanis az előre megkötött vásárlási szerződések garantálták, hogy az állománybővítés és fejlesztés céljából megvett naposcsibék, vagy az előnevelt fácánok a már gondosan előkészített helyeikre kerültek. Ilyenkor a munka már rég elkezdődött, mert ez a hónap a jól előkészített tervek megvalósításának kezdési időszaka volt. Mostanában azonban nagyobb rész – sajnos – ennek éppen az ellenkezője tapasztalható. Hivatkoznak pénzhiányra, válságra, a szándék és akarat leszavazására, a „hit” hiányára és egyéb gondokra, bajokra. Pedig semmi kétség nem lehet afelől, hogy a humán oldal, vagyis a jól átgondolt, következetesen végrehajtott szakmai munka nélkül a helyzet egy jottányit sem fog javulni.

Végigkérdeztük a nagyobb fácántenyésztőket, forgalmazókat, hogy az elmúlt idény tragikus eredményei vajon érezhetően növelték-e a keresletet? Egyhangú volt a vélemény abban, hogy nem! Sőt, van, aki eddig soha nem látott piaci káoszról beszél és – legalábbis egyelőre – súlyos eladási gondokkal küzd. Nehéz erre ész- és szakszerű magyarázatot találni. Arra pedig még inkább, hogy egy piacgazdaságban – mert állítólag nálunk ez volna – elvileg a keresleti és kínálati viszonyok befolyásolják, illetve szabják meg az árakat. Nos, esetünkben – és sajnos másutt is – ez a logikus közgazdasági alapvetés nálunk valahogy nem működik. A 6 hetes fácánokat a tavalyi árakon, 650–720 Ft között kínálják, holott az volna a logikus, hogy a tavalyi tragikus állománycsökkenés jelentősen növelné

a keresletet, amely természetesen maga előtt tolná és reálisan normalizálhatná az árakat is. Az anyagi érdekltség viszi előre a dolgokat és ha bárhol megsérül a tenyésztő-nevelő-vadásztató „lánc”, akkor az egész „felépítmény” összedőlhet.

Ha az inflációval nem is számolunk, a tenyésztői munka minden szegmensében jelentős áremelkedések voltak. A szállítási költségeket drasztikusan felnyomták az üzemanyagárak, de brutálisan emelkedtek a fácántápok árai is. Az indítótáp 17 500 Ft/q, a nevelőtáp 16 000–17 300 Ft/q, a jércetáp 15 100 Ft/q, a fácán tojótáp pedig 15 100–15 500 Ft/q. Hasonló arányban emelkedtek az állategészségügyi költségek, a gyógyszerek, a vegyszerek és az energiaárak is. Mindezek – összességében – a számítások szerint mintegy 30-50 forintra emelik meg egy-egy madár bekerülési értékét. A már tavaly beharangozott francia import fácán „anyag” is – bár még igazán csak kevesen ismerik – meglehetősen zűrzavart okozott. A mutatkozó keresletcsökkenés alapján túlkínálati piaccal kell számolni. A kereslet inkább a francia import fácánok irányába erősebb. A sokat hangoztatott vadászati minőségek kivül ideálisnak tartják a vérfrissítésre, a törzsállományok fejlesztésére, de mivel már a szélesebb körű elterjedésük előtt divatba jöttek, mindezek – amint mondják – komolyan veszélyeztetik a hazai tenyésztői érdekeket. Pedig a francia fácán sem valami csodaszer, népszerűsége annak köszönhető, hogy a gall tenyésztők csupán azt tették, amit nálunk is évtizedek óta szajkóztunk. Jelesül:

a következő évi törzsállományt kizárólag ismert szülőpároktól származó kistestű, kiválóan repülő madarakból válogatták, azaz következetesen ezekre az öröklődő tulajdonságokra szelektáltak évtizedeken keresztül. Nálunk pedig tenyésztés helyett szaporítás folyt, a válogatás fő szempontja a gazdaságosság, nevezetesen a tojóállományok produkciója, azaz a tojáshozam. Lett is ebből több mint másfél kilós „végtermék”, amelyik ugyan jól megszírozza a levest, de „toronykasz” csak akkor lesz belőle, ha zsákban fölviszik. A hajtásban fölburrant ugyan – ha fölrugdossák – vagy 3-6 méterre és már kezdi is kiterjesztett szárnyaival a „sárkányrepülőzést”. Akiknek volt alkalomuk az elmúlt idényben

az új gall fácánok hajtásban való viselkedését megfigyelni, azok ugyancsak nézegethettek, mert a gyors röptű, sportos madarak 70-80 fokos meredekséggel húztak fel a 25-30 méteres magasságokba és csak onnan kezdtek vitorlázni. De ez egyáltalán nem csoda, hanem éppen a fordítottja volna az.

A fentiek alapján nem lehet csodálkozni azon, hogy a neveléssel is foglalkozó vadász-tatók (egyre kevesebben vannak) ősszel egy terítékre fektetett lótt fácán árát reálisan számolva 4000 Ft/db-ra becsülik, minden különösebb extraprofit nélkül. Persze ez is csak akkor lehetséges, ha a nevelt fácánok legalább 40 százaléka terítékre kerül. Mindezeket azonban csak következetes és áldozatos szakmai munkával lehet elérni, ezért aztán nem mondható nagynak sem a tülekedés, sem a konkurencia. Az igencsak visszafogottnak mondható napos- és előnevelt fácánrendelés arra enged következtetni, hogy újfent a dolog könnyebbik oldalát keresve, valószínűleg a kész fácánra lesz majd nagyobb a kereslet. Ennek főként kényelmi okai vannak, de az sem hallgatható el, hogy manapság már egyre kevesebb helyen vannak meg a szükséges szakmai és tárgyi feltételek. Egyre inkább hiányzik. No, nem a „magas” tudomány, hanem az olyanfajta hozzáértés is, amely tényleges nevelési tapasztalatokon alapul. Ezek pedig nem az iskolákban, hanem csak a fácántelepeken, a kibocsátóhelyeken tanulhatók meg. A másik kedves madarunk, a fogoly ügyében még ennél is rosszabb a helyzet. A néhány évvel ezelőtt nagy mellőngetéssel beharangozott és sokmillió támogatással eltékozolt fogolyprogram – hasonlóan a megelőző programokhoz – pedig sok mindennek

nevezhető volna, csak éppen sikeresnek nem. Ennek ellenére mindenki jól járt vele, és igen nagyvonalúan sok mindenki meg lett mentve – kivéve a foglyot.

A néhány évvel ezelőtti a vadászokat megosztó emlékezetes revírharcok „új honfoglalásainak” álságos idején pedig a területszerzések egyik ideológiai alapja az volt, hogy „majd mi megmutatjuk, hogy kell itt gazdálkodni”. A tavaszi létszámbecslési eredmények, a maradék törzsellomány és az elmúlt idények terítékadatai azonban nem ezt igazolták, hanem éppen az ellenkezőjét. Lehet ezerféleképpen magyarázni, de a vadászat gyakorlati dolog, a sikerek szó szerint kézzelfoghatók, aminél objektívebb mérce nehezen képzelhető el. A többi az csak duma, papír és beszámoló. Mindezek alapján úgy tűnik, mintha még mindig sokan nem tudnak, vagy nem is akarnak szembesülni a cseppet sem vidám tényekkel. Ha ugyanis bármely faj vadon élő populációja egy kritikus szint alá csökken, akkor önmagától már nem lesz képes regenerálódni, sőt... Nem vagyunk madárjósok, de ha itt még nem is tartunk, a sajnálatos módon kialakult helyzet mindezekre már nagyon is kezd ráhajazni. Nem történt más – a szemünk látára – a hetvenes évek közepére a fogollyal sem. Akkor is sokan úgy vélekedtek, hogy ez csak egy

Idén január-februárban a gabonafélék ára 87,1 százalékkal haladta meg a tavalyi év azonos időszakáét, ez okozta a tápok árrobbanását. Részletek a honlapunkon.

„átmeneti” dolog, és pár éven belül minden rendbe jön... Nem jött. Vannak már – alig egy évtizede még kiváló – totálisan fácánmentesített területeink, területrészeink. Arra is jól emlékszünk, hogy alig két évtizede, a mezőgazdasági területek privatizációjának idején

hogyan hozsannáztak egyes szakembereink, milyen apróvad-eldorádó lesz itt. Nem lett... Jöttek aztán a „természet közeleink” nevezett vadgazdálkodás önmaguk által felkent prófétái, de csak elméleti szinten, mert sem átvehető, alkalmazható módszereket, sem pedig valós ered-

ményeket felmutatni nem tudtak. Ezért aztán a képzeletbeli ló egyik oldala volt a letűnt intenzív irányzat, a másik pedig a „teremtőre bízva”, az állományok magára hagyása. Mindkettő végletes zsákutcának bizonyult. A megoldás – mint mindenben – végre már az arany középut megtalálása volna, amikor – következetes vadvédelmi munka mellett – a semmiféle túlzásba nem eső mesterséges állományfejlesztést a szakszerű élőhelygazdálkodás egészíti ki. Ennek vannak nálunk hagyományai és tagadhatatlan eredményei. Semmilyen módszerről nem szabad addig lemondani, amíg az azt ellenzők eredményei a jól beváltakat felül nem írják. Elváránk tehát a régóta ígért Nemzeti Vadgazdálkodási Program szerves részeként egy olyan átgondolt országos fácánprogramot, amely munkahelyeket teremt, gazdasági hasznot hoz, és a bizonyított idegenforgalmi vonzerejével válik a vidékfejlesztés mindennél hatékonyabb eszközévé. Ebben egyformán érdekelt lehet

– a ma még sok helyütt egymással értelmetlenül szembenálló – a megélhetésért küzdő földtulajdonos és a szükséges szakmai tudással rendelkező vadász.

H. Zs.

Idén hazánk rendezzi az Eb-t

Idén – Lengyelország, Olaszország és Szlovénia után – hazánk ad otthont a 4. FITASC Kombinált Lövészeti Európa-bajnokságnak. Július 1-3. között 15 ország csapata és egyéni versenyzői bizonyíthatnak a sarlóspusztai lőtérén. Az indulási szabályok nem tartalmaznak semmilyen korlátozást, bárki elindulhat, aki regisztráltatta magát és elfogadta a versenyszabályzatot. A szervezők mindent megtesznek, hogy ne csak a versenyzők, hanem minden látogató találjon a kedvére való programot és a rendezvény igazi „örömlövészetté” váljon. (A rendezvény teljes programja a www.vadaszlap-online.eu honlapon.)

Ma is gyakran halljuk: nem a vadon illik gyakorolni. Ez a XX. század elején tudatosult a vadászok körében, a lövész-bajnokság hagyományai ugyanis azokra az időkre nyúlnak vissza. Baráti társaságok, közösségek eredetileg a vadászatra való felkészülésnek szánták a megmérettetésé váló lövészetet. Németországban „Jagd-Parcours” néven indult egy olyan lövészet, amely vadászias körülmények közé vitte a korongokra lövő versenyzőket. A 70-es években a KGST-országok is csatlakoztak a vadászkorong lövészetéhez, az élsportolókra és az állami alkalmazottakra építve. Rendszeresen rendeztek nemzetközi

versenyeket, mindig más országban. Ilyen körülmények között szinte természetes, hogy a 90-es években kikristályosodott az igény egy egységes európai versenyrendszer kialakítására. Ezt a kezdeményezést karolta fel az 1921-ben alakult FITASC, a nemzetközi szövetség. A szervezet egységesítette a versenyszámokat és a sportág egyéb részleteit, megosztotta szervezési tapasztalatait, így született meg a kontinensviadal. A versenyeken az indulóknak mind sörétes, mind nagygolyós lőtudásukról számot kell adniuk. 100 (4x25) korongra leadott, illetve 40 (8x5) golyós lövés összesített eredményei

alapján hirdetnek Európa-bajnoki címet, egyéniben és csapatban egyaránt. Külön díjazásban részesülnek a veterán (55 év feletti), a superveterán (65 év feletti), a junior (21 év alatti), valamint a női versenyzők. A sarlóspusztai lőtér jelenleg Európa egyik legjobban felszerelt lőtér-komplexuma, szállodáival, illetőleg egyéb programok szervezésével várja a vendégeket. A korongvadász EB – az előzetes információk szerint – biztos sikerre van ítélve.

FÖLDVÁRI ATTILA

attila.foldvari@vadaszlap.hu

Szarvasok Bács megyében

Foto: Krizák István

A gímszarvas Bács-Kiskun megyei őshonossága igazolt, de az 1950-es évekig szinte csak a Duna árterében fordult elő. 1926-ban a kisszállási uradalomban, Gera József erdész figyelt meg hatot – bikákat és tarvadat vegyesen – ez a kis törzs szaporodott fel a második világháborúig 40-50 egyedre, de a háború után csak néhány gyenge agancsképződésű bika maradt meg.

Ilyen nehezen járható helyekről kell kihozni az elejtett szarvast

Bács-Kiskun az ország legnagyobb megyéje, területe 861 400 hektár. A Duna-Tisza közén fekszik, északról Pest megye, délről Szerbia határolja. Fő tájegységei: a Duna-menti síkság a löszös-homokos partokkal, homokháttakkal, Duna-ágakkal, ahol tözezes láptalajok, vályogos, és homokos réti talajok váltakoznak. A Baja-Hajós-Császártöltés-Kecel vonalon tőzeglápok alakultak ki. A Duna-Tisza közti hátság jellemzője a meszes homoktalajok, az altalajban eltemetett iszapos, humuszos szintekkel. A homokvonulatok közötti mélyedésekben tözezes láptalajok, vályogos réti talajokkal. A bácskai löszös hátságon a szél lankás dombokat, halmokat alakított ki, ezek között különböző eredetű, helyenként szikes tavak alakultak ki. A területre jellemző a mérsékelt szárazföldi éghajlat, viszonylag csapadékszegény, nagy szélsőségekkel.

A megye területének 44 százaléka szántó. Jellemző növényei a kalászosok, kukorica, napraforgó, lucerna, zöldségfélék. A megyében a nádasok területe közel 10 ezer hektár! A nádasok kiváló búvóhelyet nyújtanak, táplálkozni pedig ott van körülötte terített asztalként a mezőgazdasági terület. A XIX. század végén a Nagyalföld erdősültsége 4,2 százalék volt. Az 1950-es évektől az erdőtelepítés – kisebb nagyobb ugrásokkal – folyamatos. 1950-ben 6,9 százalék, 1965-re átlépi a 10 százalé-

kot. 1990-ben 16,3, 2000-ben 19,2, 2008-ban pedig már 19,9 százalék, ami 168 359 hektárt jelent! Az erdősültség zöme az 1-50 éves korosztályban van benne, így folyamatos a záródás, ezáltal az újabb és újabb, kis zavarású búvóhelyek kialakulása.

Jelentős a megyében a különböző fokozatú védett területek nagysága. A Kiskunsági Nemzeti Park 43 ezer hektárnyi, a Duna-Dráva Nemzeti Park több mint 9000 hektáros, valamint a védett lápok és szikes tavak közel 30 ezer hektár nagyságú területén a védettség miatt csak előírt művelési ágakkal és módokkal engedi a gazdálkodást, ezek nagyban hozzájárulnak az élőhely javításához. A szarvas terjeszkedésben legfontosabb szerepet játszó védett területek: a Duna-Dráva Nemzeti park gemenci és Béda-karapancsai tömbjei, a veránkai, szeremlei holtágak a körülöttük lévő erdővel, a Vörös-mocsár, a hajósi kaszáló és a homokméggyi lépfenés rét.

Az 1960-as évektől a megyében is a kollektivizálás a döntő a mezőgazdálkodásban. Kialakulnak a nagyméretű táblák, a nagy munkagépekkel történő, kevés zavarással járó művelési mód. A vegetációs időben a több száz hektáros napraforgó- és kukoricatáblák ételmet, búvóhelyet, zavartalanságot biztosítanak a vadnak. A Dunavölgyi Főcsatorna, a Sárköz vízrendszere a nádas vonulatokkal

A területen talált hullajtott agancsok, a bika egy évvel később esett el (14,25 kg)

– mintegy ökológiai folyosók – vonzzák, vezetik a szarvast, amely a nádasok, erdők szántók mozaikos rendeződésében megtalál mindent, amitől jól érezheti magát: nyugalmat, táplálékot, innivalót.

Menekülés az árvíz elől

Az 1950-es években a Duna árterén már ott élt egy nagy genetikai potenciával rendelkező szarvasállomány. Az ártéri erdőket nem

hagyta el, abban volt otthon. Ez a gemenci szarvas, a mai napig is kiváló állománnyal. A gímszarvas a fajon belüli hierarchia miatt késztetést érez a rangsorban előrébb lépni. A fiatal bikák bőgésben nem jutnak tehenhez, keresnek, elkóborolnak, magasabb pozícióhoz akarnak jutni. A télen kialakuló nagyobb tarvadcsapatok tavasszal egy-egy vezető tehénnel szétválnak. Zavarás, váratlan esemény hatására viszont a megriadt rudli messzire menekülhet, s ott jó körülményeket találva, meg is maradhat. Ilyen katasztrófális esemény következett be Gemencen 1956-ban, ami az ártér elhagyására kényszerítette a szarvast. A Dunán a III. fokú árvízvédelmi készültséget korábban 850, ma 900 cm vízállásnál rendelik el. Az 1954. évi nyári árvíz 912 centiméteren tetőzött, de nem volt életveszélyes helyzet, a meleg vizet a szarvas nem különösebben szenvedte meg, alig néhány egyed maradt a töltésen kívül. 1956. március 13-án azonban a Duna Bajánál 1037 centiméterrel tetőzött. A bajt fokozta, hogy ez a hatalmas víztömeg 5 nap alatt, jéggel együtt jött, majd további 6 nap elteltével apadt 760 cm-re. A jeges ár nagymérvű pusztulást okozott a vadállományban, az életben maradt szarvasokat kiszorította az ártérből.

Az ár visszahúzódása után egy részük visszament az ártérre, más részük viszont már kívül maradt a Duna-gáton, a Baja-Sükösd környéki régebbi erdőtelepítésekben, hogy a folyamatosan alakuló élőhelyet elfoglalva meghódítsa Bács-Kiskun megyét. Ezek a területeken már a II. világháború előtt is voltak erdők. Ezt követően fokozatosan megjelenik a Dunavölgyi Főcsatornától délre eső területeken, mintegy felfedezve az új élőhelyet. Az 1960-as évek második felére, északkeleti irányba haladva, kihúzódik a császártöltési erdőig. A terjeszkedés a megyében fokozatosan történt, iránya a meglévő erdővonalhoz és a Dunavölgyi Főcsatorna nyomvonalához kötődött. Az új erdősítésekkel, a fiatalosok záródásával – melyek ekkor már kiváló vadrejtővé váltak –, valamint a mezőgazdasági területek bőséges élelemellátása következtében a terjeszkedés folytatódott.

Kedvezett a folyamatnak a vadásztársaságok területének 1967. évi alakulása és a társaságok hozzáállása is. 1958-ban a megyében 42 vadásztársaságot alakítottak ki, ezek átlagos területnagysága 15-17 ezer ha. A társaságok óvták, védtek a területükön megjelenő szarvast, s egyáltalán nem, vagy csak a valósnál kisebb létszámot jelentettek a hatóság felé. *(A hetvenes években minisztériumi döntés született a térség szarvasmentesítéséről, amelyet – szerencsére – nem sikerült végrehajtani. a szerk.)* Markella Tamás, a homokmégyi vadásztársaság akkori vadász mestere szerint

„már akkor áldomást ittunk, ha egy bikanyom keresztülment a területen”. Még 1976-ban is, ott ahol a megtelepedés sikeres volt, az elejtett bikák száma meghaladta a tarvadét. Ennek oka részben az új helyet kereső fiatal bikák száma, másrészt a tarvad kímélete volt a szaporodás elősegítése miatt. Jellemző adat, hogy 1974-ben a társasági területeken a becslés 41 egyedet jelentett, az elejtés viszont 85 volt. Az 1980-as évek adatai alapján megállapítható és nyomon követhető egy olyan „szarvasközpont” kialakulása, amelyről az új, alkalmas élőhelyekre állandó kiáramlás tapasztalható. Ez a központi hely a Sükösd, Hajós, Császártöltés vonalában fekvő, magas erdősültségű terület, valamint a Vörös mocsár és környéke Hajós-Homokmégy központtal. Az ezt körülvevő vadásztársaságoknál az élőhely minőségétől és a kímélettől függően alakul a szarvasállomány.

12 éves bika, 12 kilogramm, előző agancsa 1,5 kilogrammal könnyebb volt

A terjeszkedés sebessége

Jellemző adat, hogy amíg 1972-ben 2 vadásztársaság területéről jelentettek szarvast, 1982-ben már 12 területről, 1992-ben pedig a megye 80 százalékáról. 1996-ban van egy nagy létszámu grás, ennek oka, hogy ekkortól az erdőgazdaságok jelentései is a megyei hivatalhoz érkeznek, a kép így teljes. Az 1995. évi társasági becslés pár darab híján 2000, míg az erdőgazdaságokkal együtt, 96-ban már meghaladja a 4300-at. Az elmúlt évek becslései 4500-4600-as létszám közelében vannak. Az erdők, a nádasok és a védett területek nagysága meghaladja az összterület

30 százalékát. Csoda-e, hogy a gímszarvas ilyen ütemű létszámnövekedést és terjeszkedést produkált?

A mennyiségi adatok mellett nagyon fontosak a minőségi jellemzők is. A Bács-Kiskun megyei szarvas életerős, erőteljes felépítésű, nyugodtan mondható, hogy kiváló élőhelyen, kiváló állomány él. Az öreg bikák zsigerelt súlya sok esetben meghaladja a 200 kg-ot, a teheneké a 90 kg-ot. A nádasokban, erdőkben búvóhelyet talál és ahhoz, hogy a jó adottságú szántókon gazdag, változatos táplálékot találjon, alig párszáz méteres utat kell megtennie. A tehenek vemhesülése teljes, az ünöké a megfigyelések szerint hasonló.

Nézzük a bikák legfőbb értékmérőjét, az agancs alakulását. Az első agancsú, második éves bikák agancsából már jó következtetéseket tudunk tenni a következő évekre. A Dél-Őrjegek csaposai között minden évben láthatunk 50-60 cm-est, rózsával, rövid szemággal, nem egy esetben kis villával is. A 3. agancs már többségében koronás. Az összefüggő homoki erdők kivételével a szín közepbarna vagy sötét, gyöngyözött, a koronaágak száma általában 3-6 között van. Az elmúlt időszakban minden évben estek 13-14 kg feletti bikák az öreg korosztályból. 1980-ig az érmes arány 25, a későbbi években 32-33 százalék. A kilencvenes években, a vadgazdálkodási koncepció változásának megfelelően, a megyében is belenyúltak a szarvasállományba. Ez a kétezres évek közepéig erősen éreztette hatását, napjainkban viszont a megyei hivatal következetes számonkéréseinek következtében, a hasznosítás ismét 30 százalék körüli. A hibás kilövések alig 3-4 százalékot tesznek ki. Szenek Zoltán vadászati osztályvezető kezdeményezésére 2010-ben a központi élőhelyen gazdálkodó, egymással szomszédos 5 társaság különleges rendeltetésű területi státuszra nyújtott be kérelmet a minisztériumhoz, amit 2011 februárjában jóváhagytak. Az összefüggő terület meghaladja a 40 000 hektárt, amely Homokmégy-Császártöltés-Hajós-Sükösd vadásztársasági és a KEFAG császártöltési erdészetének területéből áll. Az elmúlt időszak gazdálkodási eredményei, a kialakult kiváló állomány tette ezt lehetővé és indokoltá. Az aranyérmes bikák a közelmúltban szinte mind itt estek. A homokmégyi Dózsa Vadásztársaság területén például az elmúlt 10 év átlagában az érmes arány 41 százalék volt, míg az elmúlt 5 évet nézve meghaladta a 45 százalékot. Hiszem és vallom, hogy a megye szarvasállományában benne van a következő világranglistás bika, és ez a közeljövőben valószínűleg is lesz!

MISKEI FERENC

a Dózsa Vadásztársaság vadász mestere

A HÓNAP VADÁSZLAP FOTÓJA

A SZÜRKEGÉM ZSÁKMÁNYA EGY KIS RÉCE

FOTÓ: FABÓ FERENC

Elszabadult a „zöld pokol”

Dr. Semjén Zsolt, a Védegyelet elnökeként a szakértő levélben megkeresve, felvetette néhány emlős és madárfaj védettségi státuszának felülvizsgálatát. A tucatnyi érdemi javaslat közül kettőből azonnal politikai téma lett. Idézzük:

„Monitoring program keretében fel kell mérni a fenyőrigó, a vadgerle és a fűrj állományát, melynek eredményei alapján átértékelhető lenne ezen fajok vadászhatóvá tétele is. A monitoring program keretein belül korlátozott hasznosításra is sor kerülhetne a zöldhatóságokkal történő egyeztetés után.”

„Több mint két évtizede védelmet élvező ragadozóállomány oly mértékben elszaporodott, hogy az apróvadállomány minimális szintre történő csökkenésében egyik fő okként szerepel, de ugyanakkor a védett énekesmadarak létszámának csökkenésében is jelentős szerepet játszanak (egerészölyv, galambászheja, barna rétihéja, holló). E tekintetben a gyérítést illetően javasoljuk az osztrák mintát alkalmazni.”

Ilyen – a civil szervezetek által megfogalmazott szakmai javaslat – a világ bármelyik normális országában előfordul, de ettől arrafelé semmiféle liszt nem dől ki. A szakemberek vizsgálódnak, megvitatják, aztán döntenek. De nem a politikusok, hanem a hozzáértők, mert azok – remélhetőleg – nem akarnak ebből politikai tőkét kovácsolni, nem keltenek hangulatot, nem prekonceptcionálnak, nem keresnek bűnbakot, nem akarják befolyásolni vagy félretájékoztatni a közvéleményt.

Mi történik nálunk?

Az önkéntes, sötétzöld környezetvédő aktivista, a „vidrás” Gera Pál bornírt nyílt levelét a www.vadaszlap-online.eu magazinunkban minősítettük, sokat nem érdemes tovább vele foglalkozni...

Szabó Rebeka, (LMP) felszólította a vidékfejlesztési minisztert, hogy „a magyar természetvédelem kormányzati felelőseként a leghatározottabban utasítsa vissza a dilettáns és jogsértő törvényalkotási puccskísérletet.” A „hozzaértés” csimborasszója, hogy a képviselő szerint az egerészölyv állományának semmilyen hatása nincs a magyarországi apróvad-sűrűsége.

Az MSZP Országos Környezetvédelmi Tanácsa írta: „Semjén Zsolt aféle „úri huncutságból” természetvédők tízezeinek több évtizedes, napi aprómunkáját zúzná össze egyetlen tollvonással, kiárusítaná a magyar természeti kincseket külföldi hobbivadászoknak. A Semjén Zsolt által több más állat között levadászni kívánt barna rétihéja, nyári lúd, fűrj és egerészölyv a Natura 2000 jelölőfaja, vagyis kiemelt védelemben részesül a határainkon túl is. Érthetetlen és elszomorító, hogy a Fidesz-vezette kormány újabb bizonyítékát adja annak, hogy az európai értékek ellen cselekszik, s ezúttal az úri kivagyiságnak a természet, az élővilág látná kárát.”

Még a Magyar Madártani Egyesület megnyilatkozása a legkevésbé elfogult, bár ez sem mentes a csúsztatásoktól: „A kanadai lúd 18 hitelesített hazai előfordulása a kérdésfeltevés értelmét erősen megkérdőjelezi, a barátréce, vadgerle, egerészölyv, barna rétihéja állománya stabil, „túlszaporodása” pedig nem értelmezhető. A nyári lúd és holló állománya

a kipusztulás széléről növekedett örvendetesen újra a védelmi munkának és a vadászat tiltásának következtében.”

A nyilatkozatok – amelyek részletesen olvashatók, linkelhetők a vadaszlap-online.eu honlapunkon – egészen elképesztő hozzá nem értésről tesznek mindennél ékebb tanúbizonyságot, az észérvek helyett pedig úgy hemzsegnek a csúsztatások, mint dögben a nyú. Mert aki szerint a fűrj vagy a vadgerle énekesmadár, az menjen el a fülörvöshöz. Aki elhiszi, hogy az egerészölyv, vagy a barna rétihéja csak egeret fog, holtbiztos, hogy soha nem látta vadászni őket. Azokat pedig, akik a bölcsek köve biztos birtokában csak a saját adataikat tartják elfogadhatónak, azoknak az a szerencsésük, hogy a „mindennapi madaraink” számlálását és az adatokat senki, semmiféle szakhatóság nem ellenőrzi. Ilyen hamis magyarázat a ragadozó madárfajok korábbi létszámcsökkenését a vadászokra kenni, de ugyanilyen

csúsztatás a későbbi elszaporodást a saját sikerüknek tulajdonítani. Vizsgálatok bizonyították, hogy a populációnövekedést nem a madárvédelem, hanem a mezőgazdaságban használt toxikus peszticidek betiltása eredményezte.

Más kérdésekben ellentmondanak még saját maguknak is, hiszen ma már nem vitatott kérdés a kulturbiocönózisokban az egymásra befolyást gyakorló fajok tudatos szabályozásának óhatatlan szükségessége, mert az élőhelyeken állandóan és folyamatosan minden változik. Ez az állandó változás az élet maga, egy bizonyos állapot szubjektív alapon történő konzerválása az élő természet lényege elleni merénylet. Az pedig, hogy egyes fajokat szabályozunk, másoknál minden beavatkozást megtiltunk – nem annyira életszerű.

A természetben minden, mindennel összefügg.

A tudatos emlékeztetkiesésben szenvedők kedvéért említjük: a legsötétebb zöldek csak hosszú évtizedek alatt látták be, hogy például a nyest, vagy a borz teljesen szükségtelen védelme a sokat emlegetett biodiverzitást tekintve is igen jelentős természeti károkat okozó intézkedés volt. A holló országos elterjedése éppúgy árt a földön fészkelő védett madárfajoknak, mint az apróvadnak. A sokmillió költekezés ellenére a hetvenes évekbeli túzokállománynak már az egyharmada sem él. A különböző szigorításokkal, tiltó intézkedésekkel nem csak az apróvad életfeltételei lehetetlenültek el, hanem látványosan például a mezei pacstirtáé, a túzoké, a széki cséréé és még sok talajon fészkelő fajé is. Ez pedig – bárki, bármit mond – azt bizonyítja, hogy semmivel nem pótolható módon hiányoznak az alföldi területekről az egykori szigorú és következetes vadvédelmi tevékenységek. Amíg ezeket nem üldözték és nem tiltották be, addig túzok is volt, bőven.

Az ilyen „nyilatkozatokkal” pompásan el lehet terelni a figyelmet az igazán fontos problémákról. Elég nagy a gond, ha már a megvizsgálandó, megszívelendő javaslatok is képesek a falra festeni az ellenségképet. Persze lehet más magyarázata is a hirtelen elszabadult „zöld pokolnak”, állhatnak személyes okok is mögötte... de ezt lapunk hasábjain egyelőre nem kívánjuk ragozni.

HoZso

Az „ártatlan” barna rétihéja fácántojások között válogat

Gérgy Sándor hívtásos vadász fotója

Ismeri Ön a remetebogarat?

Ha ezt a kérdést valaki tavaly, Stuttgart belvárosában, a kastélypark tözsomszédságában korzózó közönségnek feltette volna akkor valószínűleg úgy meredtek volna a kérdezőre, mintha az a világűrből idepottyant gülüszemű UFO lenne. A tavalyi év csapadékos nyarán és szeptemberben a remetebogár, tudományos nevén „Osmoderma eremita” lett a szupersztár.

Másfél évtizeddel ezelőtt a stuttgarti városatyák és a Német Szövetségi Vasutak egyeztetések és szakértői vélemények alapján eldöntötték a stuttgarti főpályaudvar XXI. századi követelményeinek megfelelő átépítését. Az elmúlt tíz esztendőben legalább száz alkalommal volt a tartományi parlamentben szőnyegen a főpályaudvar átépítésének kérdése, egyedül a Zöldek nyilvánítottak ellenvéleményt. A demokrácia játékszabályai szerint azonban a képviselők többsége megszavazta az átépítést. Az építkezések megkezdésével párhuzamosan elkezdődött a zöld svábok tiltakozása, amely tavaly szeptemberben szökent szárbá, amikor több tízezer tüntető próbálta megakadályozni a fanyűvők munkáját, akik éppen a kastélypark fáinak tíz százalékát szándékoztak állami megrendelés és a jó előre ismertetett tervek alapján kivágni. Néhány mindenre elszánt tüntető – a Darwin mester szerinti törzsfjeldés visszafordíthatóságát is igazolandó – felköltözött a kivágásra ítélt fákra. Ebben a puskaporos helyzetben jelentek meg a tüntetők támogatására, a minden zavaros helyzet kihasználásában érdekelt zöld főfarizeusok, akik sokszor bokros berlini parlamenti teendőik miatt inkább a kényelmesebb helikopterrel tették meg a stuttgarti repülőtér és belváros közötti, gyorsvasúttal csak alig negyvenöt perces utat. A zöldek mindenkor szívvel-lélekkel, szép szavakkal támogatják a tömegközlekedés fejlesztését egészen addig, amíg az említett járműveket nem nekik kell igénybe venni.

A zöld követelések egyik sarkalatos pontja volt az évszázados fák és azok odvaiban lakozó, a védett fajok listáján is szereplő remetebogarak és denevérek élőhelyének védelme. A zöld színű német környezetvédelmi mozgalom a múlt század hetvenes-nyolcvanas éveiben indult frankfurti rendőrvéren edződött, vagy a nyugat-német maoista színezetű kommunista szövetségben szocializálódott és jelenleg a Zöld pártban magas tisztségeket betöltő, ám természettudományos ismeretekkel kevésbé felvértezett vezetőkkel. Elvitathatatlan tény, hogy a XX. századi ipari fejlődés számtalan esetben

elviselhetetlenné tette a nagyobb iparvidékeken lakó emberek környezetét és sok esetben éppen a zöldek hívták fel a figyelmet az emberi környezet megóvására! Az első környezetvédő szervezetek megalapítása óta azonban sok víz lefolyt a Rajnán és a Dúnán. A kezdetben lelkes, fuszeklit kötögető zöld próféták csapata különböző, szerintük üdvözítő eszközökkel, mint a lobbyszállal vagy a törvényesség határát súroló „spontán akciózás”-sal igyekeznek sok esetben magukkal az érintettekkel szemben is fanatikus hevülettel óvni a piederasztárra emelt környezetet. Egy vérbeli zöld azonban csak addig zöld, amíg egy intézkedés számára vélt vagy valós közvetlen hátrány okozhat; azaz épüljön meg a vasúti pálya, de ne a kiskertjének végében, állítsanak fel minél több szélkereket, de ne neki kelljen a huhogását hallgatni, épüljön nagyfeszültségű hálózat az energia jobb elosztására, de ne az ő lakásának a közelében! Kifejezetten bájos időnként egyes környezetvédelmi szempontból hasznos beruházások megtorpedozása pusztán környezetvédelmi érvekkel!

A magasságos Isten irgalmazzon annak a szakértőnek, aki egy vitában a zöldek ellen merészel józanul érvelni. Azonnal rásütik, hogy az adott iparág zsoldjában álló lobbista és az ég legyen irgalmas ahhoz a céghez is, amelyet a zöldek a szájukra vesznek! De a kérdés fordítva is feltehető: kinek a zsoldjában állnak a zöldek? Honnan, milyen forrásokból szerzik be a működésükhöz szükséges anyagi eszközöket? Egy nemzetközileg ismert környezetvédő szervezettől már több ország adóhivatala megvonta az adómentességet, azaz így államilag szentesítették nyereségérdekeltségüket és sokan fényesen megélnék a „zöldegekből”! Az utóbbi évtizedekben a nagyvárosi lakosság „trendi” köreiben divattá vált a „zöldegek” szellemileg emésztetlen fogyasztása, a vegetarianizmus és az állatvédelem. A témában elmélyedt tudósok szerint az emberszabásúak agyának jobb energiaellátása tette lehetővé az állatvilágból való kiemelkedést. Az emberi agy hibátlan működéséhez állati eredetű zsírokra

és fehérjékre is szükség van, ezek hiányai az agyműködést károsan befolyásolhatják!

A nagyvárosi „zöldegfogyasztó”, „trendi” népeknek az ökomaoisták rendszeresen érzelmekekre ható, ügyesen manipulált, színes szélesvásznú képeket mutogatnak a „kéjgyilkos” vadászokról, amint azok az aranyos kis fókakölyköket, az afrikai elefántokat vagy az „édi” kis bambikat „gyilkolják”. A zöld korszakhoz igazodó károsanyag kibocsátás miatt is aggódók elutasítják a természetes szőrmét, mert annak megszerzése ártatlan állatok „lemészárlásával” jár és inkább zöld lelkiismeretük megnyugtatására megvásárolják a műszőrmét, amelynek kőolajból történő előállítását csak tovább növeli az emissziót és rontja az energiaméleget! A fókavadászatot és fókából készült termékek importját tiltó egyezményhez Magyarország is csatlakozott – vélhetően a vésszesen megcsappant balatoni fókapoluláció védelmében. A fókavadászatot azonban nem a fokaállomány vésszes csökkenése miatt korlátozták, hanem a fókakölykök vadászatáról bemutatott felkavaró képek hatására!

Az ökofundamentalistákat az sem érdekelte, hogy hazug kampányukkal az őslakos grönlandi inuit népesség létalajját veszik el! Számos világhíresség, így a franciák már csütörtököt mondott, berozsdásodott gyűjtőjű szexbombája is dicstelen szerepet játszott ebben a kampányban. A helyi lakossággal és annak problémáival szembeni hasonló érzéketlenség nyilvánul meg az Afrikában helyenként jelentősen túlszaporodott elefántállomány „vadkárelhárító” vadászata körüli vitákban is. A zöld javaslat szerint az elefántállomány növekedésének megállítására az elefántteheneket fogamzásgátlóval kell kezelni! Az ökológia hamis prófétái csak azt felejtették el közölni, hogy az érintett koldusszegény afrikai országok, ahol a lakosság nagy része éhezik – sok esetben éppen az elefántcsordák által tönkretett vetések miatt – honnan vegyék ehhez a temérdek pénzt! A vadászok ezalatt pedig szinte háborítatlanul, kedvükre lövöldözhetik az elefántokat és a sok valóban a kipusztulás szélén álló vadfajt! A gyakorla-

ti megoldás pofonegszerű lenne: a tehető külföldi vendégvadászok által fizetett csillagászati lődíjából futná a vadőrök kiképzésére, felszerelésére, fizetésére és a földművelők kártalanítására! A kritikus szemlélők szerint azonban az ilyen dogmatikus állatvédelem inkább a gazdag fehérember játékszerének tűnik, semmint a problémák az összes érintett érdekeit figyelembevevő helyszíni megoldásának. Napjainkban Németországban heves viták folynak az erdő és vad viszonyáról, azaz az erdő vagy a vad élvezzen-e elsőbbséget. A zöld ideológia szerint az erdő élvezi a vadállománnyal szembeni kiemelt védelmet, amelyben csak azért kénytelenek a vadat megtérni, hogy a „vérszomjas”, „lódühös”, „kéjgyilkos” vadász kedvére lövöldözhesen! Így időről-időre felhangzik a zöld csatakiáltás: „Túl sok a vad az erdőben!” A magas(?) vadsűrűség okozói a zöldek szerint a már említett díszítőjelzőkkel ékesített

vadászok, akik szerintük telhetetlen gyilkolási hajlamaikat kielégítendő, még a vadászati törvényben meghatározott időszakokban és módon takarmányozzák is a vadat. A legújabb nagy felháborodást kiváltó zöld javaslat szerint a természetes vadsűrűség érdekében meg kell tiltani a téli takarmányozást és ezzel a „felesleget” éhhalálra kell ítélni! Természetesen mindezt a humánus, az állat- és környezetvédelem nevében! Minden elmélet és ideológia annyit ér, amennyit a gyakorlat visszaigazol és minden dogmatizmus, amikor saját ideológiájának csapdájába esik, megmutatja valós arcát. Ezért gázosították el 2008-ban a zöld gyepmesterek a hollandiai Texel szigetén a túlszaporodott vadludakat.

Egy virtigli, félművelt ökoterrorista minden rendelkezésére álló eszközzel védi a természetet, elsősorban és legkeményebben azokkal szemben, akik a legjobban ér-

dekeltek a természeti környezet és állatvilág sokféleségének megőrzésében: a vadászokkal szemben. Még a XX. század húszas éveinek végén kidolgozott és jelenleg is hatályos német vadászati kerettörvény alapját – a mai német vadászok legnagyobb balszerencséjére – a náci Herman Göring birodalmi vadász-mester vezette be 1934-ben. Így a német vadászoknak egyes zöldektől még a nácizmus sanda vérvádját is le kell nyelniük!

A természetvédelemben való érdekazonosságuk miatt a zöldek legjobb szövetségesei a vadászok lehetnének, ha a környezetvédők végre levetnék zöld ideológiai szemellenzőjüket, félretennék előítéleteiket, totalitáriánus gondolkodásmódjukat és hajlandók lennének végre megfontolni a másik oldal érveit is. Ameddig ez nem történik meg, addig folyik tovább a zöld polgárháború váltakozó harci sikerekkel...

Bálint Elemér

Sauer és Zeiss jubileumi akció

2011. 03-01-től 2011. 05-31-ig!

Sauer: több, mint 350 000 db eladott S202 modell és 260 év szakmai tapasztalata
Zeiss: prémium optika 165 éve

Vásároljon Sauer 202 Classic
vagy Elegance kivitelű golyós vadászfegyvert
Zeiss Duralyt 3-12x50 céltávcsővel 2 700 EUR-tól
és takarítson meg akár 635 EUR-t!

SAUER

We make it visible.

a képen látható modellek illusztrációk

Az akció jobbkezes, bajor pofadékos
és az alábbi kaliberű fegyverekre
vonatkozik a készlet erejéig:

S202 Classic: .243Win, .30-06, 8x57IS,
9,3x62, 6,5x68, .300 Win Mag, 8x68S

S202 Elegance: .243Win, .30-06, 9,3x62, .300 Win Mag

A törvény szava

Kóbor – kutya – helyzet

Megszokhattuk már, hogy minden lelőtt kutya miatt felhördül a közvélemény, az egyszeri polgár szeme előtt ott lebeg a házi kedvenc, ahogy véresen fekszik az erdei avaron. Az utóbbi évek bírósági ítéletei között (amelyek az interneten név és lakcím feltüntetésével nélkül megtalálhatók a www.birosag.hu címen) mindössze kettő kutyalövéses ügyet találtunk. Érdekes összehasonlítani a két tényállást és az ítéletek súlyát, majd ki-ki maga döntse el, hogy vajon egyenlő mércével törtek-e pálcát az ítések.

Ebek ámokfutása

Egy férfi két staffordshire terrier keveréket tartott háza udvarán, 2004-ben. Ezek a hatályos jogszabályok szerint veszélyes ebnek számítanak, így tartásuk más fajtánál jóval szigorúbb követelményekhez kötött, nagyobb szigort követel. Ehhez képest a vádlott a kertjének azt a részét, ahol a kutyái voltak, dróthálóval, furnérlemezzel, palatáblával és egy raklappal kerítette el.

A tragédiasorozat a szuka tüzelésével kezdődött. Hogy a kóbor kutyák ne férközhessenek a szukához, a vádlott egy kennelbe zárta, a kant pedig láncra kötötte. Ám a szokásosnál agresszívebb kan kutya eltépte a láncot és a szukával együtt kiszabadult. Az állatok előbb az idős, bottal járó szomszédasszonyra támadtak, aki megpróbálta elkergetni őket, de a földre döntötték és tépni, marni kezdték. Az idős asszony többszörös, nagy lágyrész roncsolódásokkal járó nyílt töréseket és roncsolt izomsérülésekkel járó lábszársébeket szenvedett. A megvadult kutyákat egy másik szomszédnak sikerült ugyan elzavarnia, de az áldozat a kórházban elhunyt.

Az ebek ezután egy közeli horgásztónál újból emberre támadtak, egy férfi 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett. Később egy másik horgásztónál rontottak rá

a harmadik áldozatukra, akinek a lábát szétmarcangolták, sérülései 8 napon túl gyógyulónak bizonyultak. A megtámadott segítségére siető férfi felhívta nevelőapját, aki magával hozta az engedéllyel tartott sörétes vadászpuskáját. Összefutottak az ismét támadó kutyákkal. A vadász lőtt, az egyiket sikerült leteríteni, a másik sebzetten elmenekült, tetemét később sem találták meg.

A Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2006-ban kelt elsőfokú ítélete szerint a kutyák gazdája bűnös gondatlanságból elkövetett emberölés, illetve gondatlanságból elkövetett súlyos testi sértés vétségében, ezért tíz hónap fogházbüntetésre ítélték és tízezer forint kártérítés, hétezer forint eljárási illeték, valamint hatvan ezer forint büntügyi költség megfizetésére kötelezték.

A vádlott és védője fellebbeztek, a másodfokú ítélet a végrehajtást két évi próbaidőre felfüggesztette. Az indoklás szerint az ítélet tábla a vádlott büntetlen előélete miatt nem tartotta szükségesnek a szabadságvesztés végrehajtását. A vadász szerepére, a jogos védelmi helyzet vizsgálatára az ítéletek nem tértek ki.

A felelősség kérdése hatályon kívül helyezve

A 2003-ban történt eset – sokadszor – a vadászok, de különösen a vadászvendéget kísérők súlyos felelősségére hívja fel a figyelmet.

A tragikus vadász baleset áldozata egy fiatal hölgy, aki 2003 novemberében az erdőben sétált erdőmérnök vőlegényével és annak magyar vizslájával alkonyatkor, a lövilág határán. Ugyanekkor az erdei nyiladékon, ahol sétáltak, gépkocsival közeledett a terület hivatásos vadásza és az általa kísért vendég-

vadász. Amikor meglátták a kutyát, a vadőr a vendégvadásznak „engedélyt adott” annak lelövésére. A kutyát a vendég nem találta el, a távcsöves puskából kilőtt lövedék viszont gurulatot kapott és súlyosan roncsolta a hölgy lábának izomzatát. Összesen 16 műtétet végeztek el rajta, de így is mozgássérült maradt, munkaképességét 67 százalékban elveszítette, testileg – de lelkiileg is – rokkanttá vált. Az ítélet szerint egyik vádlott sem győzött meg arról, hogy a kutya gazdája nincs-e a közelben, a fiatal vizsla pedig nem távolodott el a felperestől 200 méternél messzebb.

A vadászatra jogosulttal, mint alperessel sikerült peren kívül megegyezniük, tízmillió forint nem vagyoni kártérítést fizetett a felperesnek. A másik két alperes a kereset elutasítását kérte, álláspontjuk szerint az ügyben már ellenük indult, akkor még ismeretlen végki-fejletű büntetőeljárásban elkészült szakvélemények sem bizonyították egyértelműen bűnösségüket. A védekezés azonban „több sebből is vérzett”, ezért a bíróság nem fogadta el. A gyanúsítottak hivatkoztak arra is, hogy a sétáló pár több jogszabályi előírást is megsértett, illetve tudniuk kellett volna, hogy a területen vadászat folyik, hiszen láthatták a vadászok parkoló járműveit. A bíróság azonban más következtetésre jutott: a felelősség teljes egészében a vadászkísérőt terheli; az irányadó szabályok betartását nem sikerült bebizonyítania, azt pedig végképp nem, hogy a baleset a nem igazolt véltlenségen túlmenően körülményekkel is elkerülhetetlen volt.

A 2009-ben(!) hozott ítélet szerint a kísérvadásznak több mint ötmillió forintot, az ítélethezatalig felhalmozódott kamatokat, a felperesnek pedig élete végéig havi 100 ezer forint járadékot kell fizetnie. Az eset azért is emlékezetes, mert ennek az ügynek a kapcsán „dőlt ki a liszt” és az alkotmánybí-

Mindig bajt jelent, ha a vadász kutya-lövésre kényszerül. Baj a kutyának, mert vége az életének, baj a gazdájának (ha van), mert elveszti szeretett (vagy ütött-vágott) kedvencét, házörzőjét és végül baj a vadásznak, aki szereti a kutyát (többnyire neki is van), ezért bár kötelességből meglövi a tilosban járó ebet, mégis sajnálja. Fotóriportunk képei viszont minden írásnál többet mondanak arról, hogy milyen könnyedén fognak el és ölnek meg a területen kóborló kutyák egészséges özet. Az is jól látható, hogy a két német juhász kiváló kondícióban van, ezért biztosan nem mardosó éhségük miatt „kényszerültek” vadat zsákmányolni. Tételezzük fel, hogy a két kutya nem fotóssal, hanem vadással találkozna és az teljes joggal meglőné őket, gazdájuk biztosan több százezer forintos „kártérítést” követelne, akár a legfelsőbb bíróságig is elmenve „jogos” panaszával. Ismerve a hazai bírói gyakorlatot, nem lenne meglepő, ha a végén a vadász puskáit vennék el, s ki kellene fizetnie a kutyák bemondásos alapon megállapított értékét is, a vadban esett kárról pedig szó sem esne...

róság döntése alapján szabályozták később végrehajtási rendeletben a kóbor ebek elejtésének lehetőségeit a ma is érvényes – de teljesen életszerűtlen – formában. Sajnos a jogszabályok továbbra is félreérthetőek, a tapasztalatok szerint számtalan ádáz jogvitára adnak lehetőséget. Ami azonban a nagyobb baj, nem nyújtanak kellő védelmet sem a szabályokat betartó eb tulajdonosok, sem pedig az adott esetben jogszerűen eljáró vadászok, erdő-, mező- és természetvédelmi örök számára.

Földvári Attila

Nem ellenük, hanem éppen értük

A kobór kutyák a legnagyobb kárt a szaporodási időszakban okozzák. A házi kutya farkas ősöktől származó ragadozó állat, amely csak tudatos fegyelmező neveléssel, biztonságos tartási körülményekkel fosztható meg a génjeiben hordozott tulajdonságaitól.

Nos, sokan a pálcát török közül éppen ezeket felejtik el, mivel egyáltalán nem ismerik – sőt ami nagyobb hiba –, nem veszik figyelembe sem a kutyalövéseken fölháborodók, sem azok, akiknek feladata egy-egy ilyen eset objektív megítélése. Van, aki azt hiszi, hogy a vadászok passzióból csinálnak ilyesmit, mert egyszerűen gyűlölik a kutyákat, vagy netán konkurenciát látnak bennük.

A világ kutyafajtáinak évszázados szakszerű tenyésztése a „gyűlöletre” a legmeggyőzőbb cáfolat. Aki életében foglalkozott kutyákkal, az tudja milyen nehéz, kitartó és következetes munkát igényel például a háziállatokkal való összekapcsolás, a támadás, öldöklés tilalma. A felkutató zsákmányolási módszereik, stratégiájuk és a sikerélményre törekvő ősi vadászószőneiket örökletes tényezők adják. Azt viszont minden kutyatartó tudja, hogy a falkaszellem irányítja a viselkedési formáikat, s ezért a vezéregyenységnek – az úgynevezett alfa egyednek – a gazdinak kell lennie. Felügyelet nélkül azonban mindenféle szoktatás, vagy tapasztalat nélkül azonnal visszaáll az ősi rend, a falka-stratégia, a zsákmány csapáját ösztönösen és gépiesen követik, ha többen vannak, azonnal kialakulnak a szerepek, vannak hajtók és elálló, azok, akik a vadat lerántják. A biztos tarkófogást, a nyakszirtharapást egyetlen kutyának sem kell tanítani, az bennük van,

a kölyökkori játék során gyakorolják, ám mire a zsákmány ellen kell alkalmazni, a fogás már halálbiztos. Ha többen vannak, nő az izgalom, az adrenalin-szint, a közismert kutya-irigység, ami aztán olyan – otthon sosem látott – viselkedésformákat hoz ki belőlük, amelyeket a jóhiszemű gazdáik el sem tudnak képzelni. Hihetetlen – olykor akár milliós - károkat okoznak baromfi-, fácán-, sertéstelepeken, juhodályokban. Több esetben láttam lerántott vemhes özsuta, szarvasborjú zsigereit marcangoló kutyákat úgy, hogy a szerencsétlen állat „elől” még élt és hangosan sírt.

Más esetben a szabadságotl házőrzőnek a fácánfészkekből frissen szedett „rántottától” a pofája vastagon sárgállott, vagy éppen, mint aki jól végezte dolgát, süldőnyúlal, lefójtatt özgidával, vagy ugartyúk kotlóssal a szájjában ügetett hajnalban hazafelé, mert már annyira jóllakott, hogy nem bírta megenni.

Országosan évente mintegy 3000 ember eleni kutyatámadást is regisztrálnak, a halálos végűek száma – amelyek a médiában is gyakorta megjelennek – 6-10 eset.

Meggyőződéssel állítom, hogy az elmúlt évtizedekben szinte kizárólagos teret nyertek a különböző, magas fehérjetartalmú kutyatápok. Erről számolnak be a falusi kereskedők, és kényelmi szempontok miatt már a tanyavilágban is ezzel etetnek. Ez azonban – a fajtától függetlenül – rendkívül nagymértékben hozzájárul a kutyák agresszivitásának növekedéséhez. Maga a táp beltartalmi értékei, a korlátlan – ad libitum – etetéssel párosulva már olyan ledolgozhatatlan energiatöbbletet jelentenek, amely az állatnak rendkívüli módon megnöveli a mozgásigényét és ezzel

együtt – természetesen – a veleszületett agresszivitását is.

Régi tapasztalat – de a jogalkotó is így rendelkezik –, hogy minden állatért jogilag a gazdájának kell felelősséget vállalnia. Ez azt jelenti, hogy adott esetben az állata által okozott kárért súlyos anyagi felelősséggel is tartozik. Mindezek ellenére rendkívül kevés a jogerős kártérítési ügyek száma, főként azért, mert rendkívül nehezen bizonyítható.

Sok esetben a kártevő kutya tulajdonjogát elsőként éppen a gazdája tagadja le. Ha viszont a károkozó kutyát a nagyobb károk megelőzése, vagy elhárítása érdekében a károsult, vagy annak megbízottja elpusztítja, akkor az eb a különböző szakértői vélemények alapján akár többszáz ezer forintra is felértékelődik, pedig nem adtak érte annak idején még egy kanna bort sem.

A nemrégiben bevezetett kötelező „chip” azonosítással sok minden a méltó helyére kerülhetne. Csakhogy az a tapasztalat, hogy a külterületeken, az egy-egy tanyán tartott 5-10 kutya közül a mai egetverő árak miatt jó, ha egyet bejelölnek, beoltanak és EU kompatibilis nyilvántartó könyvvel ellátnak. A többi nem kerül nyilvántartásba, így aztán a „Big Brother” sohasem láthatja őket. Akik a vadászterületet járják, azok viszont akár napon-ta többször is. Ezek ellen még nincs hatékony megoldás, mindenki fújja a magáét.

Sajnos a mai helyzetben – még ha teljes mértékben jogszerű is volt – azok ülnek a vádlottak padján, akik megpróbálták a jószág, a vad, a védett állatok és korántsem ritka esetben az emberi testi épség és élet védelme érdekében valóban tenni is valamit. -y-

Mit ér a kutya, ha kóbor

Várad B. László

Van néhány híres kutyaszobor a világon, magam is láttam egyet. Moldovába vitte a megáradt Szeret vize lefele. Román katona voltam, annak is újonc és ott mentettünk a néhai gabonaföldek felett, az árterület szomszédságában. Kutyaólat hozott a víz. Rajta ült a hozzáláncolt kutya és keservesen nyüszített. Munkába tellett, amíg kihalásztuk. Fél napig evett és aludt, aztán világgá ment. Napenyészet táján hagyott ott bennünket, nehezen tanult meg járni. Töredezett mozdulataiban ott bujkált a visszarántó láncból való rettegés.

A vizek lassan megtértek medreikbe, és én se maradtam áradó vizek fölött repkedő kutya-őrző angyal. Vadásznak álltam, hivatásosnak. Ezek pedig nemcsak dürgő fajdkakast, húzó szalonkát, bőgő szarvasbikát lőnek, sőt ilyesmit meglehetősen ritkán. Lőnek viszont, mert lőniük kell... kutyát; kicsit, nagyot, szépet, csúnyát, korcsot és fajtatisztát. Bárhogy fáj. Nem tudom, kik merre és milyen alakban hordják az általam lelőtt kóbor kutyák bőrét, biztosan jobb is így. Egy szenes róka, pettyes hiúz, akár egy gesztenyeszínű pézsmagerezna kelthet kellemes emléket. Egy kutya soha. Nem emlékszem, hogy született meg bennem az elhatározás, de kivétel nélkül minden lelőtt kutyát megnyúztam. Háztól elvadult vagy elvadított falkatársunknak valamiféle kétségbeesett rehabilitációja? Annak, belátom, fura eljárás. Mindegy... Megtettem.

A sebzett, jajgató kóbor kutya látványánál csak egy lehangolóbbat ismerek: amikor a vadászkutya apportírozni akarja meglőtt kóbor fajtársát, a másik kutyát. Azt írtam, fáj... Fáj, de nem volt mit tenni. A felszámolt nyomornegyedekből, a lebontott kültelekekből, a földből kinövő tömbházak árnyékából jöttek, egyre jöttek a kutyák a területre. A valamikori román Ókirályság mindig híres volt kutyáinak nagy száma miatt. A szállóige szerint a dísnót a fához köti a gazda, a négy-öt kutya pedig szabadon tekereg. Igaz, nagy részük ott maradt, fel-felugatva emeletre költözött gazdájukhoz... Az irgalmatlan panelek között megbúvó, lapos tetejű szocreál iskolák kapujában legalább annyi kutya várakozott választott kiscsajdjára, mint ahány szülő téfneregni hajlamos gyermekére. Ám jó szó kevésnek jutott. Elkoszosodtak, megrühesedtek, de szaporodtak, amíg egy-egy közegészségügyi akció véget nem vetett nyomorult életüknek. Utánfutókra rakva tértek aztán a város szemétemészítő kemencéinek gyomrába. Jelzem, a gazdátlanul felnövő generációk mozgásában, viselkedésében már ott kísértett a több ezer éves, emberrel kötött társadalmi szerződés felmondásának réme. Igaz, az ember kezdte...

Az állatok másik része viszont (a kisebbik) ekkora árulásra árulással felelt. A kutya se vett kutya, a mardosó éhség szavára farkasnak szegődött. Ezek jutnak aztán nekem, illetve nekünk. Köztársasági vadászterület voltunk, diplomaták, nyugati üzletemberek dicsérték a vadbőséget, de igazán csak mi tudtunk, hogy mi ennek az ára... Kutyaavadászat! Csináltuk, s mikor egy-egy Kárpátokbeli kiszállásról hazajöttünk, kezdhettünk mindent előlről. Úgy jártunk, akár tágasabb hazám fia, a falrakó Kelemen mester... Amit lőttünk estig, kivirult reggelre. Nemcsak a mi munkánk volt nehéz. Legtöbbet az állatok szenvedtek. Hajnalonként, amikor az első busszal a külváros peremére értem, gyakran láttam ideges mozgású, hátra-hátratekintgető kutyákat haladni az országúton. Farkasügetéssel haladtak és úgy néztek vissza, mintha Szodomát hagyták volna maguk mögött.

Ők nem tudták még, de én igen, hogy hozzánk jönnek, hozzánk kerülnek a területre. Ha álmos halandóból – aki voltam – Salamon királlyá változom, akkor se sokat segíthettem volna e világból kirekesztett állatokon. Mit mondtam volna nekik? Máshova küldtem volna őket? Nálunk legalább volt vad. Vad... meg ólom. A vadászó kóbor kutya csak „pályája” elején ugatja meg az embert, aztán leszokik róla. Legtovább tartja magát az éjszakai zajra való fel-felugatás. Aztán ez is elmarad. Marad a vad űzése közben hallatott magas hajtóhang. Némán hajtó kutyához ritkán volt szerencsénk. A fal-ka kialakulása többnyire véletlenszerű (pl. a nászra gyülekező vagy nász után levő állatok vadat vernek fel és űzni kezdik) de vannak huzamosabb ideig együtt vadászó állatok is. Gyakorlatomban sűrűn fordultak elő együtt vadászó párok. Keresett, erőszakolt példákat olvasni néha, mikor írok, szakírok az egy falkába tartozó állatok összetartását akarják bizonyítani. Erről csak annyit, hogy a kutya kisebb-nagyobb távolságon belül „örzi” csapdába tévedt társát. A „kezdők” megugatják a csapdához érkező vadászt, a profik mordulnak egyet és igyekeznek lőtávolon kívülre kerülni.

Egy alkalommal, miközben a Retyezát sűrűit jártam, az erdő szélén hatalmas kutya bukkant fel előttem, úgy 30-40 méternyire és a hátsó lábaira emelkedve. Nem az orrát, hanem a nyakát nyújtogatta, mintha szagot fogna, kutyához illően. Az állat fürkészett, szemre keresett, majd lassan, fokozatosan négy lábra ereszkedett és megindult. Utána vetett lövésemre mondtott valamit, de nem hangosan és láthatóan eltért választott útirányától, az erdőnek fordult. Egy évig csak hírért hallottam a szemre vadászó agár-korcsnak. Megfoghatatlan módon, a legváratlanabb helyeken és körülmények között jutott eszembe csendes, elegáns négy lábra érkezése. Egy német juhással vadászott közösen. A német juhásznak szabályos kolonc volt a nyakában. Ő a juhok mellől pártolt a vadászmezőkre. Akármilyen legény ez se volt, mert hajsza közben foga közé kapta a futását akadályozó koloncot. E „tudatos munkavégzése” fölötti ámulatom mentette meg egy nyári reggel az irháját. Ez a páros csak 200-300 méterre túrta az ember közelségét. Kollégáim megfigyelése alapján halálbiztos különbséget tettek a mezőgazdasági munkás és a határt kerülő puskás ember között. Az agár-korcs nősténnyel a vakszerencse vetett össze, egy esztendőre első találkozásunk után. Az erdő szélén álltunk egy kollégámmal és nem túl távol, a feltöretlen tarlón kutyákat láttunk mozogni. Gyorsan fedezékbe húzódtunk, és összezárt kezem fejét számhoz illesztettem, nyúlásrást utánczó. Erre a hangra még a kitömött ragadozók is beindulnak. Ezúttal azonban nem volt rá szükség. A kutyák szabálytalan patkó alakban egyenesen nekünk tartottak, előtűntek pedig, az erdőszéltől már alig 40 lépésnyire kései süldönyúl nyújtotta ugrásait az erdő felé. Nyújtotta, nem is ok nélkül, pedig arra, ami ezután következett, senki nem várt, senki nem gondolt. A mező és erdőszegély közti úton, egyedül való agaras iramodással az én esztendő előtti agár-korcs ismerősöm tűnt fel és a süldönyúl útját szándékozta megszakítani. Szolgálati fegyverem golyós csövét kapta pár méterről. A kóbor kutyáknak szánt golyót pazarlásnak könyvelték kutatóintézetnek álcázott munkahelyemen. Különben nem hiába lőttem golyós tölténnyel. Volt sörét, elég, a bőre alatt. Az agárnőstény fiai, mert azok voltak, az éles

csattanást követően tovább hajtottak, de anyjuk eldőlte megzavarta őket. Ott forogtak elbizonytalanodva a tetem körül. Kollégám ki is emelt kettőt, én pedig elengedtem vegyes fegyverem sörétes csövét. Tűzben rogyott mindegyik. Ezt követően kénytelen-kelletlen egymás mellé húzgáltuk a falkát. Az ábra, akaratlanul is valami rossz teríték-formára sikerült.

Miközben a nyúzást megelőző cigarettámra gyújtottam, az jutott eszembe, hogy valahányszor az általam lőtt vagy fogott vadon ember keznyomát véltem felfedezni, árnyék vonult át az öröömömön. Nem lelkesedtem a tényről, hogy az általam zsákmányul ejtett csodára más is kezét emelt, valamikor valahol. Most is különös, alig magyarázható ellenérzés kavargott bennem. Kutyát láttam magam előtt, három agyonlőtt *Canis domesticus* kölyköt, ezek után nem-hogy jó szót, de még követ se hajthatott senki. Minden szál szőrük vadhúsból épült, s már hírből sem ismerték azt a „kutyországba” visszavezető utat, amelyre anyjuk esetleg még emlékezhetett. Gyermekkorom meséi ködlöttek, a nyílt tűz körül ólálkodó, koncra váró, kutyának tanuló farkasról, sakálról. Mesék... Mára az ember az emeletre költözött. S csak a hulladékemésztő kemencék lángja világít néha bántóan az éjszakába.

Az udvari vadászat erdeje alól keskeny út kígyózott a tengernek tartó országot felé. Csatlakozása előtt bő kétszáz méterre régi, fo-

gadóból lefokozott késdobáló bújt meg az öreg tölgyek alatt. Ide jártunk zöldruhások, valamennyien, velünk együtt fuvarosok, lókupecsek, halászok és egyéb öntörvényű népség. Mindenféle náció előfordult itt, amit egy nagyváros pereme felmutatni képes. Bolgár kertész, székely ács, sváb kitelepítettek, lipován kubikusok, sátoros cigányok, románok, egyebek. Beszélgetni nehezen kezdtünk el, kutyaszagú kezeinket szagolgatva. Mégis, napszálltára már azon egyezkedtünk, hogy ha idejében megtaláljuk az almot, egyet megtartottunk volna a kutyakölykök közül és Mauglinak kereszteljük. Látható-nehezen nyugodtunk bele a győzelembe és a jól végzett munka öröme nem ereszkedett jótévő tündérként fáradt tagjainkra. A kutya mégis csak kutya... Valami rendet hisz az ember a világon és úgy látszott, nem szereti, ha nincs...

A kocsmá előtt elhaladó teherautók beletapostak egy kutyát a nyári forróságban a lágy aszfaltba. Szőre, húsa, lassan lekopott, a kívül maradt csontfelületek kifehéredtek. Ritka, épségben maradt kövülethez hasonlított. Míg szaga volt, a fuvaroslovak felhorkantak, miközben terhüket áthúzták felette. Mondom, a romló porhüvellyel együtt a szag is elszállt, csak az elefántcsontfényű kövület maradt fekete mezőben.

Most már csak embernek érthetően mutatta: mit ér a kutya, ha kóbor. ♡

Teljes értékű takarmányt télen

Kezdődik a kaszálások, a zöldtakarmányok szezója. Még időben vagyunk, hogy az eszközrendszer beszerzésével a következő télen már tömegével etethessük szarvasainkat teljes értékű takarmánnyal, javítva az agancsminőséget és jelentősen csökkentve szarvasaink környezeti károsítását. Gondolatébresztőnek és cselekvésre ösztönzőnek szánom az alábbi ismertetőmet.

Szarvasállományunk átteleltetésének egyik fontos feladata, hogy az életfunkciókhoz szükséges minimális vízmennyiséget a téli, fagyos napokon is biztosítsuk. Ha mi ezt nem tesszük, akkor a szarvas arra kényszerül, hogy saját maga szerezzé meg a szükséges vízmennyiséget a szükséges tápanyagokkal együtt.

A hóval fedett, fagyos mezőgazdasági területeken és erdőkben ezt nem tudja másként, mint a száraz, elérhető hajtások, rügyek millióinak lerágásával, esetleg kéreghántással és (ha van) a jeges hó alatt telelő őszi vetések és egyéb növények dézsmálásával.

A szarvas vízhiányát mérséklő téli rügyes hajtásfogyasztás nem nagyon feltűnő. Az erdőgazdák ritkán reklamálják ezt a károsítást, pedig ez is komoly mértékű lehet, ha fiatal erdőben, újulatokban, magas vadlétszám mellett évről évre ismétlődik.

Amikor aztán a télen kiéhezett és „kiszomjazott” szarvasunk nekiesik a „csemetések” és fiatal fácskák tavaszi friss hajtásainak, a kár sokkal látványosabb.

Az ilyenkor igen csak felgyorsult életfunkciók – agancsnövesztés, szőrváltás, a magzatok növekedési ütemének erősödése – a télen keletkezett hiányok pótlásának igyekezetével együtt, különösen intenzív táplálkozást indukál és a szarvaslétszámtól függő, a legtöbb esetben érzékeny nagyságú károkat okoz. (Vannak vadaskertek, ahol a szarvas „kapaszkodó-magasságáig” sajnos nem marad ép a fák lombkoronája, eltűnik a cserje és a lágyszárú növényzet is.)

A károk mértékének, értékének megállapítása és megtérítése örök vita a mező-, erdő- és vadgazda között. A Zárt Rendszerű Vadgazdálkodás (továbbiakban: ZRV) keretében

ez a vita talán kizárható, a szabad területeken pedig jelentősen csökkenthető.

De hogyan lehet elérni azt, hogy a magas szarvaslétszám ne kényszerüljön élőhelyének sivárrá zabálására és idővel ne kerüljön szembe életerejének csökkenésével?

Válasz: a „Teljesértékű Takarmányozást Télen” – minél teljesebb megszervezésével.

A ZRV-n belül, mi az elmúlt 5 év során a következőket tettük, hogy a három „T” fokozatosan megvalósuljon.

A téli takarmányozás legfontosabb elemének még most is sokan az erőtakarmányok biztosítását tartják. Én úgy gondolom és az 5 éves tapasztalat is egyre jobban azt mutatja, hogy a nedvdús takarmányok jelentősége megelőzi az erőtakarmányokét. Különösen akkor igaz ez, ha jó minőségű, nagy szemtartalmú kukoricasilót tudunk biztosítani télen, lehetőleg korlátlan mennyiségben. Mi az utóbbi két évben – az általam létrehozott és irányított ZRV-ben – évente 12-14 ezer mázsa kukoricasilót etettünk meg. Ez a jó minőségű kukoricasiló november második felétől, március végéig, április elejéig – 1-2 nap kihagyással – folyamatosan a szarvasaink rendelkezésére állt. A szárazanyag-szükséglet döntő hányadát, valamint egyéb tápanyagokat, lucernaszénával és nem túl nagymennyiségű erőtakarmánnyal biztosítottuk. A lucernaszé-

na folyamatosan, az erőtakarmány időszakosan állt a szarvasállomány rendelkezésére.

Ezt tovább erősíti, hogy az erdők kezelőjével olyan megállapodást sikerült kötni, ami szerint a fahasználatok (vég- és nevelővágások) 80-90 százalékát a téli időszakban végzik. Így a ledöntött fák rügyei, ágai, kérge is a szarvas természetes táplálkozásának rendelkezésére áll, az úgynevezett „kiéhezett”, „kiszomjazott” időszakban.

Vadföldgazdálkodásunk arra a szintre emelkedett, hogy a termény összetételének közel 70 százalékát lucerna és lucernás füveskeverék tette ki. Ez olyan lehetőséget biztosított, hogy tél végétől, tavasz kezdetétől 53 hektár lucernás füveskeverék és 70 hektár lucerna – mint friss, zöld legelő – állt a szarvasok rendelkezésére. Aztán amikor elkezdődtek az ellések és malacozások, akkor további 110 hektár lucernát szabadítottunk fel a villanypásztoros védelem alól. Ezért aztán mindig kedvére legelhetett az agancsát növesztő bika és a borjait nevelő tehén, a nagyagyarú vadkan, a malacait vezető koca és minden egyéb, a területen élő vad.

Lucernaföldjeink nagysága és viszonylag jó hozama olyan kedvező helyzetet teremtett, hogy a rendszerben élő vadállomány – a téli széna elkészítése mellett – nem győzte lelegetni a képződött zöld lucernamennyiséget. Ez arra ösztökélt, hogy a nagymennyiségű, feleslegesnek látszó lucernából tegyünk el zölden minél többet a téli, nehezebb hónapokra.

A légmentesre csomagolt zöld-lucerna-bála készítése

A technika és technológia adott volt, hisz Nyugaton már régebb óta készítenek háziállatoknak és vadon élőknek ilyen nagy értékű, télen fogyasztható takarmányt, néhány helyen a magyar mezőgazdaság is bevezette ezt a módszert.

Úgy gondoltam, hogy korszerű és hasznos, ha a ZRV-ben és a szabad területeken is alkalmazzuk ennek a teljes értékű takarmánynak a téli etetését. Ezért – részben saját erőből, részben támogatásból – megvásároltuk a zöldbálázáshoz és csomagoláshoz szükséges speciális gépeket (Wolagri R-12-155 hengeres bálázót, hálós és soros zsinégkötőzéssel + kötőző automatával, KP 646-os bálacsomagolót és Ferro-Flex PB-12 fóliázott bálafogót). A gépek megérkezése után próbabálázást és csomagolást végeztünk. Hamar megtapasztaltuk, hogy ez az értékes takarmánykészítés jó technikát és igen nagy technológiai fegyelmet kíván. Ennek betartásával télre már nagymennyiségű minőségi takarmányt készítünk.

Remélem, ezzel a módszerrel kiegészített takarmányozási rendszerünk igen közel kerül a három T célkitűzése megvalósításához.

Remélem továbbá, hogy ez a téli zöldtakarmány-etetés hamar érzékelteni eredményét, azaz a zárt rendszerben lévő élőhelyek a magas vadlétszám mellett is megőrzik és betöltik azt a funkciót, amely a kerítések közé zárt, de mégis vadon élő állatok optimális fejlődéséhez, zavartalan szaporodásához szükséges.

Ugyanilyen hasonló hatás érhető el a szabad vadászterületeken is. Az utóbbi években egyre több oktatási intézmény látogatott el hozzánk, tanulmányozni az elért eredményeket. Egyik egyetem két professzorával az idén tavasszal érdekes beszélgetés alakult:

- Két évvel ezelőtt jártunk itt, ugyanebben az időben és hazafelé menet egymás között arról beszélünk, hogy az élőhely érzékelhető túlhasználata látszik. Ezt akkor nem akartuk elmondani neked. Most két év után, ahogy végigjártuk a kertet, nem láttunk túlhasználatot. Talán lényegesen lecsökkentették a szarvasállományt?

A kérdés után egy pillanatra csend ült közöttünk. Aztán szerencsére mosolyogva mondhattam, hogy a szarvaslétszám lényegesen több a két évvel ezelőttinél. Az is igaz viszont, hogy a vadföldjeink fajösszetétele, mennyisége és produkciója elérte az optimális szintet,

ráadásul a terület vízellátottsága is – a szélsőséges viszonyok ellenére és ennek korlátai között – az optimum felé közelít.

Kedves barátaim először meglepődtek és hitetlenkedtek, aztán a tények részletesebb bemutatása, ismertetése után együtt örülünk ezeknek az eredményeknek.

Remélem, sikerült tenni annak a célnak elérése felé, hogy a téli takarmányozás teljesebbé tételével kímélni tudjuk a vad természetes élőhelyét. Remélhetőleg ez a különösen értékes téli takarmány gyorsítja vadállományunk minőségének tempósabb javulását, valamint stabilizálja a ZRV pozitív gazdasági eredményeit. Természetes, hogy a szabadban folyó vadgazdálkodásban is jelentős előrehaladást jelentene, ha az említett teljes értékű takarmányozás bevezetésre kerülne. A technika és technológia rendelkezésre áll és a gyakorlatban jól bevált.

Jó lenne, ha a nagy vadgazdálkodási területekkel rendelkező erdő- és mezőgazdák egyre nagyobb mértékben alkalmaznák ezt a takarmányozási módszert.

RAKK TAMÁS
tapo2@invitel.hu

A vadmegfigyelés eszközei

Nélkülözhetetlenek – vagy „trendi kütyük”?

A vadász saját – a vadéhoz képest korlátozott – érzékszerveinek javítására mindig igyekezett segédeszközöket használni. Ezek a technikai fejlődés során egyre inkább közelítettek a vadéhoz (a vadászt már rég lepipálták), s napjainkban már akkor is használható információt képesek adni a vadásznak a vadról, amikor az már szinte semmit nem érzékel a környezetéből. A fejlődés „csúcsa”, amikor már a vadász jelenléte sem szükséges, szinte mindent – akár az elejtést is – elvégez helyette a távirányított technika...

Kezdetben vala a kéz, amellyel vadászó ősrünk tölcsért formált fülel mögé, kiszűrve így a környezeti zajok egy részét, vagy kezeit napellenzőként használva élesítette a látását, s a látott, vagy látni kívánt vadat lakóbarlangjának sziklafalába karcolta, festette. Sok évezred múltán feltalálták a hallótölcséret és a nagyítólencsét, amiből kialakult az első látcső. A hősor végét a huszadik század elejére tehetjük, amikor már mai szemmel nézve is használható keresőtávcsövet készítettek, ekkor alkalmazták először a puskára szerelt céltávcsövet, valamint a kép- és hangrögzítést.

A „modern” vadász felszereléséhez természetes (esetenként kötelező) módon hozzátartozik a jó minőségű képet adó keresőtávcső, céltávcső a golyót lövő puska (akár a sörétesen is), esetenként a hallásjavító „jávorfül”, hallókészülék, a nagy fényerejű puska-, vagy keresőlámpa, a fényképezőgép, vagy a mozgást is megörökíteni képes filmfelvevő, videokamera. Ezek az eszközök mind alkalmasak arra, hogy a szabadban mozogva, a vadász mások segít-

Egyszerű digitális géppel is lehet keresőtávcsőn át vadat fényképezni

Az erős nagyítású spektív és egy közép kategóriás gép segítségével akár az összes bakot meg tudjuk örökíteni

sege nélkül is meg tudja lesni, figyelni a vadat, annak zavarása nélkül képen, filmen rögzíteni a látottakat, fel tudja venni a hangját.

A digitális fényképezőgépek elterjedésével a vadfényképezés egyszerűsödött, a vadász a távcsövet teleobjektívnek használhatja.

A nagy lépést a miniatűrizzálással tömeggyártott elektronika, valamint a vezeték nélküli, távirányítással is működtethető eszközök megjelenése és polgári alkalmazásának bevezetése jelentette. A haditechnikában már „kifutottnak” számítókészülékek bekerültek a vadászat eszköztárába, gondoljunk csak a lézeres távolságmérőkre, amelyeket egyre több (ma még felső árkategóriás) kereső- és céltávcsőbe építenek be, vagy a sokak (és a törvény) által elítélt, de mégis egyre több vadász által használt elektronikus fényerősítős „éjszakai” infra- és lézerekkel működő kereső- és céltávcsővekre. Az idei FeHoVa-n nálunk is bemutatották a hőkülönbségeket képen mutató kamerát, s már hallottuk, hogy az orvvadászok használják is. A képrögzítési technikában is használják ezeket az eszközöket, melyekkel akár teljes sötétben is elfogadható, sőt, akár kiváló minőségű felvételek készíthetők.

Automatikus működésű vadmegfigyelők

Létjogosultságuk – a vagyonvédelem mellett – a megfigyelni kívánt helyszínre (szóró, etető, váltó, stb.) érkező vadról információ rögzítése; időpont, kép-, vagy hangfelvétel, amit akár azonnal, akár utólag meg tud nézni a vadász. Az elem, vagy akkumulátor áramforrással szerelt eszközt a vad által elhúzott zsinór, vagy a beleépített mozgásérzékelő hozza működésbe. Kameránál, ha kevés a fény, vakut (villanófényt) vagy ledes reflektort kapcsol be, amitől a vad elugorhat, ezért az újabb modelleket „fekete ledes”, infratartományban világító fényforrással gyártják, ennél csak a pillanatokra vörösen felizzó égők észlelhetők.

Látszólag madárodú, azonban automata fényképezőgép van benne elrejtve

Miután ezeket a többnyire nem éppen olcsó készülékeket általában olyan helyen használják, ahol bárki hozzáférhet, ezért azt többnyire környezetbe olvadó, terepszínű burkolattal gyártják – a vadnak mindegy, hogy néz ki. Szellemes megoldás a mesterséges madárodúba rejtett kamera, bár aki tudatosan keresi az ilyesmit, azt nem csapja be.

Időpontrögzítők

Mechanikus (botló zsinóros), vagy infra so-rompós kioldású, egy, vagy több órával felszerelt egyszerű szerkezet, amelynél a kifejlesztett zsinór elhúzásával vagy az infrasugár megszakításával megállítja az addig járó órát. Hátránya, hogy csak a következő ellenőrzés-kor derül ki, hogy mikor járt ott az első (több óra esetén az első x db) valami, de hogy az mi és mennyi volt, legfeljebb a nyomokból tudható meg. Olcsók, akár házilag is elkészíthető (lásd Barkács rovatunkban, a 335. oldalon).

Képrögzítők

Mechanikus működtetésű, vagy mozgásérzékelővel vezérelt, fényképet, képsorozatot, vagy folyamatos filmet készítő kamerák. Régebben filmre, napjainkban már digitálisan memóriakártyára rögzítik a kioldás pillanatában a látómezőjében láthatókat. Típustól függően egy, de akár több száz képet, snittet is rögzíthet, nagy felbontású HD minőségben is. Van saját képernyős változat is, amin helyben visszaneézhető (esetleg törölhető is) a rögzített anyag.

Jeltovábbítók

Elvileg fenti eszközök bármelyike készülhet vezeték nélküli jeltovábbítással kiegészítve, magas árak miatt mégis csak a nagyobb tudással bíróknál jellemző ilyen fejlesztés. Kétféle megoldás van forgalomban, a SIM kártyás mobiltelefonpanellel működő eszköz SMS vagy MMS üzenetben küld jelzést, vagy képet, míg a rádiófrekvenciás adóvevővel felszerelt modellek akár folyamatos online képet és hangot is tudnak továbbítani, internetre feltenni, sőt van olyan kamera, amely – a városi térfelügyelőkhöz hasonló módon – távirányítással működtethető.

Nem hanyagolható el a képrögzítő szerkezeteknek a vagyonsvédelmi célú felhasználása sem. Bukttak le már ilyenek orvvadászokat, fatolvajokat, sőt készült „portré” olyanról is, aki éppen ellopni készült az eszközt.

Amerikai fehérfarkú szarvasokról készült képek, melyek a felvétel idejét is mutatják

◀ Mobiltelefon funkciójú kamera SMS és MMS (szöveg és képüzenet) azonnali továbbításához

Sajnos a ma még hatályos jogszabályok sokkal inkább a bűnözők, mint az áldozatok (károsultak) jogait védik. A törvények, jogszabályok pedig inkább akadályozzák, mint támogatják az ilyen eszközök használatát, s a több mint liberális módon kezelt „személyiségi jogok” hamis értelmezése sem segíti a tulajdon védelmének biztosítását.

S. E. - K. M.

Nagykanizsán bevált!

Tavaly augusztusi számunkban beszámoltunk már a Nagykanizsai Hubertus Vadásztársaságról, akik akkoriban vették terü-letük infrakamerákkal való körül-bástyázását. Kiefer Károly, a társaság elnöke lapunknak elmondta: a kamerák 2010 óta sikeresen üzemelnek. A vadásztársaság elős-sorban a vadorzók leleplezése, mintsem vadmegfigyelés céljából építette ki ezt a „védelmi rendszert”. A kameráknak meglelt a gyakorlati haszna, hiszen az általuk készített felvételek bizonyos – itt meg nem nevezhető – bűnügyek esetében szolgáltak bizonyítékkul, melyet a rendőrség elfogadott.

Technika és etika

„Figyuzz Öreg! – mondta egy kigyúrt, kopasz, terepruhás fickó és rácsapott a vállamra. Van három automata szóróm, mindegyikre megvettem a legújabb figyelőkamerát, tudod, amelyik a telómra küldi a képet, ha valami odamegy. Tegnapelőtt este felültem a közepsőre, kidzsalt egy őz, már gondolkodtam, hogy levarrom, amikor kapom az MMS-t; megjött egy jó kan a másik szórómra. No, fel az éjjellátót a Blaserre, osonok oda, oldalba cserditem a kanyit, felborul. Épp csak megnézem, mekkora foga van, amikor jön az újabb fotó, a konda megjött a középső szóróra. Drága a benzin, ne kelljen egy koszos disznóért kijönni a vadórnek – gondoltam –, visszaballagtam, még kettőt levarrtam. Fél óra alatt három, érted Öreg? Ez ám a vadászat, nem az, amit sok hülye csinál, hogy hetekig gubbaszt a lesen, oszt szart se ló. Az ilyen élhetetlen barmoknak nincs már helye közöttünk. Na csá, megyek a jakuzzimba, már vár két bula. Nincs kedved beszállni? Egy huszasért itt maradnak reggelig.”

Ombudsmani tájékoztatás

Megkérdeztük az adatvédelmi biztos irodáját, hogy nem ütközik-e jogszabályokba az írásban szereplő eszközök használata? Mészáros Katalin sajtóreferenstől az alábbi tájékoztatást kaptuk:

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Avtv.) 2. §. 1. pontja szerint... a kép- és hangfelvétel rögzítése adatkezelésnek minősül, mely akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul, vagy azt a törvény elrendeli.

Mivel sem az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény, sem más törvény nem tartalmaz olyan rendelkezést, mely felhatalmazná az erdő tulajdonosát, vagy az erdőgazdálkodót, hogy az erdő területén kamerás megfigyelést folytasson, így az az érintettek hozzájárulásának hiányában jogellenesnek minősül. Ezért álláspontom szerint az erdőbe látogató személyek egészséges környezethez való alkotmányos alapjogát sértheti a kamerák üzemeltetése, továbbá a megfigyelés az érintettek személyiségi jogainak szükségtelen és aránytalan korlátozásával járna.

A disznó mindig kétszer csenget

A vadászok Európában általában konzervatív emberek, ápolják hagyományaikat és idegenkednek az újdonságoktól. A legtöbb műszaki újítást – mielőtt helyet kapott volna a vadászok kellékterében – heves vita kísért. A középkorban még egyházi átok és kiátkozás is fenyegette a számszerűk használóit, de a kastélyokban mutogatott jelentős mennyiségű számszerű elárulja, hogy sok esetben eleinket jobban érdekelte a vadászsiker és a testi jólét, mint a lelki üdvösség!

Nem volt ez másként a fekete lópor megjelenésekor, a XIV. században sem, amikor Petrarca, az olasz költőóriás szenvedélyesen fejezte ki az ellenérzéseit, majd a reformátor Luther Márton és a matematikus Leibnitz is. Valamennyien az emberiség átkának tartották a fekete lóport, ezzel szemben bármilyen hihetetlen, de a XX. században az emberiség békés célokra jóval több robbanóanyagot használt fel, mint a két világháborúban együttesen.

A XIX. század második felében jelentek meg a hátultöltős lőfegyverek, amelyekről kezdetben az a szóbeszéd terjedt el, hogy gyengébben lőnek az előltöltősnél. Később nem kisebb ellenérzéssel fogadták a hagyománytisztelő vadászok a gyérfüstű lópor megjelenését is. A visszaemlékezések szerint, a konzervatív Ferenc József császár és király a századforduló táján megjelenő céltávcsöveket vadásziatlannak tartotta és nem is használta. A minden újdonságtól irtózó császár és király számára még a zergevadászathoz előírással rövid bőrnadrágot is „be kellett jártni” és csak azután volt hajlandó azt hordani.

Az elmúlt évtizedek során a vadászok számára – sok esetben heves etikai viták kíséretében – rengeteg technikai újdonság jelent meg a piacon. Így volt ez a világító irányzékos céltávcsövek esetében is, amikor Németországban az ilyen célzó berendezések használóit etikátlannak tartották, azonban a kilencvenes évek végétől lassan, de biztosan polgárjogot nyert. A fegyvertechnika terén is időről-időre felbukkantak – sok esetben a korukat megelőzve – újszerű megoldások, hogy azután néhány évi csalóka tündöklés után egy időre eltűnjenek a sülyesztőben.

Az egyenes zármozgatású puskát – előnyei könnyen beláthatók – már a XIX. század végén rendszeresítette az Osztrák-Magyar Monarchia hadereje M 1895 jelzéssel, gyalogsági és karabély változatban. Szinte a Monarchiával egy időben, a svájci haderő is bevezette a maga egyenes zármozgatású gyalogsági puskáját, az úgynevezett Schmidt-Rubin karabélyt. Ezek a rendszerek az első világháború után egy időre feledésbe merültek. A hosszú, több évtizedes forgó-toló zárdugattyús pus-

kavilágba robbant be 1983-ban a Blaser egyenes zármozgatású, a már előbb említett fegyverektől jelentősen eltérő zárkonstrukciójú modelljével és azóta végeérhetetlen diadalmenetben hódítja a vadászok szívét és pénztárcáját. Lehet, hogy az idő érett be, de lehet, hogy csak a vadászok értek meg az újdonságok befogadására. Az ausztriai Kufsteinben működő Voere gyár az 1991-es IWA-n mutatta be közel 20 éves fejlesztésének eredményeként a VEC 91 jelű ismétlő puskáját, 5,7x26 UCC kaliberben. A nem feltűnő külsejű golyós puskába hüvely nélküli töltény járt és a vadászok számára más szokatlan megoldásokat is alkalmazott. A töltényt csappantyú helyett egy, a tölténybe „szertelt” félvezető gyújtotta be, elektromos impulzussal. A puska fontos tartozéka volt még a tusban elhelyezett két fotóelem, amelyeket 5000 lövésenként kellett cserélni. Ez a rendkívül érdekes vadászpuska mégis néhány évi vegetálás után nyomtalanul eltűnt a fegyverkatalógusokból.

Vitathatatlan, hogy egy rövidebb puskával utánkéréses alkalmával lényegesen könnyeb-

József főherceg 1900-ban Magyarországon készült 9,5 mm-es kaliberű Mauserre, amivel 27 év alatt 2730 vadat lőtt, köztük 4 szalonkát – röptében. Már használt céltávcsövet, pedig ekkor még komoly viták folytak annak etikus voltáról

ben és kényelmesebben lehet mozogni a sűrűben. Az ezredforduló táján egy új, rövid vadászpuska borzolta fel a vadászok kedélyeit a Sommer+Ockenfuß GmbH cég konstruálta golyós puska, amely a markolat előre-hátramozgatásával ismételt és egyenes zármozgatású elv alapján működött. A szokatlan formájú fegyver teljes hossza csak 81 centiméter hosszú volt, miközben a csőhossza 62 centimétert tett ki. A szakajtó kezdeti ujjongásától kísért valóban praktikus puska évekkel később ugyancsak csendben eltűnt a piacról.

A modern távközlés és mikroelektronika a vadászatot is utolérte. A kilencvenes évek első felében megjelent, kezdetben német brikett nagyságú és súlyú mobiltelefonok mai utódai éppúgy nem hiányozhatnak a vadász felszereléséből, mint a vadászkés. Ezek speciálisan a vadászok számára továbbfejlesztett változata a „vadász mobiltelefon” amely nem egyéb, mint a kereskedelemből már ismert telefonnak mozgásérzékelővel és több hónapos készletidőt biztosító akkumulátorral ellátott változata, amelyet egy víz- és pormentes dobozba beszerelve kell kihelyezni a szóróra. Ha egy arra járó vaddisznó a dobozt megmozdítja, akkor a telefon automatikusan felhívja az előre beprogramozott számot. Ilyenkor a vadásznak 90 másodperce van, hogy visszahívja a telefont és meghallgassa az élőközvetítést a szóró környékéről. Az újabb változathoz már akár egy vagy több külső

lyiségi jogok miatt a kamerák németországi használatát szabályozni kell. Legutóbb Svédországban bírságotlakt meg vadászokat engedély nélkül kihelyezett kameráik miatt.

Nem lányoknak készült „diszkóretikül” – automata vadfényképező kamera

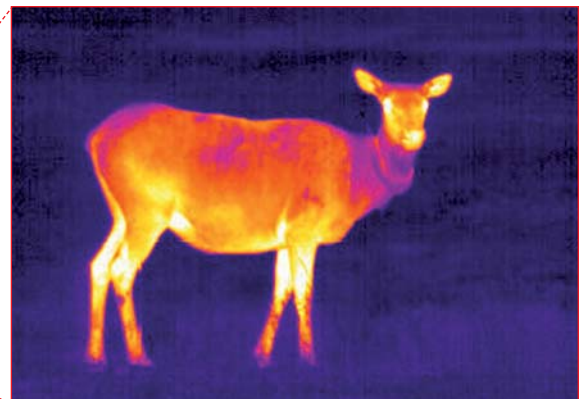
Az elmúlt évek során a mikroelektronika több újabb hasznos és haszontalan készüléket bocsájtott a vadászok rendelkezésére. Ilyen a több optikai gyár által kínált lézeres távolságmérő vagy ugyanez kereső- és céltávcsőbe beépítve, az infravörös sugarakkal működő éjjellátó, a lehallgató készülékekre emlékeztető zajerősítő vagy a hőmérséklet-különbség-érzékelő kézi utánkereső, amely ismertetője szerint 700 méteres távolságból is képes

elhelyezett jeladó segítségével, egy kis képernyő térképén jeleníti meg. Az ismertető szerint így egyszerre tíz kutya mozgása is nyomon követhető.

Ha a koral haladni akaró ifjú vadász, miután megtömte hátizsákját, zsebeit és magára aggatta a modern technika eme pittyegő-fityegő-villogó, LED-es, delejes csingli-lingijeit (amitől úgy fest, mint egy elektronikai nagyáruház reklám karácsonyfája) már nem fogja megérteni, hogy miként tudta a nagyapja az öreg céltávcső nélküli Schönauerrel azokat a titokzatos öreg bakokat sorra terítékre hozni.

A vadász törzsasztalok egy másik kedvenc örökzöld vitatémája, hogy ki milyen kaliberű puskát és löszert használ? Itt természetesen mindenki a saját választását tartja egyedül üdvöztetőnek. („Minden vadász a saját patronját dicséri” – régi frank közmondás.)

Szerencsére az alkotókedvű kreatív gyártók bőven szolgálnak ezekhez a vitákhoz muníciónal. Ha a löszergyártók által szerelt, kereskedelmi forgalomban kapható töltények választékához még hozzáadjuk a Németországban megengedett utántöltéses és házilagos gyártmányú patronok kombinációinak számát, akkor nyugodt szívvel megállapíthatjuk, hogy a variációk száma szinte a végtelenhez közelít!

Kézi hőkamera és a benne látható kép – mindegy, hogy takarásban van-e a vad

infravörös mozgásérzékelő is csatlakoztatható 4-12 méteres érzékelési tartománnyal. A szóró szemmel tartását szolgálják a különböző formatervezett, terepmintás dobozba épített, fotócsapdának is nevezett, sok esetben infravörös színek tartományban is működő digitális kamerák. Nemrégiben egy ilyen fotócsapdával sikerült Bajorországban egy farkast „tetten érni”, a terület vadászbérlőjének öröme az éles kép láttán érthetően nem verdeste az eget. A német adatvédők szerint a szemé-

ly friss kupac „excrementumot” is érzékelné! A mikroelektronika a vadászkutyákat sem kíméli és az utóbbi években rohamosan terjed a „SportDOG”-nak nevezett, enyhe elektromos impulzussal működő nyakörv a hozzátartozó távirányítóval. A szigorú vadász ezzel a rádió-távirányítású elektromos sokkolóval próbálja meg neveletlen segítőtjét jobb belátásra bírni. Ennél tovább az a műholdas helymeghatározási rendszer megy, amely a vadászkutyák mozgását a nyakörvükön

Az utókor őszinte bánatára arról nem maradt feljegyzés, hogy milyen marok-kőhegyig fajuló vitákat folytattak vadászó eleink, amikor a pattintott hegyű nyílveszőről áttértek a csiszolt hegyű nyílveszőre, amikor még a barlangjuk szája előtt egy korgó gyomrú kardfogú tigris vagy egy felbosszantott mamut ólálkodott...

 BALINT ELEMÉR
balint-elemer@t-online.de

Lehet pár centivel rövidebb?

A régi hitek és tévhitek miatt vizsgáljuk meg, hogy a cső hossza miként befolyásolja a lövedék sebességét, pontosságát és a puska viselkedését. A közölt mérési eredmények csak az adott kaliberre, csőre és töltényre vonatkoznak. Más kaliberre, töltényekre és csövekre ezekből messzemenő következtetéseket levonni nem szabad, de az általános trendekre azért lehet következtetni.

Valamikor, nem is olyan régen, a golyós pus-kák szokásos csőhossza 70-76 centiméter volt. Napjainkban azonban egyre népszerűbbek a vadászok köreiben a rövidebb csövű pus-kák. Az egyik döntő érv a kisebb súly és jobb súly-eloszlás. Például a végigagyazott („stucni”) Remington .308 Win. kaliberben, 50 centis csővel, 97 centiméter teljes hosszúsággal csak 2,8 kilogrammot nyom. Legkeresetteb-bek manapság a standard kaliberű ismétlők 50 centi körüli csőhosszal, a 60 centiméternél hosszabb csövűek már kevésbé népszerűek. Még a magnum kaliberes esetében is elegendő a 60 centiméteres cső a korábban favori-zált 65 helyett. Ha a fegyver súlya nem döntő – kivéve persze a hegyi vadászatokat – akkor előtérbe kerülnek rövidebb, de nagyobb át-

mérőjű csövek. Ezeket nevezik „semiweight”, „varmint” (angolul: kártevő), vagy versenycsö-veknek. Ezeknek a csöveknek köszönhetően javul a puska súlyeloszlása, ami a pontos lövés egyik döntő előfeltétele. A XX. század elején a .300 H&H magnum, a .375 H&H magnumok megjelenésekor, a kaliberben rejlő potenciál kihasználására a 70 vagy a 76 centis hosszúsá-gú csöveket tartották a legalkalmasabbnak. Akkoriban még a stucnik szokásos csőhossza is 60 és 65 centiméter között volt, napjaink-ban azonban már csak 50 centiméter.

Kísérleteinkhez azonos gyártmányú, .308 Win. csöveket használtunk 76,2, 65, 60, és 50 centiméteres csőhosszal, 10,9 grammos Hirtenberger lövedék- kel. A nyújtott röppá-

lyájú lövedéket az oldalszél is kevésbé befolyá-solja és a .308 Win. kifejezetten rövid csöveihez ideális ez a kaliberválasztás.

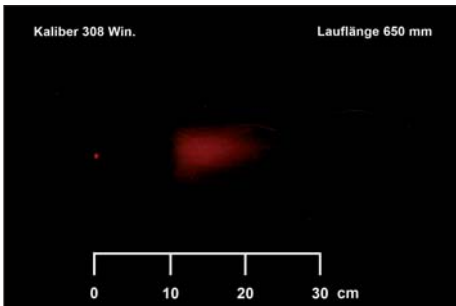
A 76,2 centiméteres cső esetében a mérési eredmények a következők voltak: átlagos kezdősebesség $V_0 = 800$ méter/sec volt, lényegesen nagyobb, 3933 Joule torkolati energiával. A gyártó 60 centiméteres csővel mért adatai, amelyet a csomagoláson is megadott ezzel szemben, $V_{10} = 800$ méter/sec, és 3488 Joule volt. A 65 centiméter hosszú csőnél a kezdősebesség az előbbi értéknél 4,6 százalékkal volt alacsonyabb, a 60 centis csőnél a különbség a 65 centiméteres csőhöz képest elhanyagolható volt. A rövid, 50 centis cső

Rövid, 46 centiméteres csövű
 Sauer 202 Hardwood
 „hajtáspuska”

(Lauflänge = csőhossz)

Azonos lövedék, 65 centiméteres csőből...

esetén a kezdősebesség csak 7,7 százalékkal volt kisebb, mint a 76,2 centis csőnél mért érték. Az 50 és 60 centiméteres csövek mérési adatainak értékelése szerint ebben a tartományban centiméterenként 0,3 százalékkal csökken a lövedék kezdősebessége, ami igen csekély érték!

A .308 Win. kaliberű töltényekkel 200 méteren az 50 és 60 centiméter hosszú csövek közötti sebességkülönbség 3,3 százalék volt és ez a különbség 300 méteren is szinte változatlan maradt (3,5 százalék).

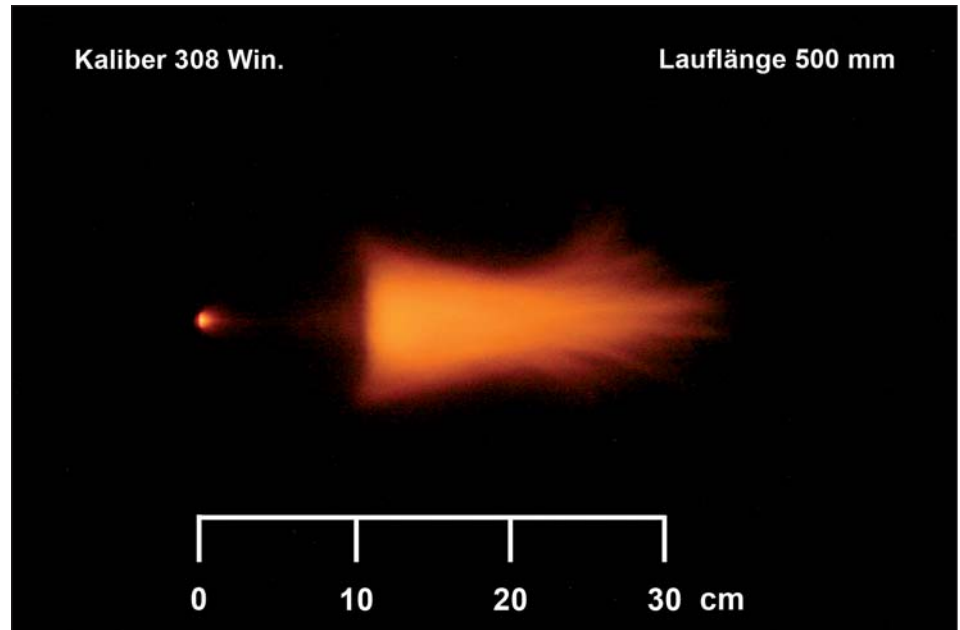
A célpont eltolódása a különböző hosszúságú csövek között 200 méteren egymáshoz képest szintén minimális volt. Ugyancsak ez a minimális eltérés mutatkozott 300 méteren is.

Vadászati szempontból az 50 centiméter hosszú, .308 Win. kaliberű cső 300 méteres lőtávolságig tehát elfogadható. Évekkel ezelőtt a DWJ szerkesztőségének munkatársai hasonló kísérleteket folytattak a 7x64-es és .243 Win. töltényekkel, a 65 centis csöveket 2,5 centiméteres lépésekben rövidítették. A mérési eredmények megdöbbentően hasonlítottak az előbb ismertetettekhez. Az 50 centiméter hosszú cső sebességvesztése a 65 centiméteres csőhöz képest csak

4-5 százalék, a 76,2 centis csőhöz képest pedig csak 8 százalék, ami hétköznapi vadászati gyakorlatban elhanyagolható különbségnek számít.

A vadászok számára másik döntő szempont – különösen szürkületben vagy sötétben való

...és az 50 centiméteres csőhosszból kilőve a torkolattűz a kétszerese

lövéskor – a torkolattűz nagysága. A lövés pont a vadászat szempontjából döntő pillanatokban vakul el. Itt már jelentős különbség van a rövid és hosszú cső között. Rövid csöveknél a lőpor egy része már a csövön kívül a torkolat előtt ég el és minél hosszabb a cső, annál nagyobb mennyiségű lőpor ég el benne. Tehát minél kisebb a torkolattűz, annál alkalmasabb a puska a szürkületi vagy éjjeli vadászatra. A következő kísérletben a torkolattűzet fényképezőgéppel rögzítettük. A torkolattűz a fényképek tanúsága szerint a torkolat után 10 centiméterrel keletkezik és a torkolattól 20 centire a legintenzívebb. A 76,2 centiméter hosszú csőnél a torkolattűz elhanyagolható, szinte nem is zavarja a lövést. A 65 centi hosszú csőnél a torkolattűz már érzékelhető, a 60 centiméteres csőnél már sötétben jelentős és az 50 centis cső esetében pedig már sötétben vakító is lehet.

Ha valaki mégsem szeretne a rövid cső adta előnyökről lemondani, akkor a megfelelő töltény kiválasztásával a torkolattűz csökkenthető. Egyes korszerű töltények olyan lőport, illetve adalékokat tartalmaznak, amelyek a torkolattűzet csökkentik. Ilyen az RWS gyártmányú Silver Selection, vagy egyes Norma gyártmányú töltények. A lőporhoz kevert adalék jó kenési tulajdonságai miatt csökkenti a csőben a tombak lerakódást. Egy mindenesetre

azonban biztos, a magnum kaliberek még 60 vagy 65 centis csőhosszal is jelentős tűzijátékra képesek. Az itt ismertetett kísérletek szerint a cső hossza nem befolyásolja a fegyver pontosságát és itt is igaz, hogy egy puskához a cső hosszától függetlenül azt a töltényt kell választani, amelyikkel a fegyver a legjobb szórás képzet lövi!

Szintén magas alapigazság, hogy minél könnyebb egy puska, annál „érzékenyebb” a rúgása. Ezért a rövidebb cső okozta súlyvesztést és az ebből eredő „rúgást” a gyártók nehezebb, vastagabb falú csövekkel egyenlítik ki.

Összességként kijelenthetjük, hogy az olyan közepes kaliberek, mint .308 Win., 7x57, vagy 8x57 IS töltény lövedéke különösen alkalmas 50 centiméter hosszúságú csövekből való kilövésre. Az olyan gyorsabb kalibereknél, mint például a 6,5x57, .243 Win., 7x64, vagy .30-06 Spr. már mérlegelni kell, hogy a fegyvert milyen fényviszonyok közepette használjuk és kapható-e hozzá kis torkolattűzű töltény. Aki rövid csövű puskára vágyik magnum kaliberben, annak egy dolgot feltétlenül mérlegelni kell: 60 centinél rövidebb magnum kaliberű csőnek már nem sok értelme van, például a .300 Weatherby Magnum kaliber esetében.

Roland Zeitler, DWJ

Nem a márka a fontos...

Fiatal újságíró és tejfölös szájú vadász voltam az 1970-es évek elején, amikor nyomtatásban közreadtam első vadászélményeimet. Fennkölt hangvételű írásomban már-már Rambóként ábrázoltam magam, aki fegyverrel a kézben űzi a vadat. Egy idős vadász szűkszavú figyelmeztető levélben reagált. „Fegyvere csak a katonának, a rendőrnek és legfeljebb a mindenre elszánt bűnözőnek van – írta. A vadásznak puskája van, mely annak ellenére is inkább szerszám, mintsem fegyver, hogy lőni lehet vele...”

Mindez azért jutott most eszembe, mert vendéglátóm, Pusztai István puskaműves eredeti szakmáját tekintve szerszámkészítő. A bonyhádi szakközépiskolában és zománcgyárban sajátította el a szakma fortélyait. Különös szerencséjére ez utóbbi helyen egy rigorózus sváb mester mellett dolgozhatott, aki a precizitást és a minőséget illetően nem ismert kompromisszumot. A tizedmilliméteres eltérést is égbekiáltó bűnként kezelte.

A műhelyt, ahol beszélgetünk, finom olajszag lengi be. Az udvarra néző ablak alatt álló

munkasztalon egy barnításra váró, szétszedett golyós puská fekszik. A sarokban egy koros, ám tökéletesen karbantartott esztergagép áll, a falra szerelt tartókon mindenféle szerzőszámok. Az ablakon kitekintve egy idős férfit és egy még idősebb nénit látunk, akik hétrét görnyedve szorgoskodnak a kertben. Amit felásnak és elgereblyéznek, az olyan szép és egyenes, mint egy sajátos műalkotás.

Győrében vagyunk, a Völgység egyik legr szebb falujában, ahová a bonyhádi születésű, ám meghatározó gyermekkori élményei

által Tengelichez kötődő Pusztai István 1984-ben nősült be. A kertben serénykedő idős férfi feleségének, Tündének az édesapja, a görnyedt, törekeny, madártestű néni pedig a dédi, aki immár 87 éves... Ebben a házban, de alighanem a falu egészében, minden a szorgalomról, a munkáról szól.

Pusztai István élete is. Nappal, munkaidőben Szekszárdon, a Stefánia Vadászcentrum puskaműves műhelyében, este és hétvégén pedig a sajátjában dolgozik. Győrén sohasem valósult meg és talán soha nem is igényelték a „háromszor nyolcas” napirendet. (Nyolc óra munka, nyolc óra pihenés, nyolc óra szórakozás...) Az Izmény, Györe, Nagymányok, Szászvár alkotta kistáj életvitel és munkakultúrája a bányászat és földművelés sajátos együttélése által alakult ki. No és persze sváb szorgalom és a magyar feltörekvő ambíciók egymásra hatása révén. Györe német ajkú lakosságát a háború után szinte teljes egészében kitelepítették. Negyvennégy családot hurcoltak el, amelyek helyére 19 bukovinai székely család érkezett. Ma már bányák sincsenek. Minden más lett, ám a lényeg megmaradt – állítja Pusztai István, a munkaszeretetre és igényességre utalva. A gének és a környezet együtt határozzák meg, ki hogyan gondolkodik és hogyan él – teszi végezetül hozzá, a kertben serénykedő, hajlott korú családtagjaira mutatva.

Természetszeretete, mely vadászszenvélyét is megalapozta, a tengelici gyermekévek élményeiben gyökeredzik. Tengelic mozaikos szerkezetű település Paks közelében, gazdag történelmi és természeti örökséggel. Határában bronzkori nyílhegyek, római pénzek, honfoglalás kori sírok bukkantak elő a föld mélyéről. Nyolc kastély díszíti a tájat, köztük a Benyovszky-kúria, melynek csodás parkja patakot, tavat, sőt egy szigetecskét is rejt. Apai nagyapja bizalommal és szeretettel volt iránta – meséli, ha nem kocsiztak éppen egymás mellett űlve a szekéren, akkor szabadjárá engedte, övé lehetett az egész határ...

A puskaműves tanfolyamot a Fegyver- és Gázkészülékgyárban (FÉG) végezte. 1984-ben zajlottak a vizsgák, éppen azon a napon, amikor második kislányuk született... Első puskája is egy FÉG-puska volt, egy 16-os Monte Carlo. Ma már nincs meg, az emlékenél, illetve a méltatásánál azonban elidőzünk. A FÉG jogelődjét, a Fegyver és Gépgyár Részvénytársaságot 1891-ben alapították, tehát most éppen 120 éve. A régi dicsőség sajnos elenyészett, olyannyira, hogy egy „fegyverszakértő” ismerősöm a közelmúltban a Frommert amerikai márkának nevezte. Pedig Frommer Rudolf (1868–1936) magyar volt, a Fegyver és Gépgyár Európa-hírű vezetője, száz szabadalmazott találmány alko-

tója, több sikeres fegyver, köztük az öntöltő Frommer-pisztoly tervezője. A gyár 1926-tól készített vadászpuskákat. Dr. Lumntzer Sándor FÉG duplapuskával nyert Monte Carloban agyaglamblövő Európa-bajnokságot (véletlenül ennek a jelentős eseménynek is kerek évfordulója van!), ezért is kapta a kiváló vadászpuska a Monte Carlo márkanévét. Több mint százezer készült belőle...

Az igényes kivitelezés mellett a kivehető ejektor-rugók által volt különleges ez a puska – állítja Pusztai István. Tehát ejektoros és tölténykitolós üzemmódban is használható volt. Az ember azt gondolná, hogy egy szakértő, egy puskaműves csak különlegességet vásárol, illetve vesz kézbe, de Pusztai István rázza a fejét. Nem a márka a fontos, hanem az, aki kézbe veszi és használja a puskát. Az érdekesség kedvéért megemlíti, hogy első golyós puskája egy finn gyártmányú Mosin-Nagant volt, az Oroszországban 1891-ben rendszeresített hadipuska némileg továbbfejlesztett változata. E puska „vadász” változata húsz évvel ezelőtt még a legelterjedtebb hazai vadászpuska volt.

Kinyitjuk a fegyverszekrényt, mely hét sajtát puskát rejt, köztük egy Mossberget, egy előagyszános sörétes ismétlőt. Amerikai modell, kacsázó és libázó puska. Újabban már kacsá se sok van, liba még kevesebb, a gyakorlatilag használaton kívüli öreg puskát azonban becsben tartja Pusztai István. Úgy működik, mint egy Doxa óra. Mint ahogy az a .30-06-os Tikka is, amely már jó ideje a „mindennapos” puskája. A zárdu-gattyú olyan hangtalanul, finoman sikklik, mintha nem is fém találkozna fémmel.

Arról beszélgetünk, hogy mi a jó puska titka? Pusztai István válasza egyértelmű:

Éppen harmincszor ment ki rá...

az a jó puska, amelyik illik a használójához, harmóniában van vele, és persze a céllal, a feladattal is, melynek meg kell felelnie. Alapfeltétel a tökéletes műszaki állapot, a gondos karbantartás – és a sok-sok gyakorlás. Mindjárt meg is említi, hogy miközben munkaköri kötelességként több száz lövést ad le hónapról-hónapra a puskák belövése során, rendszeres látogatója a Szászvári Lövész Egyesület löterének is. Gyakorol, versenyez. Nevetve meséli, hogy olyan ügyfele is volt már, aki a lövés előtt szinte görcsbe merevedett és még

a szemét is lehunyta... A puskákkal, lőszerekkel kapcsolatos ismeretek, illetve a lőkészség tekintetében nagyon tagolt a mai magyar vadásztársadalom. Vannak igazi profik, akik a szakkönyvek és az internet segítségével szinte minden típust és minden lőszerfajtát ismernek, de olyan is akad, aki azt se tudja, hogy a puskája elsütő billentyűje „gyorsítós”, azaz stecher-megoldású...

A vadászpuska nyilvánvalóan mindig is több volt, mint „szerszám”. Státuszszimbólum, művészeti alkotás, vagyunkképző tényező, sőt divatickk is. A márkás puskák utáni vágyakozás természetes emberi igény, az „afrikai” kaliberek térhódítása azonban már elgondolkodtató. Mit keres a magyar erdőben, mezőkön a 375-ös Holland&Holland, vagy egy 300-as Win. Magnum? Ha a vadász helyesen választja meg a lőtávolságot és azt is tudja, hová kell küldeni a golyót, akkor a középkaliberű puskák bármelyike (szinte mindegyik forgalomban lévő lőszerrel) eredményes lehet...

Végre „vadászunk” is, legalábbis az élmények és emlékek szintjén. Pusztai István az egyházaskozári Királykút Vadásztársaság tagja. A névadó Királykút tulajdonképpen egy tetővel ellátott forráskút, melyet a felirata szerint „Az igazságos Mátyás király emlékére” épített ki a Mecsek Egyesület. A legenda szerint e forrásnál is járt és megpihent a nagy király. A szárazsi halastótól délre található, nem messze attól a helytől, ahol Pusztai István élete őzbakját elejtette. Be is megyünk az ebédlőbe, megcsodálni a szabálytalan, ám éppen ezért nagyon mutatós és kíváncsító trófeát. Harmincszor mentem ki rá, mondja vendéglátóm, de huszonkilenc alkalommal ő volt az okosabb... ♡

Királykút, a vadásztársaság névadója

Libák bolondja

Pitbull. Nemes egyszerűséggel így nevezik barátai és kollégái, utalva fáradhatatlan, minden akadályt leküzdő természetére és arra a makacs kitartásra, amivel kitűzött célja eléréseért küzd. Szívós keménységére jellemző: volt olyan tél, amikor be sem fűtött szolgálati lakásába...

A 38 éves Horváth Lajos idén március 15-én tudta megvalósítani vadászélete egyik nagy álmát: ugyanazon a napon, alig egy óra különbséggel sikerült két kedvenc vadjából – szalonkából és vadlibából – egyet-egyet elejtenie. Ezt aligha tehetné meg hazai vadász, azon egyszerű oknál fogva, hogy szalonkát csak monitoring keretében, vadlibát meg csak január végéig lehet legálisan lőni. Szerencsés helyzetben van, mert szolgálati területén – amelynek egy része a Kiskunsági Nemzeti Park kezelésében van – vadkárcsökkenés miatt március 15-éig lőhető a liba.

A Paks melletti Biritópusztán nevelkedett fiú hat-hétéves koráig bohóc szeretett volna lenni (talán nem is nagyon távoli a kapcsolat a vadóri szakmával...). Traktoros édesapja leszálalékolva mezőőr lett és belépett a helyi vadásztársaságba, ahol rövidesen vadászmesterré választották. Fia 17 éves korától már minden özbakvadásztatáson részt vett, előfordult, hogy önállóan is lövetett bakot. A gimnázium után beosztott erdész lett a Paksi Állami Gazdaságnál, s munka mellett levelezően végezte Sopronban az erdészeti technikumot. Közben zajlott a privatizáció, mire megszerezte erdész szakképesítését, megszűnt a kerülete. Vadóri pályafutását Tevelen kezdte, két év alatt sem tudta megszokni az ottani „vadászmorált”, így befáradt és felmondott. Közél egy évig a vadászatot tagként és apjának besegítve gyakorolta, s az egyik belföldi vendég segítségével sikerült új állást kapnia

a Bakonyban. Mivel világléteben pusztán (értsd: falu-város környéki párházias település) lakott, semmilyen gondot nem jelentett neki a vadórlakásként kapott százéves erdészház, ahol csak villany volt, víz nem. Később átköltözött a csak a tagok vadászházaiból álló Hétházpusztára, s szíve szerint erről a gyönyörű, erdős-hegyes vidékről ment volna nyugdíjba. Kemény, kompromisszumot nem ismerő természete miatt azonban néhány vadásztaggal nem volt felhőtlen a viszonya, s amikor vezetőségváltás történt, egyikük „hatalomra” kerülve, rövid úton kirúgatott két hivatásos vadászt. (Sovány vigasz volt számára, hogy később az illetőt is kirúgták orrvadászat miatt.)

Ismét az általa vadásztatott vendégek segítettek, egyikük hozott az Alföldről egy újsághirdetést, amiben vadórt kerestek Szabadszállásra. Október volt, először nézett szét a Duna másik oldalán, s amikor a kihalt, széljárta, igazi kiskunsági pusztát meglátta, a Bakonyra gondolt és elfacsarodott a szíve. Nem soká tartott azonban elkeseredése, mert a terület bejárása közben néhány ezer vadliba húzott át felettük – s a szerelemben esés azonnali volt. Az életre szóló szerelmek ritkák, de Lajosnál ez 2002 óta változatlan, vagy talán még nagyobb szenvedéllyel lobog. Igaz, rokonlelkek. Mind a vadliba, mind a szalonka igazi vadmadár, nem irányítható. (Most már ez az a hely, ahonnan szívesen menne nyugdíjba, feltéve persze, ha akkor még lehet libára vadászni...) Októbertől március elejéig szinte minden alkony és hajnal a libákról szól, vendégekkel, tagokkal, vagy egyedül – akkor is, ha „normális” embernek még a meleg lakásból kilépni sincs kedve. 200-nál több libázás egy évben, saját bevallása szerint töltenyre, üzemanyagra, s a rettenetes téli utakon kínzott terepjáró javítására csaknem félmillió forintot költ idényenként. A libavadászatra való pénz seregélyvadászattal keresi meg... Ahol télen a libákat lesi, ott nyáron szuper intenzív, öntözéses csemegekukorica-termesztés folyik, amiben a seregélyek hadai óriási károkat tudnak csinálni. A nemzeti park engedélyével riasztja-apasztja az éhes hordákat – teljes éves szabadságát erre használja fel. S miután a vadászati kártevők gyérítésében is kiveszi a részét – kotorékozik, csapdázik – a dúvadjelekért járó, évente akár háromezer sörétes töltenyt részben a libák, részben a seregélyek „fogyasztják” el.

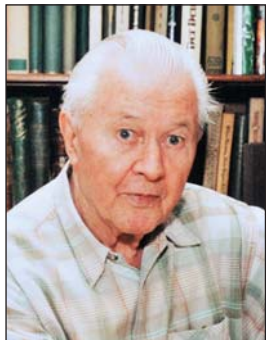
Jól érzi magát a társaságnál és a tanyából lett vadászház szolgálati lakásában, családalapítás egyelőre nem kerül szóba, néhány tartósabb kapcsolata már áldozatul esett a vadászatot minden más elé helyező életmódjának. Szíve szerint a világot járná végig, hogy valamennyi réce- és libafaj egy-egy példányát magáénak mondhasa. Memóriája elképesztő; pontosan, szó szerint idéz könyvekből, szaklapokból, szinte az oldalszámot is mondja, fejből, dátum szerint sorolja, hogy kivel hol találkozott, vagy mikor és mit lőtt.

S a következő nagy cél mi is lehetne más, mint a vízivad: kacsaliba coupdouble...

-som

A 90. születésnapra

Dr. Zoltán János

Fél évszázad egyik legnagyobb vadászati- és szakirodalmárja, dr. Zoltán János, 1921. május 29-én született Aradon, abban a városban, amelyet egy évvel korábban, a trianoni szerződéssel szakítottak el hazánktól. Amilyen szegényes gyermekora volt, a tehetsége és szorgalma révén olyan sikeres, gazdag felnőtt- és időskort élhetett meg. De ahhoz, hogy a 12 éves korában apját elvesztett fiúból

a magyaron kívül 9 nyelvet beszélő, világhírű plasztikai sebész professzor, és mintegy 50 könyv szerzője legyen, ahhoz rendkívüli képességek, hihetetlen szorgalom és óriási tudásvágy szükségeltetett.

A német nyelvet szász nagyszüleitől tanulta, a román, latint, franciát pedig a gimnáziumban Aradon. Érettségije után egy hónappal, éjszaka egy bőrönddel gyalog „hazaszökött” a határon keresztül, hogy a magyar orvosi egyetemen tanulhasson. 1944 végén évfolyamukat orvosi munkára Németországba vitték, ahol hamar amerikai fogságba esett. Igyekezett minél többet tanulni angolul. 1950-ben, a Petrovskij klinikán letett sebész-szakorvosi vizsgája előtt intenzív tanult oroszul. 1951 szeptemberében Koreába utazott az ottani magyar hadikórház sebészének, ahol a korábbi előtanulmányok alapján elsajátította a koreai nyelvet. 1957-ben kandidált, 1966-ban az orvostudományok doktora diplomájához az ezredesi rangot is megkapta. 1968-ban meghívást kapott Olaszországba, egy nagyjelentőségű, nemzetközi sebészeti kongresszusra. Olyan intenzíven és jól tanult meg olaszul, hogy nemcsak így mondta el az előadását, hanem utána a kérdésekre is olaszul válaszolt. 1973-ban egyetemi tanári címet kapott, 1986-ban Los Angelesbe ment Európából egyedüli meghívottként, előtte az amerikai hadifogságban szerzett nyelvtudását erőteljesen bővítve. Az afrikai vadászata előtt a szuahéli nyelvet is megtanulta... 1990 decemberében vonult nyugdíjba.

Az első vadászkönyvét pszichológus feleségével, dr. Tomai Évával írta (Ketten az afrikai őserdőben), amely 1975-ben jelent meg. Ezt még négy közös könyvük követte. A vadászatról önállóan 12 könyvben írt. Ezek között voltak történelmi jellegűek (pl: Gödöllő és a főúri vadászatok), volt egy monográfia jellegű (A medve és vadászata) és személyes jellegűek (Studinka Lászlóról és elhunyt feleségéről). Legutolsó, 2008-ban megjelent könyve is ilyen (Emlékek Éváról). Volt változatosa (Vadászok életveszélyben) és szerkesztése (Társas vadászkönyv). Két angol-, és három német nyelvű vadászati könyvet fordított le magyarra. Három könyve saját fordításában németül is megjelent. Nem a vadászattal, de az életével kapcsolatosan, memoár jelleggel 7 könyvet írt, a koreai élményeitől kezdve a külhoni nevesebb vendégei ismertetéséig. Az orvosi szakkönyvek közül önálló szerzőként, társszerzőként és fordítóként mintegy 20 mű köthető a nevéhez.

Dr. Zoltán János professzor úr sajnos az utóbbi években nem örülhet hibátlan egészségnek, pedig nagyon sikeres és dolgos élete alapján ezt érdemelné. 90. születésnapja alkalmából őszintén kívánjuk egészsége lényeges javulását, hogy még sokáig élvezhesse családjá, barátai és ismerősei szeretetét és tiszteletét.

dr. Ádámfi Tamás

Ács Viktor

A becsület, a tisztesség és a szeretet – ezek voltak a kulcsszavai annak a közgyűlést követő, megható díszbédnek és ünnepségnak, amelyet a kunadacsi Róna Vadásztársaság rendezett „örökös” tagjának és titkárnak, a 90 éves Ács Viktornak, április 3-ikán. Az 1920-ban született Viktor bácsi életútja minden vadász számára példaértékű lehet – hangsúlyozták vadásztársai.

Fiatal életéből egy teljes évtizedet szó szerint elrabolt a történelem, a háborús katonáskodás, majd a hadifogság, mégis alig akad olyan felnőtt korú kunadacsi lakos, akit pedagógusi pályája során ne tanított volna a szépre, a jóra, és a becsületre. 1955-ben lett vadász, nagy idők tanújaként, de még a tavalyi társasvadászaton sem akart az Istennek sem „elálló” vadász lenni.

Vadászélete során a hazai vadgazdálkodás minden korszakának tanúja volt, megélt az egykori apróvadbőséget, az úgynevezett „intenzív” időszakot, majd az apróvad veszes csökkenését, majd a vaddisznó megjelenését, elszaporodását is. Nagy és példaértékű türelemmel vadászott vaddisznóra, természetesen, ahogy ez már lenni szokott, váltakozó sikerrel ugyan, de töretlen szenvedéllyel. Vadásztársaihoz, akik legtöbbször a titkárkodása alatt vált vadásszá – számtalan kedves emlék, vidám anekdota köti.

Munkáján és hobbiján kívül – emelte ki Dunai László, polgármester – világéletében a község „hajtómotorja” volt, jelentős közéleti szerepvállalással. Alapítója, szervezője, oszlopos tisztségviselője a helyi vadásztárságnak, élharcosa a vadászati kultúrának. Tanúsítják mindezeket vadászati kitüntetései is.

A vadászterület ügyeiben számtalanszor még a legfelsőbb fórumokat is megjárta, mindig „kitalpalta” a helyi vadászok érdekeit és szakmailag magas szintre hozta fel a térség vadgazdálkodását. Persze ma már merőben megváltoztak a vadászati lehetőségek, oda már az egykori apróvadbőség. A hosszú évtizedek alatt sokat változott a tagság, sokan elmentek, de annál többen váltak a keze alatt meglett emberré, avatták őket vadásszá. Ebben a vadásztársaságban – de még a messzi környéken is – Viktor Bácsi volt mindig az „igazodási pont”, a példakép, hiszen, ha valaki etikus vadászviselkedést, szerénységet, becsületet akart tanulni, jobb „iskolát” megyezerte sem találhatott volna.

Bár a puskáit a közelmúltban leadta, valójában mégsem a búcsúztatás volt a rendezvény célja, hanem éppen ellenkezőleg, a barátság. A kedves ajándékok átadása mellett a tisztelet és megbecsülés manapság igazán ritka hangulatú ünnepe volt ez a nap. Unszolták is bár türelmetlenül, de szeretettel a vadásztársai, és a népes vendégsereg, hogy mondjon valami pohárköszöntőt, vagy ünnepi beszédet. Viktor Bácsi lassan felállt, látszott, hogy a meghatódva keresi a szavakat és csak ennyit mondott:

– Nagyon... nagyon szeretlek benneteket! Ez a három őszinte és kérészetlen szó talán minden nagy ívű szónoklatnál többet ért.

H.Zs.

Postabontás

A „Szerkesztői üzenetek” című rovat témája a vadászati közélet, valamint minden olyan vadászattal, vadgazdálkodással kapcsolatos felvetés és kérdés, amire az olvasók kíváncsiak. A rovat a nyilvánosság erejére támaszkodik, és ha a Magyar VADÁSZLAP olvasóinak bármilyen észrevétele van, azt igyekszünk közölni. Reméljük, nem lesz túl sok tabutémánk...

Elnézést kérünk minden Olvasónktól

Elkövettük azt a hibát, hogy – bár előre tudtuk – időben nem jeleztük: áprilisi számunk egy héttel később fog megjelenni. Némi öniróniával jegyezzük meg, még jól is esett, hogy telefonon, e-mailben, személyesen sokan reklamáltak, hogy hiába keresték a megszokott időben az újságárusoknál az áprilisi számunkat, sehol nem volt kapható és az előfizetők sem kapták meg. Amikor a lap ütemezését készítettük, már tudtuk a Fe-Ho-Va kiállítás időpontját és arra törekedtünk, a lehető legkorábban tudjunk róla tudósítani, ezért csúsztattuk el egy héttel a lapzárta, a lap megjelenését.

S ha már alkalmunk van a megjelenésről, előfizetésről szólni, a félreértések elkerülése érdekében közöljük, hogy az előfizetőink részére a megjelenés hetében, keddenként továbbítjuk a lapokat, míg az újságárusok, áruházak, benzinkutak – két nappal később - csütörtökön kapják meg a szállítmányt. Sajnos tisztában vagyunk azzal, hogy vannak települések, ahol lapunk kézbesítése kritikán aluli, folyamatosan dolgozunk a helyzet javításán, de nem mindig eredményesen. Ezért változatlanul kérjük, szíveskedjenek jelezni, hogy orvosolhassuk a terjesztés hibáit.

Március 11-én, a miskolci postán adták fel azt a levelet, amelyet – sajnos – névtelenül címeztek szerkesztőségünknek és amelyben egy meg nem nevezett vadászterületen zajló rablógazdálkodás egyes részleteiről esik szó.

Sajnálattal kell jelezni a nevét elhallgató levélírónak, hogy a névtelen vadászkodást messzemenően elítéljük. Írt egy panaszevelet, amelyből legfeljebb az derül ki, hogy feltehetően valamelyik állami terület lehet az érintett. Amíg nem nevezi meg konkrétan, hogy hol vadászik a „gazdag vadász”, aki soha nem hibázik és 8-10 kilós vaddisznókat, 35 kilós szarvasokat

vásárol meg, amíg nem árulja el, hogy ki a zsebre dolgozó gyanúsított fővadász... addig nem tudunk és nem is akarunk foglalkozni a témával. Ebből következik, hogy nem tudunk tanácsot adni és nem tudunk segítséget sem nyújtani.

Tisztelt Hejel Péter!

Olvastam a „Vadga(r)zdálkodunk” című cikket. Megjegyzem, nekem nagyon tetszett a gondolatmenete és a tartalma! Én egy aprósággal azért még kiegészíteném. Sajnos, most kis hazánkban a hozzá nem értés miatt is vadgarzdálkodunk. A vadászat legnagyobb rákfeneje (kimondottan apróvadász területeken) az egyesületi formában működő vadásztársaságok, amelyben a tagok a közgyűléseken választják a nekik éppen szimpatikus vezetőket, de még a szakmaiakat is! Vadászmesterek, fővadászok vannak mindenféle vadgazdálkodási ismeretek nélkül a posztokon. Ezek az emberek lehetnek jó sportvadászok, jó közösségi emberek és jó szervezők, de nem vadgazdálkodási szakemberek.

Így hozzá nem értésből követnek el „szarvashibákat” mind a vadállomány megítélésében (jellemző a túlhasznosítás), mind selejtezésében (azokat a sutákat lövik, lövetik, melyek eléjük kerülnek, és nem szakmai kiválasztás alapján).

Az a tapasztalatom, hogy hozzá nem értésből adódik az, hogy mostohán bánnak az élőhelyekkel, nem fordítanak kellő gondot azok ápolására, kezelésére, fejlesztésére („a vad ügyis megtalál mindent, ami kell”). Saját, rosszul nevelt kibocsátott fácánokkal fertőzik a meglévő vadon élő állományt, amelyek száma egyre csak csökken. Az egyetemek és főiskolák évente több mint száz vadgazdát bocsátanak ki. A szakemberek nem tudják szakmaiságukat érvényesíteni a társaságoknál, mert egyszerű többséggel megszavaznak mindent, ami nekik tetszik.

Több mint másfél évtizede vadászom, elmúltam ötven éves és 12 éve vagyok apróvadász társasági tag. Hála Istennek, sokfelé járok vadászni és így a tapasztalataim is meglehetősen sokirányúak. Egyébként két éve jelessel államvizsgáztam vadgazda mérnökként.

Szeifert Zoltán vadgazda

Olvasóink levelében írottakkal nem mindenben értünk egyet, abban azonban azonos a nézetünk; a szakmai hozzáértés nélküli gazdálkodás sokszor csak a garzdálkodás szintjét éri el. A fél évszázada(!) változatlan hazai vadásztársasági rendszer legnagyobb „bűne”, hogy olyan embereknek is a kezébe adja a nemzeti vagyoni részét képező vadállomány kezelését, hasznosítását, gondozását, akik semmilyen szakmai tudással, hozzáértéssel nem rendelkeznek. Addig nem is várhatunk gyökeres változást, amíg a „demokratikusan”, többségi szavazattal megválasztott – akár egyhetes vadászvizsgával rendelkező – amatőrök, vagy a gazdálkodás érdekeivel ellentétes szemléletű emberek kerülhetnek vezető pozícióba, s dönthetnek a szakemberek feje felett a vad életéről-haláláról, a terület kezeléséről – vagy ebek harmincadjára kerüléséről.

Az érdekképviselő állítólag évtizedek óta „küzd” ennek megváltoztatásáért, de még a vadászmesterek kötelező továbbképzését sem tudta elérni – talán nem is véletlenül. Ne felejtjük el, egy terület vadásztársaságban a vezetői (az elnöki és sok esetben a vadászmesteri) poszt tényleges hatalmat jelent, amivel lehet jól (értsd a terület és a tagság érdekében) élni, de nagyon könnyű vele visszaélni is – gyakorlatilag büntetlenül. Vagy tud olyan esetet mondani valaki, amikor rossz gazdálkodás, vagy netán hűtlen kezelés miatt (a leváltáson kívül) elmarasztaltak, megbüntettek vadásztársasági vezetőt?

Ez a sok semmi, talán már „nem semmi”

A Magyar VADÁSZLAP 2010 novemberi számában olvastam egy kis cikkben „Jogtalan bevétel” címmel, hogy van olyan vadásztársaság, ahol a vadőr a „légycsapóért” azaz a vadazonosító jelért minden vadászni akarótól 5 ezer forintot kér bizonylat nélkül.

Ez mind semmi...

Ismerek olyan vadásztársaságot, ahol ezt még meg is fejték. A „légycsapóért” az 5 ezer forintot itt is bizonylat nélkül szedik be, de ez az összeg csak 24 órára szól. Tehát ha aznap nem sikerül a bakot meglőni, a másnapi vadászat már ismét 5 ezer forint. Tudható, hogy az őzbakvadászat elég kényes dolog, nagyon nagy szerencse kell ahhoz, hogy egy vadászat alkalmával meglássuk, el tudjuk bírálni (agancssúly, kor stb.) és rá is tudjunk lőni. Ismereteim szerint a bakvadászat elég sok időt vesz igénybe, több alkalommal ki kell menni a területre, alaposan meg kell figyelni a bakokat, eldönteni a szakszerű válogatás után, hogy melyiket lehet majd elejteni. Tapasztalatom szerint ez több napig is eltarthat, sőt nem ritka az olyan vadász, aki akár egy hetet is rászán a kiszemelt bak terítékre hozására. Így ez akár 35 ezer forintjába is belekerülhet a saját vadásztársaságában, ami már másutt, egy fizetős vadászatnál akár egy 250 grammos agancssúlyú bak elejtésének árával egyenlő.

Ez mind semmi...

Lehet jelentkezni tarvad-vadászatra is. Úgy gondoljuk, nincs szebb dolog a havas téli napokon kimenni a területre sétálgatni és tarvadat selejtezni. De erre is vigyázni kell, mert ha nem sikerül a felajánlott vad elejtése, akár az időjárás miatt (nagy hó, vizes, megközelíthetetlen terület) akár betegség vagy esetleg munkahelyi elfoglaltság miatt, a vadásztársaság „sötétzöld kasszájába” (más néven fekete vagy bitang kassza) 20 ezer forintot kell büntetesként befizetni, mivel így a vadásztársaság nem tudja teljesíteni a lelövési tervét.

Ez mind semmi...

Ennél a vadásztársaságnál fizetni kell még 500 forintot minden alkalommal – természetesen bizonylat nélkül, zsebbe – akkor is, ha a vadásztársaság tagja, a vadásztársaság autójára fel szeretne ülni a fácánvadászatán, nem beszélve arról, hogyha vendége van, mert akkor rászól a pénzbeszedő, hogy a vendége után is adjon egy ötszázast. Nem tartható igazságosnak, hogy a vadásztársaság autójáért külön kell fizetni, mivel ez a jármű a tagok pénzén lett megvásárolva, tehát mindenkinek tulajdona a gépkocsi egy bizonyos darabja. Nem beszélve arról, ha a vadásztársaság szabályosan jár el, menetlevelet kell vezetni, a megtett kilométer költségét el lehet kiadás-

ként számolni. Ez egy átlagos apróvad-vadászati időnyt figyelembe véve, 10 alkalommal számolva, szintén 5 ezer forint.

Ez mind semmi...

Ugyanennél a vadásztársaságnál a tagnak szintén kell fizetni 500 forintot – természetesen szintén zsebbe – ha a vadászat után részt szeretne venni a „finom ebéden”. Nagyon jónak tartja mindenki a vadászat utáni közös ebédet, mert ez összetartja a tagokat, baráti beszélgetéseket eredményez, a vendégvadászokkal barátságot lehet kötni. A fizetési kötelezettség akkor is fennáll, ha a vadásztagnak által lőtt vad lett elkészítve, de akkor is, ha az ebéd nyersanyaga a vadásztársaságnál már külön el lett számolva. Megfigyeléseink szerint az ilyenkor beszédett forintok elrettentik a vadászokat, mert a közös ebéden a vadászat résztvevőinek jó, ha harmada vesz részt.

Ez mind semmi...

Fizetni kell a tagnak természetesen a gondnok zsebébe akkor is, ha vadásztársaság saját vadászházában egy-két kellemes órát szeretne eltölteni. Ezer forintot kell adni a gondnoknak a vadászház használatáért, holott a gondnok – szintén zsebbe – a vadásztársaságtól havonta 10 ezer forintot kap a vadászház rendben tartásáért. Tehát a tag kétszer is fizet, egyszer a vadászház használatáért, másodszer a gondnok fizetésére. Mindezt a tagdíjából és munkájának a gyümölcséből felépített, mondhatni saját tulajdonrészt vadászházáért.

Ez mind semmi...

Apropó tagdíj. Ennél a vadásztársaságnál a tagdíj nem nagy, csak 20 ezer forint, de ezt az összeget vadgazdálkodási hozzájárulás címen még meg kell fejteni 5–30 ezer forinttal. Ez attól függ, hogy a vadásztársaság tagja 2007. 03. 01-ig – a vadászterületek újrafelosztásának idejéig – mennyi hektár vadászati jog átengedéséről szerzett meghatalmazást a földtulajdonosokról. Ha volt ismeretsége, vagy információja és sikerült 60 hektár felett aláírást összegyűjteni, akkor csak 5 ezer, 30–60 hektár között 20 ezer, 30 hektár alatt viszont 30 ezer forintot kell befizetni.

Ez mind semmi...

Vadászvendéget is lehet hívni, de csak egy alkalomra és nyúl vadászatán a saját kompetencia terhére. Ha valakinek netalán egynél több vadászismerőse van és meg akarja hívni vendégként, akkor fácán vadászatán 7 ezer, nyúl vadászatán pedig 15 ezer forintot kell fizetnie, természetesen a „sötétzöld” kasszába a vendége után. A vadászat után gyorsan el kell tűnni, nehogy meg kelljen hívni a vendéget ebédre is...

Természetesen az intézőbizottság a közgyűlésen megszavaztatta a tagsággal mindeze-

ket. Ezen nem kell csodálkozni, mert a tagok zöme a gyűlésen oda se figyel és automatikusan szavaz, csak hagyják békében vadászni. Hab a tortán, hogy a vadásztársaság elnöke bejelentette az egyik közgyűlésen az újráválasztási kampányában, hogy 1,5 millió forintot fog spórolni a vadásztársaságnak, ha újráválasztják. Nagyon jó úton halad az elnök úr, mert ha utána számolunk, a külön „dugi” kasszába való fizetési kötelezettség egy átlagos vadásznak 150 ezer forintjába kerül, és ha csak tíz vadással számolunk, máris megvan a 1,5 milla.

Reméljük még azt is, hogy a Magyar VADÁSZLAP-ot nem olvassák a Nemzeti Adó- és Vámhivatal munkatársai, mert akkor ennek a vadásztársaságnak: annyi.

Név és cím a szerkesztőségben.

Fentiekben leírtak jó példáját mutatják a rablógazdálkodásnak, csak itt nem a területet, hanem a tagokat rabolja ki saját vezetőségük – közgyűlési jóváhagyással. Mindig „hálás” dolog olyan vezetőséget választani, amely rövid idő alatt ránő a tagság fejére és visszaél a meg nem érdemelt bizalommal. Persze, ahol a tagok ilyet megszavaznak, meg is érdemlik, hogy így járjanak, mert ezek szerint vagy nagyon gazdagok (akkor meg ez a pénz nem számít), vagy nagyon – fogalmazzunk finoman – „jóindulatúak” (akkor meg magukra vessenek). Az elnök úrnak esetleg javasolnánk még további sarcolási lehetőséget, pl. levegőhasználati díj a területen, földúthasználati díj, fuvardíjat a kompetencia mellé, büntetést azoknak, akik nem mennek el társavadászatra, stb. Ilyen tagság mellett túl is tudná teljesíteni bevételi tervét, hiszen valószínűleg ezeket is megszavaznák...

Üzenetek

Beremeni Ferenc (Nagyharsány) Tisztelt Feri Bátyánk! Mindenekelőtt mi is tiszta szívvel kívánunk erőt, egészséget és nem szabnánk határt a Jó' Istennek, hogy még hány esztendeig élvezd a puská dörejét, a vizslák munkáját. A 85 évből a fél évszázad azért nem olyan rossz arány. Természetesen a kérésedet teljesítettük, elküldtük visszamenőleg a lapszámokat.

Jakab Antalné (Iharosberény) Tisztelt Asszonyom! A gyerekeknek kiírt pályázaton kívül egyetlen „irodalmi” vagy fotópályázatunk sem tartalmaz/tartalmazott korhatárt. Az elküldött története aranyos, de a megjelentetése nem lenne szerencsés. Kérjük a megértését.

Avenzor
Erdővédelmi és
Kereskedelmi Kft.

AVENZOR VADRIASZTÁS

Cervacol Extra:

tű és lomblevelű erdészeti kultúrák gyümölcs- és díszfák téli vadkár elleni védelmére.

Dentracol 17 SK:

friss telepítésű erdészeti- és szőlészeti kultúrák, gyümölcs és díszfa csemeték, vadrágás elleni védelmére,

- kertészeti kultúrákban: dinnye, zöldbab, paprika és minden zöldség növény megóvására
- szántóföldi kultúrák: napraforgó, kukorica, szója, gabonafélék védelmére.

Kontakt permetezőszersz, szikleveles állapotól éréig ajánlott.

Vadóc:

mezőgazdasági, kertészeti, szőlészeti és erdészeti kultúrák szaghatáson alapuló, tasakos vadriasztó szere.

Silvacol T:

kizárólag szaggal riasztó, csak textil átítatásra. Hosszantartó hatás Dendrocol 17SK-val kombinált kijuttatásra.

Repellovit:

vaddisznó-riasztó granulátum. A riasztó hatása specifikusan csak a vaddisznó számára - csipős szagon és izen alapszik. Makk, és más vetések védelmére, egyéb kártételek megelőzésére kitűnően bevált.

**MINDEN VADKÁR MEGELŐZÉSÉRE
VAN MEGOLDÁS!**

Szállítás postán.

Székhely és adminisztráció:
1124 Budapest, Koszta József u. 28.
Tel/Fax: 319-6578

Megrendelés és szállítás:
5540 Szarvas, Vajda Péter u. 25.

Tel/Fax: (66)313-301, (30)911-7064
E-mail: pesti@szarvas.hu

Vadászjelöltek figyelmébe!

8x4 órás (péntek délutánonként megtartott) vadász- és fegyvervizsgára előkészítő tanfolyamokat indítunk.

A tanfolyam nálunk a legolcsóbb, 50 ezer forint. A tanfolyam résztvevőinek a vizsgalövészetet és a vadászvizsgát is megszervezzük.

A sikeresen vizsgázóknak terület nélküli vadásztársasági tagságot és apróvadász vadászati lehetőségeket biztosítunk.

A tanfolyamok – létszámtól függően – kéthavonta indulnak.

Jelentkezés

és további felvilágosítás:

Vadászati Kulturális Egyesület

1031 Budapest, Rozália u. 59/a.

tel./fax: 06-1/242-0042

e-mail: vke@vadaszatikultura.hu

Tanfolyamvezető: dr. Balázs István:

06-70/702-5041, 06-30/492-8962

Engedélyszám: 1/620020

Stefán Vadászcentrum

Szekszárd, Kossuth L. u. 32.
T: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

Nyitva tartás:
H-P: 8-17-ig
Sz: 9-12-ig

VADÁSZBOLT:

- vadászfegyverek
- maroklőfegyverek
- gáz- és riasztófegyverek
- légfegyverek,
- vadászati felszerelés
- vadászruházat

FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:

- javítás
- távesőszerelés
- belövés
- harnítás
- fegyvervizsgáztatás

FÖLDALATTI LŐFOLYOSÓ TEREPLŐTÉR

Kiemelten foglalkozunk
Blaser vadászfegyverekkel,
Schmidt & Bender, Zeiss távesővekkal,
Blaser CDP, és Norma lőszerekkel.

Digitális vadmegfigyelő kamera

59 900 Ft

Elem és SD kártya
nélkül értendő

vadaszat-szabadido.hu

14 600 Ft

Hood

(zipzárás, kapucnis felső, több színben)

Ortisei bakancs

24 500 Ft

Canicom 200 kutyaidegítő nyakörv

52 080 Ft

**CANICOM
200**

NUM'OXES
Nature & Technologies

Magyarországi forgalmazó:
Silver Kiss Kft.

7557 Somogytarnóca,
Károlyi Mihály u. 12.

Tel./fax: +36-82/461-693

+36-30/947-1265

Visszapillantó

Rovatunkban a VADÁSZLAP 15 és 10 évvel ezelőtti, májusban megjelent írásaiból szemeztetünk, amelyek aktualitásukkal, különlegességükkel, mondanivalójukkal talán még ma is érdekeseek lehetnek.

Nevezzük nevén a...

Emelkednek a vadászat bevételei címmel több lap is beszámolt arról, hogy alakulóban van a vadászok kamarája, „a hivatásos és sportvadászok önkormányzattal rendelkező, közfeladatokat és általános szakmai érdekképviseleti feladatokat is ellátó köztestületet”, amelynek fontosságát, életre hívását korábban lapunk hasábjain több alkalommal is sürgettük. Hivatalosan – szinte már természetes – nem kaptunk tájékoztatást a kulisszák mögött zajló eseményekről, de sikerült hozzájutnunk egy írásos törvényjavaslatához, amely – ha minden igaz – a parlamentben már tárgyalás alatt álló, a vadászatról és a vadvédelemről szóló törvény kiegészítéseként kerülne elfogadásra. A „vadászakamara” még nem létezik, de hívei és ellenségei már léteznek, állítólag magas szinten is vitatkoznak az arra hivatottak, hogy kell-e, vagy sem a vadászoknak önálló területi és országos szervezet, amelyet a vadászok tartanának el, és amely mintegy garanciája lenne az új törvény, a szabályok végrehajtásának.

A kamara feladata nem elsősorban a hivatásos és sportvadászok érdekeinek védelme, ez részben a jelenlegi szervezetekben – a megyei vadászszövetségeknél és az Országos Magyar Vadászati Védegyletnél – megoldott, (?) ami ennél fontosabbnak látszik, hogy megalkothatja a vadászat rendjének etikai szabályait és öröközhet felette, kézbe veheti az oktatás és továbbképzés ügyeit... vagyis a vadászat emberi oldalával foglalkozhat, amelyhez egy nagyon hatásos „fegyvert” enged át számára a hatalom, a vadászjegyek, vadászati engedélyek és a hivatásos vadász szolgálati igazolványának kiállítását. (Nem szerepel a javaslatban, de feltételezhető, hogy a „kiállítás” egyben „bevétel” is jelent, ugyanis a kamarának tagdíjából és „egyéb” bevételekből kell majd eltartania magát.)

1996/5. szám 6. oldal

Megalakultak az OMVV szakmai tanácsai

Április 9-én – Feiszt Ottó alelnök vezetésével – alakult meg a Védegylet Vadgazdálkodási Tanácsa, amely a minőségi nagyvad- és apróvadgazdálkodás helyzetével, a természetvédelem és a vadászat-vadgazdálkodás összehangolásával, az élőhelyek védelmével, a tudomány fejlődésének előmozdításával, a vadászatszervezés és vadkereskedelem koordinációjával és a színvonalas kynológiai tevékenységgel kíván rövid távú programjának keretében foglalkozni. A tanács tesz javaslatot az országos vadgazdálkodási koncepció téziseire, valamint az OMVV közép-távú szakmai programjára. A tanács tagjai: Buzgó József, dr. Sugár László, dr. Nagy Emil, dr. Faragó Sándor, dr. Kovács Mátyás, Gémesi József, Szácsi Ferenc, dr. Szilágyi János, Kóvári Ferenc, Vaszkó Imre.

Szintén ekkor alakult meg az OMVV Egyesületi Tanácsa, amely érdekvédelmi és szolgáltatási tevékenységgel, a pénzügyi, innovációs lehetőségekkel, a vadászati kultúrával, oktatással, a hagyományokkal, az etikával és kommunikációs tevékenységével kíván foglalkozni.

A tanács tagjai: dr. Csányi Sándor, dr. Kovács Sándor, Szendrei Mihály, dr. Mikó Zoltán, dr. Orosz Tivadar, dr. Kóhalmi Tamás, dr. Erent Gábor, dr. B. Szabó Ernő és Csekő Sándor.

2001/5. szám 13. oldal

Tanulni, tanulni és tudni

Nem volt könnyű eldönteni, szívéhez vagy a fejéhez kapjon-e az a vadászatszervező, aki nemrégiben levelet kapott a vámhivaltól a nyugati végekről. A levélben ugyanis az állt feketén, fehérén, hogy a múlt év során a beérkező külföldi vendégektől a szentgotthárdi vámhivatalnál, az irodák által meghívott vendégek „csupán” 1000 forint fegyverbehozatali illetéket sarcoltak. Miután azonban 1995. április 1-jétől az 5/1995 (III.22.) BM számú rendelet szerint az illeték 2000 forintra emelkedett, visszamenőleg a mellékelt kimutatás szerint az irodák utólag fizessék be a személyenkénti plusz ezrest, mert az irodák a meghívólevelein a külföldi vadászok pontos lakcíme nem szerepel. Szerencsére, mondhatnánk, mert ha egy külföldinek egy egész esztendő múlva megírják, hogy küldjön a tavalyi vadászata miatt idén még egy ezrest (mert a vámhivatal rosszul számolt), ennél csak az volna jobb kis magyar vendégriasztó, ha esetleg belépéskor könnygázspray-vel szembeütnék. (...) Fizetni azonban annak kell, aki hibázik. Egyszerűen azért, mert nem a kompót szokta befőzni a nagymamát.

1996/5. szám 11. oldal

Vadászok a sajtóban

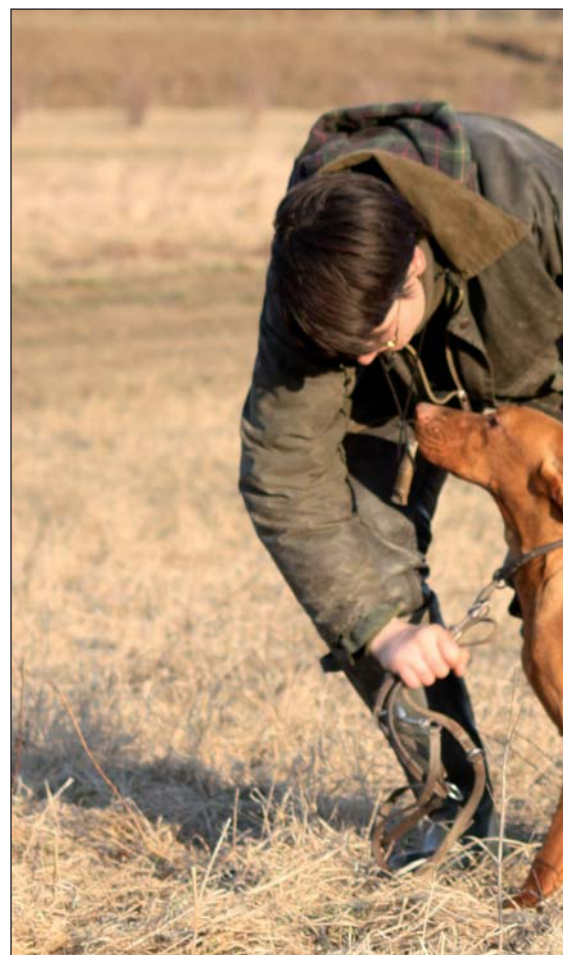
„Az árak emelkedésével a vadászat mindinkább ismét a gazdagok szórakozásává válik. Legalább 200 ezer forintba kerül a felszerelés – fegyver, ruházat, távcső -, drágul a vadásztársasági tagság is. A kiadásokat növeli a vadászjegy borsos ára, az elejtett vad trófeabírálati díja, az utazási költségek” – olvasható a Magyar Hírlap „A vadászat ismét a gazdagok szórakozása” című háttércikkében. „A tulajdonviszonyokban bekövetkezett változások, a termőföld és az erdők nagy részének magánkézbe kerülése megkérdőjelezte a vadászat és a vadgazdálkodás évtizedeken keresztül folytatott gyakorlását. Indokoltá vált a 34 éve született vadászati törvény megújítása. A szabályozás ügyében azonban a mintegy 60 ezres hazai vadásztársadalom erősen megosztott. A közel 40 ezer vadásztársasági tagot tömörítő Országos Magyar Vadászati Védegylet szerint – mivel a vad a nemzet egészségének az értéke – az államnak meg kell őriznie a vadászat és a vad tulajdonjogát, nehogy mindenki prédájává váljon a hazai vadállomány. A Bérkilövők és a Független Vadászok Országos Szövetsége viszont azért lobbizik, hogy a vadászati jog és a vad tulajdonjoga a föld birtokosát illesse meg. A parlament előtt lévő törvénytervezet kompromisszumos megoldást javasol: a vadászati jogot a vadászterület földtulajdonjogához köti.”

1996/5. szám 14. oldal

(Bár volt azóta néhány törvénymódosítás, de a hatpárti egyezség alapján született törvény paragrafusainak túlnyomó része ma is változatlanul érvényben van. Más kérdés viszont, hogy hol van már az egykori hat párt?)

MÉSZÁROS JUDIT
mjudit@vadaszlap.hu

A fokozatosság elve

Vizsgától a versenyig III.

Az eddigiekben ugyan nem volt szó a fegyelmező munkáról, de az alapengedelmesség, azaz hogy a kutyanak ismeri és tudja az alapvezényszavakat, feltétele a további képzésnek. Ebbe tartozik, hogy a kutya hívásra bejön, pórázon tud szabályosan közlekedni, valamint a legfontosabb, hogy megvan a gazda és a kutya közötti kapcsolat, összhang, ami a további munka során nélkülözhetetlen.

Erre az összhangra alapozva, amelyet a szocializációs nevelés során érhetünk el a legkönnyebben, kezdhethetjük meg a vizslánk kiképzését. Alapvető engedelmesség a behívás, amelyet kölyökkorban kialakíthatunk, rögtön amint a vizsla gazdához kerül. Fontos, hogy motiváljuk a kölyköt, figyelemfelkeltő hanghordozással, tapssal, hívogató füttyüléssel. Ha a kiskutya odajön, dicsérik meg, kapjon jutalomfalatot, ha ezzel jobban tudjuk motiválni. Célunk, hogy hívásra minél hamarabb bejőjön hozzánk a kölyök. Ha nem reagál elég gyorsan, menjünk közelebb hozzá, figyelmét

irányítsuk magunkra (jutalomfalattal, vaddal, apporttal), majd távolodjunk, csalogassuk. Klasszikus értelemben a kutyakiképzést 6-8 hónapos korban érdemes elkezdni, ekkorra ugyanis fizikailag és mentálisan is megérett a fokozottabb igénybevételre. Eddig a korig a vadászati hajlamot, az ösztönöket erősítettük vizslánkban, miközben minden új szituációval való találkozását alaposan megfigyeltük, és megállapítottuk, hogy szilárd idegrendszerű, vadászatra alkalmas vizslával van dolgunk, vagy esetleg egy gyengébb, érzékenyebb kutyanak van. Az utóbbi esethez

nagyobb türelem, hozzáértés szükséges, és sajnos vannak olyan gyenge idegrendszerű kutyák, amelyekkel nem is tudunk érdemben előrelépni. Csak is szilárd, stabil idegrendszerű kutyaival érdemes a kiképzést elkezdni.

A vizsla tanításához óhatatlanul szükség van kényszerre. Ez nem feltétlenül a kutya fizikai bántalmazását jelenti. Már a pórás megrántása is kényszer a kutya számára, és ennek gyakori ismétlése fogja a laza pórázon a bal láb melletti követést eredményezni. A tanításnál tartuk be a fokozatosság elvét, mindig figyeljük kutyánkat, mit bír, mikor lesz elég a munka aznapra. Ezenkívül nagyon fontos a rendszeres ismétlés, hiszen így rögzülnek a tanultak.

Az alapkiképzés előfeltétele a vadászkutya kiképzésének. A helyet úgy válasszuk meg, hogy a lehető legkevesebb külső inger vonja el a kutya figyelmét. Ha már meggy nyugodt környezetben az elvégzendő feladat, akkor a gyakorlást más környezetben, zavarások közben is végezhetjük, végül pedig a vadászterületen. Minden alkalommal, mielőtt megkezdjük

a munkát kutyánkkal, hagyjuk 5-10 percig szabadon mozogni, végezze el a dolgát, mozogja ki magát. Egyszerűbb lesz a munka, könnyebben fog tanítványunk koncentrálni.

Az ültetés tanítása: a kutya a bal oldalunkon, jobb kézben a pórázt felrántjuk, bal kézzel pedig lenyomjuk a kutya farát, mindezt lehetőleg egyszerre és az „Ú!” parancsszó egyidejű kiadásával. A feladat végrehajtása után dicsérijük meg a kutyát. Arra törekedjünk, hogy egyszer adjuk ki a parancsot, és rögtön hajtassuk végre. Ne szokjon ahhoz hozzá, hogy többször kap parancsot, de „ráér” azt végrehajtani!

Fektetésnél jobb kézzel lerántjuk a pórázt függőlegesen a talaj irányába, miközben bal kézzel a marjánál lenyomjuk a kutyát, mindezt bal oldalunkon, ülő helyzetből kiindulva. A klasszikus „droppolás” tanításánál, melynek a korrekt végrehajtására mindig ügyeljünk, (a kutya feje a két mellső lába között a földön, vagy a mellső lábán legyen) több parancs terjedt el, többek közt a „Feküdj!, Fekszik!, Dropp!” Hasonlóan az ültetés tanításánál, a vezényszó a végrehajtással egyidejűleg hangozzék el. Kutyánk habitusától függően legyünk határozottak a gyakorlat helyes végrehajtásánál. A parancsra fektetés megtanítása után térjünk át a kézjelzésre, majd, ha már ez is megy, akkor térjünk át a sípszóval történő fektetésre. A síp-

jeleket illetően nincsenek kőbe véssett szabályok, hogy adott feladatra milyen sípjelet kell használni, de a leghatásosabb a hasalás esetén, a kétlyukú sípuk pörgőjének a használata. Behívás esetén egy hosszú jel, figyelemfelkeltésre pedig a két rövid a gyakorlatban bevett szokás.

Ha már megy a helyes végrehajtás a közvetlen közelünkben, vezessük be az elfektetés gyakorlatába kutyánkat. Lépjünk el tőle egy lépést, és többször határozottan a Marad! parancsszót ismételjük el. Ha felemelné a fejét, felülne, azonnal korigáljuk! Ha a kutya megértette a feladatot, térjünk vissza hozzá, ültessük fel, dicsérijük meg. Amikor azt tapasztaljuk, hogy továbblépéskor kutyánk nem teljesíti a feladatot, lépünk vissza egyet a fokozatosságban, azt rögzítsük a kutyában. Ha vizslánkat a fegyelmezés érzékenyen érintené, ne fukarkodjunk a játékkal, dicsérettel. Azt kell elérnünk, hogy a feladatokat a velünk való játékért, jutalmazásért örömmel végezze el. Mikor kis távolságokban érti a feladatot, tehát parancsra hasaltatás (vagy fektetés), majd helyben maradás, egyre nagyobb távolságokra, időkre eltávolodhatunk. A lényeg a fokozatosság (mint mindegyik feladat tanításánál)!

A helyben maradás tanításával egyidejűleg térjünk át arra, hogy már nem ülő helyzetből fektetjük a mellettünk lévő kutyát, hanem állásból, mozgásból végezze el ezt a gyakor-

latot. Ha eddig következetesek voltunk, nem lesz nehézség, de ha mégis vonakodna a feladatot végrehajtani, pórázzrántással azonnal korigáljuk. Fontos, hogy szokja meg: mindig kontroll alatt áll, ha parancsot kap, azt teljesítenie kell, ezért célszerű kezdetben pórázon, majd hosszú pórázon végezni a gyakorlatokat. Talán ez a legnehezebb, hiszen sokszor előfordul, hogy lecsatoljuk a pórázzról vizslánkat és megszűnünk számára létezni. Csak a rendszeres, következetes tanítással, foglalkozással érhetjük el, hogy kialakuljon egy szorosabb kapcsolat. Csak akkor kezdjük meg a póráz nélküli munkát, ha pórázon tökéletesen, azonnal végre hajtja a parancsokat.

Amikor már póráz nélkül dolgozunk kutyánkkal, akkor is tartuk be a fokozatosságot, azaz először kis távolságból hívjuk be, kis távolságban fektessük. Hasaltatásnál gyakran tapasztalni, hogy amint elhangzik a parancsszó vagy sípszó, kutyánk nem azonnal hasal le, hanem elindul irányunkba. Ezt megelőzendő fussunk szembe a kutyával, előzzük meg, hogy beérjen minket, és követeljük meg a gyakorlat korrekt végrehajtását. Pár alkalom, és a vizsla megtanulja, hogy amint meghallja a parancsot, azonnal lehasal.

NOVECZKI KATALIN
novikati159@gmail.com

CD-k, DVD-k

Vadászat

Blaumann: 100 gimbika DVD	2 500,-
100 lövés vaddisznóra DVD	2 500,-
100 őzbak DVD	2 500,-
Rendellenes, torz agancsú őzbakok DVD ..	2 500,-
Vadászévad 2010 DVD	2 500,-
Erdő P.R. Bt.: A magyar erdők királya DVD ..	3 125,-
Dámszarvasok földje DVD	3 000,-
Hidvégi Béla: Volt egy álomom DVD	2 900,-
Hunting Video Stúdió: Bockfieber DVD	8 900,-
Die Velt des Rehbocks DVD	8 900,-
Elefantjagd DVD	8 900,-
Hirschpirsch und Drückjagd DVD	8 900,-
My Very Best Buck DVD	8 900,-
Ignác M., dr.: A nagyvad társas vadászata DVD	3 800,-
A szarvasbögés titkai DVD	3 800,-
Élőhelygazdálkodás dupla DVD	5 000,-
Oroszországi vadászatok DVD	3 000,-
Szalontól vadlibáig dupla DVD	5 000,-
Sáfrány József: Az én Afrikám I-II. DVD	2100/db
Takács Viktor: A nagyvad találatjelzése DVD ..	4 900,-
A vaddisznó vadászata 1-2. DVD	4900/db
Egy vérből való vagyunk 1-2. DVD	2850/db
Hidvégi Béla vadászélete 2. rész DVD	2 900,-
Ózhívás DVD	4 900,-

Horgászat

Elkészítő vándorlások DVD	1 570,-
Feederbottal folyóvízen DVD	1 570,-
Feederbottal nagypontyokra I-II. DVD	1570/db
Kedvenc horgászvízeink DVD	1 570,-

Ijászat

Szabadi Attila: Robin Hood seho!.. DVD	3 000,-
Vadászat Magyarországon reflexijjal DVD	3 000,-
Takács Viktor: Vadászijász 1-2. DVD	4900/db

Kutya

Dénes Gábor: Tanuljunk kutyául DVD	1 350,-
Vérebvezetők nyomában dupla DVD	6 250,-

Művészet

Balogh és tsai: Kelet-Afrika vándora voltam DVD ..	2 500,-
Barsony A.: A lép és a pagony dalnoka DVD ..	2 700,-

Természet

Balogh István: Tollasbál az erdőn CD	3 120,-
Vadvirágos patika DVD	4 680,-
Rácz Gábor: Tizenkét hónap... I-XII. DVD	2980/db
Rockenbauer: Másfélmillió lépés M.-on I-III. DVD ..	1350/db
...és még egymillió lépés I-V. DVD	1350/db
A csodás észak DVD	1 570,-
A nagy cápák nyomában DVD	1 570,-
A nagy korallzátony DVD	1 570,-
A St. Helens hegy kitorése DVD	1 570,-
A tenger óriásai DVD	1 570,-
A zebra család DVD	1 570,-
Afrika prédái és ragadozói DVD	1 570,-
Afrika: A Serengeti Nemzeti Park DVD	1 990,-
Antarktisz DVD	1 990,-
Árpi bácsi fiókái DVD	1 990,-
Ausztrália DVD	1 570,-
Az élet eredete DVD	1 570,-
Az emberetők földjén DVD	1 990,-
Az ismeretlen Hawaii DVD	1 570,-
Az ördög szigete - Tasmánia DVD	1 990,-
Bálnák DVD	1 570,-
Budapesti vadon DVD	1 990,-
Cápák DVD	1 570,-
Daruvonulás a Hortobágyon DVD	1 990,-
Életem-utazásaim DVD	1 990,-
Grönland DVD	1 990,-
Háztűzörző DVD	1 990,-
Hubulák DVD	1 990,-
Izland DVD	1 990,-
Kerekék és lépések 1-5. DVD	1570/db
Lappföld DVD	1 990,-
Liliputi mimikri DVD	1 990,-
Lulu a világszám DVD	1 990,-
Madagaszkár DVD	1 990,-
Maurícius DVD	1 990,-
Medvék DVD	1 570,-
Óceániai csavargások DVD	1 990,-
Óriásdévérék földjén DVD	1 570,-
Pápua Új-Guinea DVD	1 990,-
Patagónia tornyai DVD	1 990,-
Pecatúra extra DVD	1 570,-
Pénz és taps nélkül DVD	1 990,-

Pingvinek vándorlása DVD	1 570,-
Ragadozók a vadonban DVD	1 570,-
Természetfilm: Víz víz tiszta víz... DVD	1 990,-
Tiszavirág DVD	1 990,-
Trópusi esőerdő DVD	1 570,-
Veszélyes állatok: Majmok DVD	1 570,-

Zene

Baranya Vadászkiért Egyesület: Vadászüdv CD ..	3 150,-
Concerto-Boldog: Vadász-zene CD	3 200,-
Muzsika Magyarországról CD	960,-

KÖNYVEK

Klasszikus irodalom

Bársony István: Nyomról nyomra	2 730,-
Fekete István: Csend	1 100,-
Csi és más elbeszélések	1 790,-
Csi és Vit meg az emberek	1 490,-
Gróf Apponyi: Úti- és vadásznaplóm Indiából... 6	200,-
Széchenyi Zsigmond: Alaszkában vadásztam ..	2 350,-
Elefántország	1 999,-
Nahar	3 499,-
Wass Albert: A titokzatos őzbak	1 180,-
Farkasverem	1 280,-

Kortárs irodalom

Fáczányi Ödön: Fejet hajtunk	3 500,-
Gál Sándor: Esték és hajnalok	1 900,-
Gánti Tibor, dr.: A természet kebelén	5 240,-
Gazdag József: Csallóközi vadászatok	1 280,-
Gyenes István: A természet és én 5.	1 200,-
Öröklés	350,-
Gyimesi György: Szerelmem Afrika	7 500,-
Hámory Gy.: Kurgánok között a Hortobágyon ..	1 500,-
Hangay György: A kacagó koponyák földjén ..	2 400,-
Hankó László: A medvék országa	3 000,-
Hathaway Capstick: Az utolsó elefántvadász ..	4 800,-
Hidvégi Béla: Vadászalmok birodalmában	3 500,-
Hunyadi Csaba Zsolt: A szarvasok háreme	2 200,-
Harmat és vér	2 400,-
Hy János: A másvilági vadász	2 400,-
Iglói József: A hal, a horog és az ember	3 100,-
Iglói Pál: Prőcsényben puskával és fakanállal ..	2 480,-
Kahler Frigyes: Hangokból szőtt csend	2 200,-
Kászoni Zoltán: Kárpát-medencei vadaskönyv ..	1 600,-
Kemény János: Medvekaland a Kárpátokban ..	2 500,-
Keszthelyi Jenő: Csontszilánkok	3 300,-
Kiss J. Botond: Így láttam Indiát	1 950,-
Koncz István: Party István	300,-
Kovács M. Dóra: Az én Namíbiám	4 950,-
Kovács Dénes: A vívók apostola	3 500,-
Kubasek J.: Jeles világtutatók nyomdokain I-II.	3 500,-
Lovász Sándor: A vadászat lázában	750,-
Lükő Sándor: Kalandos vadászatok	2 990,-
Mara-Sepsi: Farkasaink	2 500,-
Márok Tamás: A képzelet vadászmezején	2 700,-
Márton Imre: A vadon hívó szava	3 900,-
Mess Béla: Emlékszikrák	2 700,-
Motesiky Árpád: Emlékezés Stróbi Alajosra	700,-
Pető János: Megismerni a vadászt	1 200,-
Pinkerton: Asszony a vadonban	790,-
Rácz G.: Majdnem megmáztam	3 200,-
Rakk: Görögös égi és földi utakon Mongóliában.	3 850,-
Retter L.: Üregi nyúltól a medve vadászataig ..	2 499,-
Sánta Gábor: A természetbúvár Fekete István ..	1 700,-
Sáry Gyula: Szabadkőművesség	2 200,-
Schmidt Egon: Varangy a papucsomban	2 300,-
Schwartz Béla: Miszter KUDU	2 200,-
Sipos Endre: Erdei barangolások	1 860,-
Sterbetz: Puskával a Nagypusztán	3 000,-
Sütő András: Hargitai vadászkalandok	2 500,-
Szálka Róbert: Topi	2 280,-
Szerb Imre: Együtt vadászni	1 000,-
Szürke Bagoly: A rengeteg zárandokai	940,-
Szy Ferenc: Vadászéletem Kanadában	2 200,-
Tálosi István: A természet és én 3.	1 200,-
Tóth Sándor, dr.: Nyitány a hírnévhez	3 500,-
Török M.: Vadászataim napfényben-árnyékban ..	3 600,-
Traser Ferenc: Tanzániai tavasz	1 900,-
Ugray Tamás: Gavallérral a csúcsokon	3 500,-
Varga Aladárné: Egy vadászfeleség naplójából ..	1 500,-
Vásárhelyi András: Orvvadászok	968,-
Vasas Joachim: Menjen, Doktor elvtárs	2 310,-
Végh Endre, dr.: Megvadult szótár	4 990,-
Videcz Ferenc: Vendégkönyv	3 200,-
Zsugorított görbétükör	1 700,-
Vörös István: A teremtő tenyerén	2 990,-
Zoltán János: Társas vadászkönyv	3 300,-
Vadászat bélyegeken	7 200,-

Zoltán János: A legkedvesebb vadásztársam... 3	300,-
Zsigárcsik Gyula: Diana másként akarta	3 200,-

Szakkönyvek

Novotni Péter: Lótartás a családban	3 150,-
Pintér-Pócsi: Hal	2 500,-
Pongrácz L., dr.: A ló tenyésztése és genetikája ..	2 790,-
Rácz József: Bor és gomba	2 200,-
Radics L., dr.: Növénytermesztő mester könyve ..	2 960,-
Radnai Imre, dr.: Lovasszótár	3 500,-
Rakonczay Zoltán: Természetvédelem	3 320,-
Reinhard Eder: Borhibák, borbetegségek	2 900,-
Scholz: Sajtgyártás házilag	3 360,-
Szántó Zoltán: Analtikus szemléletmódok	2 900,-
Vadászetikett	1 500,-
Vadászlap: Szóljon a vadászkiért	1 950,-

Fegyverek

Kovács László: Vadnyugati vadászpuskák	3 100,-
McNab: A fegyverek nagykönyve	11 980,-
Szajkó István: Sörétlövés	2 200,-
Székelly Dénes: A lőpor és a töltény	2 180,-
Vass Gábor: Nagy gázfegyver határozó	4 990,-

Gombák

Montagh: Gombák	2 680,-
Oetker: Gombák	1 890,-
Rimóczi Imre dr.: Gombaválogató 1-9.	2890/db
Magyarország leggyakoribb gombái	2 500,-
Spotter: Gombák	600,-
Vasas-Locsmándi: Gyakoribb gombáink	2 800,-

Gyerekeknek

Az erdő állatai (kirakós)	2 499,-
Spotter's Guide: Természetbarátok zsebkönyve ..	1 699,-

Horgászat

Alexandra: 1000 hal	5 999,-
Avaffy: Hol horgásszunk?	1 990,-
Bördös János: Horgász lexikon	1 050,-
Farkas Csaba: Balaton hal-álom	500,-
Füstös Gábor: Wobblerek, wobblerezés	1 699,-

Ijászat

Ambrózy: Amit a vadászijász vizsgán tudni kell ..	2 200,-
Nagy Gábor - Szabó Zsolt: Vadászijászat	1 600,-
Szöllősi Antal: Nyílegyenesen	1 800,-

Kutyák

Géczy Zoltán: Kutyakönyv	2 980,-
Horváth Z., dr.: A kutya és a macska betegségei ..	4 900,-
Király Klára: Jagdterrier	1 490,-
Krámer: Boxer - Kutyaár	1 750,-

Szakácskönyvek

A 100 legjobb recept borjúhúsból	300,-
A 100 legjobb recept szabadtűzön	300,-
A 100 legjobb vadétel	300,-
Szepessy: Gyümölcsös fogások	300,-
Izék világa, borral, sörel, mézzel készült ételek ..	300,-
Mikróban készült ételek	300,-
Szűjjártó Gabriella: Több száz izes házi recept. ..	3 500,-
Szováti Vass: 500 kedvenc muffin recept	550,-
Erdélyi ételek	550,-
Terék István: Sajtvilág juh- és kecskesajtok ..	3 600,-

Természet

Buday Andrea: Gyógynövények	2 630,-
Csurgó: Gyógynövény embernek, állatnak.....	1 900,-
Dreyer: Vadnövények, bogyók és gombák	2 850,-
Reichholf-Riehm: Lepkék - Természetkalauz ..	2 499,-
Rohrer: A trópusok növényei	2 500,-
Végh Attila: A növényvilág ékszerai	2 790,-
Veselovszky, Zdenek: Állatok a nagyvilágban ..	2 980,-
Weldon Owen: A vadvilág atlasza	6 500,-

**Webáruházunk teljes kínálata
a www.vadaszlap-online.eu
honlapon található!**

Valamennyi árucikk megrendelhető:

Vadászlap Kft.

1031 Budapest, Rozália u. 59/a.

Telefon: +36-70/702-5000,

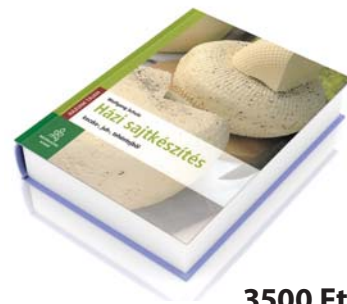
Tel./fax: +36-1/242-0042

e-mail: info@vadaszlap.hu

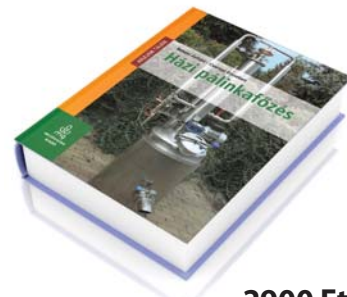
Megrendelését postai utánvétellel szállítjuk.

Házunk táján sorozat

A kiváló sorozat útmutatásával a saját magunk által elkészíthető egyedi élelmiszerek, ínycségek előállításí módjait sajátíthatjuk el. Figyelem! Ez a sorozat nem azoknak készült, akik megelégszenek a boltokban kapható – többnyire nem tudni, milyen összetevőket tartalmazó – termékek bőséges választékával! Mindhárom kötet a német szokások szerinti gyakorlatot írja le, ami azonban nem csökkeni számunkra a használhatóságát, sőt, nálunk szokatlan, vagy nem ismert eljárásokat is megtanulhatunk belőlük. A házi vágás a sertés, a marha, a juh és a házinyúl feldolgozásának folyamatán vezet végig az állat szakszerű és kínzásmentes leölésétől a végtermékek különféle tartósítási módjának bemutatásáig. Nagyon hasznos ismereteket nyújt természetesen a vadászok számára is, részletesen, képekkel bemutatva az egyes húsrészek szakszerű bontásának technikáját. A hurka- és kolbászfélékről írt kötet végtelen sokféle – bár számunkra egyik-másik szokatlan ízesítésű – húsáru receptjét

3500 Ft

2900 Ft

3500 Ft

2900 Ft

2900 Ft

3500 Ft

3500 Ft

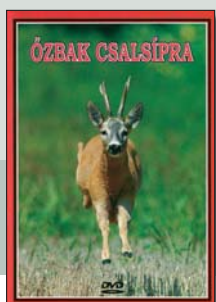
és technológiai leírását tartalmazza, míg a füstöléssel foglalkozó önálló könyv a húсок és töltelékáruk tartósítási módjai mellett a nálunk kevésbé ismert, de rendkívül finom étket adó, praktikus halfüstölés mindenféle módszerét és az ehhez alkalmas számos eszközt mutatja be. Talán egyetlen olyan része van, ami nem teljesen egyezik meg a hazai gyakorlattal: a töltelékáruk receptjei szinte kivétel nélkül tartalmaznak pác-sót és ízfokozót, esetenként vörösfőző szert is. Mi inkább a sima só és a pirospaprikát használjuk, ízfokozó helyett többnyire megelégszünk a hús természetes ízével is... **-som-**

A sorozat „második” része a méhészet, a sajt készítés, az aszalás és a pálinkafőzés mesterségét bemutató könyvek. Négy mű szerzője német, az ötödik a Békési Zoltán - Csarnai Erzsébet szerzőpáros házi pálinkafőzéséről szóló, hiánypótló műve. Az Európai Unió területén csak hazánk és Ausztria használhatja és csak a tisztán gyümölcsből készült párlatokra a pálinka elnevezést, mi vagyunk az egyedüliek, akik e térségben házilag is főzhetünk. A jogszabályi tudnivalók mellett huszonötféle alapanyag felhasználásáról ad tanácsot, ismerteti a különböző módszereket és eszközöket.

Az aszalás varázsa abban rejlik, hogy a gyümölcsnek sajátos, koncentrált ízvilága alakul ki. Az aszalás az egyik legősibb tartósítási módszer, nemcsak a nap erejét használják, vannak fával fűtött és elektromos üzemelésű szárítók is. Száríthatunk még zöldségeket, gombát, fűszernövényeket, gyógynövényeket és olajos magvakat is. A könyv az aszalványok, szárítmányok készítésének bemutatásán kívül recepteket is közöl.

Ha szert tudtunk tenni „felesleges” házi juh-, kecske- vagy tehéntejre, akkor mindenképp érdemes belefognunk az otthoni tartósított tejtermékek készítésébe. A szerző egy német gazdaságban eltöltött harmincéves tapasztalatairól számol be.

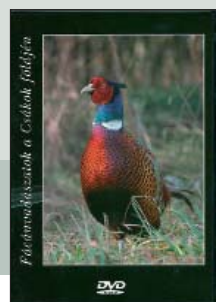
A méhészetről szóló könyvben a mű szerzője több évtizedes gyakorlatának tanulságait foglalja össze, bemutatva a különböző kaptártípusok előnyeit és hátrányait. **-tram**

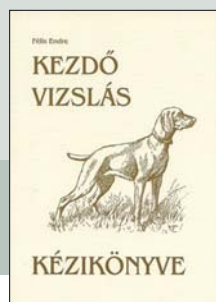
Blaumann Odón:
Ózbak csalsípja DVD **2500,-**

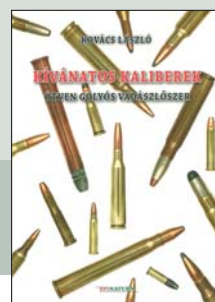
dr. Ignác Magdolna:
Trófeák
– híres szemlék DVD **3800,-**

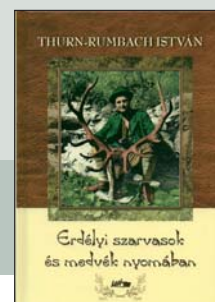
Fácánvadászatok
a Csákok földjén DVD **3000,-**

Félix Endre:
Kezdő vizslás
kézikönyve **1800,-**

Kovács László:
Kívánatos kaliberek **2300,-**

Thurn-Rumbach István:
Erdélyi szarvasok
és medvék nyomában **2500,-**

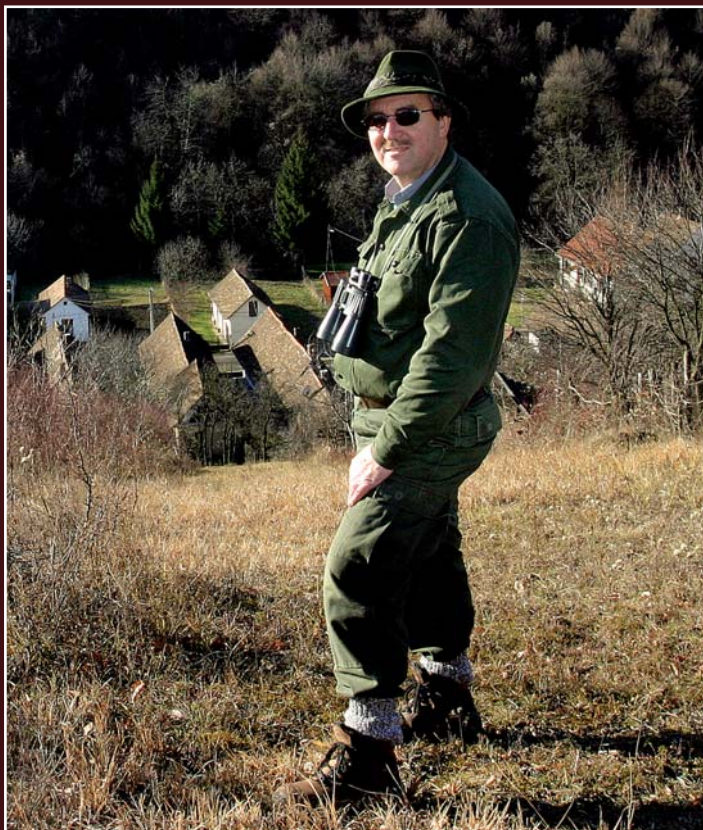
A jó cím eladja a képet

1955-ben született, 55 éves korában 55 természetfotóból álló kollekciónak állított ki a közönségnek 2010-ben Fabó Ferenc, a dunaújvárosi székhellyel működő Mezőföld Természetfotó Egyesület elnöke, aki 36 éve jegyezte el magát a szabad természetben meglátott apróbb és nagyobb lények fényképezésének gyönyörűségével.

Vízparti gyerekként nőtt fel a Bács-Kiskun megyei Dunaegyházán, s természetes módon együtt járt vadászó és horgászó édesapjával erdőre-, mezőre-, vízre, amikor csak lehetett, szeme itta azt a sok szépséget, amit a közös kirándulásaikon látott. A hetvenes években már egyre gyakrabban közöltek természetfotókat az újságok, innen kapott kedvet, hogy majd maga is megpróbálkozzon ezzel. Műszerésznak tanult, majd katonának sorozták be, ahol összebarátkozott egy olyan bajtársával, aki már komolyan fényképezett. Munkába állása után, saját keresetéből vette meg első – az akkori árukinálattal és jövedelmi viszonyok között jónak számító – Zenit TTL gépét és egy 4/200-as Pentacon objektívet. Hamar rá kellett jönnie, hogy ez bizony kevés az állatok és madarak közeli megörökítéséhez, ezért egy közgyűű-sorozatot vett, amivel viszont feltárult előtte a csodálatos, mások által ritkán látott makro-világ, a növények, apró állatok végtelen szín- és formagazdagságban tobzódó finom részlete. Persze aki komolyan akar fényképezni, annak nincs megállás, „muszáj” fejleszteni a felszerelést, még akkor is, ha ennek fedezetét keservesen kell előteremteni. 9 évig volt a solti rádióállomás adókezelője, majd Dunaújvárosba költözött, ahol a Volán műszerészeként – ismerve hobbiját – időnként fotós feladatokkal is megbízták, amiért pénzt is kapott, így több jutott a fotótechnikára. Nagy előrelépés volt a Pentax, majd a Nikon, de végül a Canon gyártmányai mellett kötött ki véglegesen, a digitális átállás már ennek a márkának a gépeivel, objektívjeivel történt. Közben munkahelyet váltott, 1991-ben a helyi kórházban lett műszerész, mellette félállásban kórházi fényképész. Utóbbi egyre több munkát jelentett, ezért két év után átminősítették főállású fotósnak. Ezt csinálta 17 éven keresztül, bepillantást nyerve egy misztikus, az élet és halál, az egészség és betegség nem mindig könnyen fotózható világába. Aztán a kórházi megszigorításokkal – mindenki oldja meg fotóigényét, ahogy tudja alapon - megszűnt a státusz, így 2008-ban a helyi Művese Állomás technikusává lett, ahol ma is dolgozik.

Önálló fotósból 1984-ben lett közösségi alkotó, ekkor vették fel a Rosti Pál Fotóklub tagjai közé, majd a Nimród Fotóklub megalakulása után oda is belépett. Hat hasonló érdeklődésű fotós

◀ **Kormos szeretők**

Cserebogár Gyíkné-módra ▶

◀ **Kikiáltó (szürkegém)**

Kékmadár (szalakóta) ▶

Jeges fürdő (vidra) ▶

társával 1989-ben megalakították a Nimród Fotóklub Mezőföldi helyi csoportját. 1991-ben az anyagi függetlenség és az önálló pályázati lehetőségek érdekében kiváltak és Mezőföld Természetfotó Klub néven önállóak lettek, 2007-ben alakultak át egyesületté (www.mezofoldfoto.hu). A tagság mára 25 fotósra gyarapodott, regionálisan működik, Szekszárdtól Budapestig élnek a tagjai. Magas az etikai mérce, nincs belharc, nem konkurenciái egymásnak, mindenki elmondja a trükkjeit, tapasztalatait a másíknak – ezért maradt meg barátinak a csapat.

Fabó Ferenc – ahogy mondja – máig sem tudja „lerázni” magáról az elnöki titlust, a fotózásra fordítható kevés szabadidejét igyekszik tartalmasan kihasználni, minden évben legalább egyhetes fotós tábor tartanak az Akasztó melletti szikes tavaknál. Emellett hétvégeken kijár kedvenc helyeire és utazás közben is mindig nála van a fotós táská, benne az objektívkinálat 17-től 500 milliméteresig. RAW beállításban (nyers, tömörítetlen képformátum) fotózik, csak a szükséges tónuskorrekciókat végzi el, ritkán nyúl bele a képekbe, ezeket azonban nem küldi pályázatra.

Gyerekként megtanulta a vadászat sok fortélyát, de önállóan csak édesapja halála után, az ő helyét átvéve lett vadász a dunavecsei vadásztársaságnál, ahol 25 évig volt tag, sokáig EB elnök is. 2007-ben földtulajdonosi hasznosítású lett a terület, így sok társával együtt kimaradt a vadászatból. Nagy álma, hogy egyszer egy bikát lőhessen, még ha ennek anyagi alapja nincs is meg. Abban bízik, hogy valamelyik vadászterületre meghívják a vadászházat feldíszító fényképekért cserébe. A fotózás sokban kárpótolja, de esti lesre nem ül ki fényképezőgéppel, hiányzik a puska varázsa, hangulata...

S.E.

Nagyobb önfegyelemmel

Az Egererdő Zrt. szilvászvári erdészeténél az íjászok nem csupán a vezetőség szimpátiáját élvezhetik, hanem – az egyik hivatásos vadászuk vadászíjász szenvedélye révén – a hozzáértő vadásztatásra is sor kerülhet. Több mint három éve járják íjászok a Bükk-fennsík erdeit, és ez idő alatt bizony pontos képet kaphattak a hűrfeszítők táboráról. Iván kertelés nélkül fogalmaz:

- Elegend van a puskás emberekből. Igaz vadászokat szeretnénk itt Szilvászváradon fogadni, érkezzenek akár lőfegyverrel akár íjjal. Az íjászokkal kapcsolatban egyébként eddig csak pozitív élményeim vannak. Kifejezetten örülök, ha sikerélményhez tudom juttatni őket a vadászataik során.

A szilvászvári területet jól ismerő hivatásos vadász íjászként gondolkodik. Képes olyan ideális körülményeket teremteni a hűrfeszítők számára, amely nem merül ki abban, hogy „tudom, hogy 20 méter körüli az ideális lőtávod”. Iván figyelmet fordít arra is, hogy

alkalommal vadásznak a területen) felajánlja a lehetőséget arra, hogy kimenetel előtt lőjenek párat. Erre a célra olyan vesszőfogót vásároltak, amely alkalmas a csigás íjból kilőtt nyílvesztő megállítására is.

- Ha azt látom, hogy a vadászíjász még nem tanult meg pontosan lőni, akkor sem küldöm haza. – magyarázza Iván a kialakított protokollt. – Ekkor is kiviszem a területre az illetőt azért, hogy nézze meg, milyen adottságok, milyen terepviszonyok között kell majd a vadat elejtenie. Ezeknek az ismereteknek a birtokában aztán célirányosabban is tudja majd fejleszteni a lökészségét.

Grédics Szilárd bevallása szerint már túl sokat élt lőporszagban ahhoz, hogy maga is íjat ragadjon, de azt őszinte meggyőződéssel állítja, hogy a vadászíjhoz nagyobb önfegyelem szükséges, mint a puskához. És mivel leggyakrabban csak egyetlen lövésre van lehetőség a vad közelében, a vadászíjásznak ezerszer jobban meg kell gondolnia azt,

Mielőtt belemelegedtünk volna a beszélgetésbe, vendéglátóm bekapcsolta a számítógépét, s elindította az egykori hangfelvételt: „A vadászat a vadász számára egyrészt alkalom a szigorú önfegyelem gyakorlására, másrészt eszköz a többi élőlény megismeréséhez és megértéséhez. Megtanít gondolkodni, szabadságszeretetre, jó ízlésre és tiszteletre nevel. Elvezet a természet és a hozzátartozó jelenségek elmélyült megfigyeléséhez. A vadászat megfelelő irányba tereli a vadász személyiségének alakulását. Olyan etikai érzéket fejleszt ki benne, amely nélkül a vadászat csupán az ösztönök gyarló megnyilvánulása volna.” (A Nemzetközi Vadászati Tanácsnak (C.I.C.) 1983-ban közzétett hivatalos állásfoglalása) Grédics Szilárd, a szilvászvári erdészet vezetője és Szűcs Iván hivatásos vadász a beszélgetésünk bő egy órája alatt a mindennapok szintjére fordította le a fenti alapelveket.

a mászólesekhez kialakított fák megfelelő háttérrel rendelkezzenek, s a lehető legjobb álcázást nyújtsák a vadásznak.

Az etikus vadászat elengedhetetlen része az, hogy a vadász megfelelő szinten bánjon vadászesszékével. A hivatásos vadász a vadászatra érkező íjászoknak (főleg, ha első

hogy útjára engedi-e a nyílvesztőt, vagy sem. Az erdészetvezető érzi, hogy a vadászíjászok közössége még nem „hígult fel” úgy, mint ahogyan az a puskások körében megtörtént. Nem is aggódik emiatt, hiszen a vadászíjászat nehéz kenyér a kevésbé kitartóak számára. Pontosan tisztában van azzal, hogy az íjász ki szeretné élvezni a vadászat minden percét és nem a „minél gyorsabban minél többet” elv híve. Vadászesszékét ezt nem is tenné lehetővé. Szilárd szerint az igaz vadászember meg akarja élni a vadászatának minden percét. Az, aki 5-kor érkezik és 7-kor már indulni is akar haza, az soha nem fog közel kerülni a vadászat igazi megértéséhez.

- A vadászíjász büszke az általa elejtett vadra, s vadászélményeit szeretné megosztani vadásztársaival. – válaszol Iván arra a kérdésre, hogy mit gondol az íj és a rabsickodás párhuzamba állításáról. Hiszi és vallja – ahogyan azt egy íjászbarátja megfogalmazta – a rabsickodáshoz nem íj vagy puska kell, hanem ember.

Az erdészetvezető elmondta, hogy a vadászíjászok fogadását és vadásztatását egyelőre Szűcs Ivánra tudja bízni, s az ő munkabírástán múlik, hogy mennyi vendéget képesek megfelelő szakmai hozzáértéssel kiszolgálni. Viszont van egy jó hír is: a területen dolgozó másik hivatásos vadász is megvásárolta már az első csigás íját...

SZABÓ ZSOLT
ijaszat@vadaszlap.hu

Gerlice

dr. Palkovics György

Belső-Somogyban az erdei vadgerlét csak gerlicének, vagy gilicének hívják. Párjához hűséges, monogám madár. A népnyelv így mondja: „Úgy szeretik egymást, mint a vadgerlicék.”

Amíg a tojó költ, a hím vigyáz rá, mindig a fészek közelében tartózkodik. Fák száraz csúcsára ül, ahonét a lombok nem zavarják kilátását. Innét turbékolja szerelmes vallomásait kedvesének. Ha bármi gyanúsat észlel, veszélyt feltételez, azonnal abbahagyja énekét. Éles szemei lehet, hogy jobbak, mint a sasé. Mindent lát, minden mozgásra felfigyel. Óvatossága vetekszik a siketfajdéval. Ha veszélyt észlel, hirtelen ledobja magát az ágról és hangos szárnycsattogással tova repül. Minden légpuskás ifjú vadász álma, hogy egyszer ebből az óvatos madárból egyet elejthessen. 13 éves voltam akkor. Édesapámtól már egy évvel korábban megkaptam a légpuskát. Kis falunkban mutatványos céllövöldések is laktak, akik télen krumpliért, lisztért, borért légpuskával fizettek.

A parasztyerekek sorsa nem könnyű, de előnyei is vannak. Már 8-10 éves korban befogják a „gyerököt” kisebb-nagyobb munkákra. Állatokat őriznek, vizet hordanak a tűző napon görnyedő aratóknak és segítenek más, könnyebb paraszti munkákban. Mire elérik a 12-13 éves kort, már a városi gyerekekhez képest felnőtt emberek. Sok mindent tudnak a világról, a gyakorlati életről és lassan önálló emberré cseperednek. Így aztán akár 12 évesen is légpuskát mernek adni a kezükbe. Arról nem is beszélve, hogy nyáron lőni kell a gyümölcsöt dézsmáló verebeket, ősszel a szőlőkben pedig a mindent felzabáló seregélyeket. Kell a „fegyveres ember” a háznál.

Amikor megkaptam első légpuskámat, három napig éjszaka is mellettem volt az ágyban. Vittem magammal mindenhova. Simogattam és gondoztam, tisztítottam, olajoztam. Betűztem a felírásait. „Lámpagyár Budapest”. Tűnődtem, vajon milyen gyár lehet az, ahol a mi petróleumlámpáinkat és a légpuskát is együtt gyártják. Hamar megtanultam vele lőni. Akkor már sok ifjúsági regényt olvastam, példaképem J. F. Cooper Vadölője volt a hosszú puskájával. Ő száz méterről a lövészversenyeken a mozgó pulyka fejét is eltalálta. Így aztán néha én is gyakorlatoztam udvarunkban a tyúkokon, amíg apám észre nem vette és le nem kevert érte egy nyaklevest. A verebek az eperfáról már hullottak, mint a cserebogár, és a háztetőn ülő házigalambok is csak ritkán úszták meg.

Disznókat őriztem a Bükkér mentén. Ez egy égerláp lap volt a templom mögött, a Csorba fenyves mellett. Április végére a sárga vízi liliom már virított a rekettyékkal tarkított mocsári tavacska partjain. A levegőben érezni lehetett az érett tavasz rezgését, zsongását. A délelőtti napsütésben több vadgerle is turbékolta a közel egy kilométeres völgyben. A templom sarkához legközelebbit választottam ki. Egy nagy, öreg kőrisfa csúcsán ült és turbékolta szakadatlanul. Gondoltam, hogy majd a templom takarását is kihasználhatom becserkelésénél. Körben ligetes akácok terült el, sűrűn benőve galagonya- és kőkénybokrokkal. A cserkelés első szakasza gyerekjáték volt. A nagy fák lombjának árnyékában, 150 méterre könnyedén meg tudtam közelíteni. Ekkor hallgatott el először. Szoborrá merevedve álltam meg, épp egy nagy galagonyabokor takarásában, majd kettőt léptem. Ő újra elhallgatott. Így aztán a földre kényszerültem

és lapos kúszásban haladtam tovább előre. Turbékoló hangjának ütemére, legkisebb változására is figyeltem, hogy időben mozdulatlanvá válhassak, ha figyel. Tüskék szúrtak a tenyerembe, térdembe. Nadrágom a kőkény tüskéin elhasadt. De haladtam előre. Aztán figyelmetlenül egy félszáraz tehénlepénybe tenyereltem kúszás közben. Az legalább nem szúrt. És ő csak turbékolta, dalolt a kedvesének. Így jutottam el a templom sarkáig. Innen a távolság még mindig 20-25 méter – állapítottam meg. A terep már kicsit könnyebb volt. Gyertyános-körises fiataloson át vezetett az út a nagy kőrisfáig.

Tudtam, ha halálos lövést akarok, akkor legalább 10 méterre be kell cserkelnem. A nagy kőrisfa csúcsán körülbelül ilyen magasan ült. Így egészen a fa tövéig, a gerle alá kellett észrevétlenül becsúsznom. Sikerült. Egyszer csak a nagy fa mellett álltam, és szívdobogva néztem felfelé. Ő gondatlanul és szerelmesen énekelt. Az izgalomtól és a megterhelő cserkeléstől szakadt rólam a veríték, kezem remegett. Kissé megnyugodva felnéztem és mérlegettem a lövőhelyzetet. Egyszerűnek tűnt. Ezerszer gyakoroltam ugyanezt a seregélyeken, házi galambokon. Eljött hát az idő, hogy „nagyvadat”, vadgerlicét lőjek. Már éreztem, ahogy büszkén simogatom kékes-barnás szép tollát, és gyűjtöm be a nagylányok hódolatát hőstetteimért.

Lassan a vállamhoz emeltem a puskát és megcéloztam pontosan a bögyét. Erősen koncentráltam, hogy elhúzás közben nehegy elrántsam. Elengedtem a lövést. Szememet a célvonalon tartva, láttam a gerle jobb szárnya mellett fél centivel egy fekete pontot elsuhanni. A gerlice hirtelen abbahagyta énekét. Néhány másodpercig riadt szemekkel, meglepetten nézett le rám. Topogott kicsit az ágon, majd egy szép nagy ürületet indított el egyenesen az arcom irányába. Ösztönösen félreugrottam. Sikertelenül. Aztán már csak a hangos szárnycsattogást hallottam, ahogy tova repült.

Sok vadat lőttem azóta szerte a világban, de már nem mindegyikre emlékszem pontosan. Erre a gerlicére viszont örökké... ❖

Emlékezzünk régierekről

Dr. Mess Béla

Hazánk kitűnő fia, a legnagyobb magyar, Széchenyi István mondta: „Amelyik nemzetnek nincs múltja, nem is lehet jövője sem.” Ez azt jelenti, hogy nagyjaink emlékét mindenkor éberem őriznünk kell, tanulnunk kell tőlük! Nekünk, magyar vadászoknak különösen sok nagy elődünk van, akikre emlékeznünk kell, és mindenkor példaképpül szolgálhatnak. Már a történelem előtti korban, népünk eredetmondája, a Csodaszarvas legendája, a magyar nép Kárpát-medencei megtelepedését szarvasvadászathoz köti. Ezt Arany János „Buda halála” című művében a „Rege a Csodaszarvasról” című hősi eposzában mondja el. Ennek a csodálatos eposznak csaknem minden sora a vadászatról szól. Lássunk néhány sort:

„Vadat űzni feljövének
Hős fiaí szép Enéhnek:
Hunor, s Magyar két dalia,
Két egytestvér, Ménrót fia
...
S mint valamely véres hadra,
Fegyverkeznek könnyű vadra
...
Gím után ők egyre törnek
Pusztá martján sós tengernek”

Ezt az eredetmondánkat minden magára valamit is adó magyar embernek ismernie kell(ene), de legalább mi, vadászok lehetnénk rá büszkéek! Tehát eredetünk szerint is – hogy egy modern tudományos kifejezéssel éljek – „genetikailag kódoltan” vadásznemzet vagyunk! Ezt nem sok nép mondhatja el magáról.

No de ugorjunk néhány száz, talán ezer évet is, és már honfoglaló nagy királyunk, Szent István egyetlen fiánál, Szent Imre hercegnél tartunk, aki vakmerő vadász mivoltának esett áldozatul, egy vadkan ölte meg. Fél évezreddel később szintén vadkan okozta Zrínyi Miklós költő és hadvezér halálát. Mennyire másképp alakulhatott volna a történelmünk e két tragikus vadászbaleset nélkül! Tehát nem csak szerencsés ideérkezésünket, de további sorsunk tragikus alakulását is döntően befolyásolták vadászesemények!

Ugorjunk ismét néhány száz évet, és máris a XIX. század második felénél tartunk, amikor néhány korai nagy (főleg erdélyi) előfutár után kialakult igen gazdag, mai magyar vadászirodalmunk (hogy csak mutatóban néhány, ma már klasszikusnak számító nevet említsek: Bársony István, Fekete István, Kittenberger Kálmán, Maderspach Viktor, Nádler Herbert, Széchenyi Zsigmond, Wass Albert).

Voltak azonban a régi vadászok közt sokan, akik talán szellemi hatásukban nem mérhetők a legnagyobbakhoz, de morális egyéniségük, példamutató vadászmagatartásuk alapján példaképpül szolgálhatnak a mai vadászok számára is. Ennek igazolására csak egy kis rövid történetet szeretnék elmesélni.

Amikor én Gyuri bácsit az 50-es évek legelején megismertem, még egyikünk sem vadászott. Mégpedig azonos okból: abban az időben egyikünk sem kapott fegyvertartási engedélyt! Az akkor alakuló termelőszövetkezetek idején viszont nagy szükség volt átfogó tudású mezőgazdasági szakemberekre, így Gyuri bácsi is kapott egy tévesznél főagronómusi állást. A jó szándékú, fiatal, de magasabb mezőgazdasági végzettséggel és ismeretekkel nem rendelkező téveszelnök hamarosan átlátta, milyen nagy szüksége van neki Gyuri bácsi szakértelmére. Ezen az alapon aztán valamiféle barátság is kialakult

közöttük. Kezdő vadászelnökként hamar rájött arra, hogy Gyuri bácsi nemcsak mezőgazdasági, de vadászati szakember is. Ezután egyre többet beszélgettek a vadászatról. A fiatal főnök egyre inkább tanulni akart öreg beosztottjától. Végül az elnök meghívta Gyuri bácsit egy őzbakra. „Nem baj, ha nincs puskád, együtt megyünk, és majd te lősz az én puskámmal. Ezt tőlem a rendőrök úgy sem merik számon kérni.” – mondta a magabiztos vezető. Gyuri bácsi kicsit szabódott eleinte, végül mégis elfogadta a kedves vadász meghívást.

Gyönyörű, napsütéses, akácvirág-illatú májusi délután azután elérkezett a vadászat ideje. Egy akácós sarkán, a már szépen sarjadzó búzavetés határán álló magaslesre telepedett fel a két vadász. Gyuri bácsi nyakában csak egy kopottas Zeiss keresőtávcső lógott, az elnöknel persze ott volt az elegáns távcsöves Mausere.

Alig ültek ott egy jó negyedórát, amikor a tájat elmerülten távcsövező Gyuri bácsi vállát megérintette a vendéglátó: „Megjött a bak! Jó öreg bak! Ezt szántam neked!” – lehelte az izgatott fiatal vadász. Gyuri bácsi a távcsövével a bak felé fordult és szinte csak úgy a fogai között szűrte: „Már teljesen megvedlett. Szép hosszú száruk! Micsoda gyöngyözés!” És még mondta volna lelkesen a szakszerű megálapításokat, mire a vendéglátó türelme elfogyott: „Lőj már, Gyuri bácsi, mert elugrik!” – és már nyomta is kezébe a Mausert. Gyuri bácsi most már a céltávcsövön át folytatta a trófeabírálatot. Mikor a bak felkapta a fejét és figyelni kezdett, a jószándékú meghívó végleg elvesztette türelmét, és már-már udvariatlan izgalommal súgta: „Ne totózz már annyit, lőj!” Csakhogy Gyuri bácsit hangos köhögési roham kapta el! A bak persze nagy riasztva elugrott. Néhány másodperces döbbsé csend után Gyuri bácsi vendéglátója felé nyújtotta a puskát! „Most már mehetünk!” – mondta. Lassan gurultak a dűlőúton akkortájt az elnökök „egyen-kocsijának” számító „parancsnoki GAZ”-kocsival a téveszközpont felé, amikor az elnök kissé magához térve, szemrehányóan megszólalt: „Miért tetted ezt velem, Gyuri bácsi?” Az öreg vadász hosszasan elgondolkodott, nagyot sóhajtott, majd megszólalt: „Nagy sora van annak, Öcsém. Nem szívesen beszélek róla, legbelsőbb titok ez, magánügyem, de most azért elmondom neked.” – és belekezdett a megható, furcsa történetbe. „A második világháború alatt annyi szörnyűségen mentem keresztül, több napos heves tűzérségi- és aknatűz, páncélos támadás, hadi-

fogság az éhínséggel és a fagyhalállal küzdve, úgy, hogy a szó szoros értelmében csak az imádság tartott életben. Az egyik legválságosabb pillanatban is imádkoztam, és valami nagy fogadalmat akartam tenni Istennek, ha hazasegít. És akkor hirtelen az jutott eszembe, a legnagyobb önmegtartóztatást jelentené számomra, ha örökre lemondanék a legkedvesebb vadász-örömömről, az őzbakvadászatról. És akkor azt én ott helyben megfogadtam!”

– Akkor miért fogadtad el a meghívásomat?” – kérdezte most már szinte tisztelettel az ifjú vendéglátó.

– Annak három oka volt. Egyrészt olyan kedvesen hívtál immáron ismételtelen, hogy nem akartalak megsérteni a visszautasítással. Másrészt még egyszer végig akartam élni az őzbakvadászat szépségeit, izgalmait, a felkészülést, a lesen való várakozást, a bak megpillantását, a távcsöves bírálatot, de még a bak megugrását is. Főleg pedig ki akartam próbálni önmagam: mennyire tudok ellenállni a kísértésnek, mennyire tudom megtartani a fogadalmamat akkor, amikor arra már senki nem emlékeztethetne, senki nem kérné azt tőlem számon. Hosszan elgondolkozott az öreg vadász és szinte csak sóhajtott: „Ha csak a jó Isten nem!?”

Szó nélkül zötyögtek be a téveszközpont udvarára. Búcsúzásnál csak annyit mondott Gyuri bácsi: „Köszönöm neked ezt a nagy élményt. Remélem, ezután is jó munkatársak, sőt, barátok maradunk, de őzbakvadászatról köztünk többé szó ne essék, mert félek, hogy még egyszer nem tudnék ilyen erős maradni! De kérlek, erről másnak ne beszélj!”

Epilógus:

Az eset az akkor még fiatal téveszelnököt mélyen megérintette. Azóta Gyuri bácsi – viszonylag nem hosszú élet után – az örök vadászmezőkre távozott, az akkor ifjú elnök is megöregedett és követte öreg barátját. Nekem is csak halálos ágyán mesélte el ezt a történetet, annak is már több mint húsz éve!

Most, hogy lelki keresőtávcsövemmel már messziről látni vélem az „Örök Vadászmezők” határait, (bár egyelőre igyekszem nem sietni arrafelé!) úgy érzem, nem sértem meg Gyuri bácsi végakarátát avval, ha elmondom titkát, azért, hogy feledésbe ne merüljön, és örök példaképpül szolgáljon, hogy hajdanán voltak ilyen erős akaratú vadászok is! ♡

Határon innen és túl

Visszatartó erő

Az orvvadászok sokszor nagy tenyésztékű állatokat hurkolnak, vagy lőnek le azért, hogy húshoz jussanak, amelyet vendéglőknek és orgazdáknak értékesítenek. Nagyban segítené a jelenleg csak szabálysértési kategóriába tartozó orvvadászat visszaszorítását, ha hasonlóan a nyugat-európai gyakorlathoz, az orvvadászat önálló bűncselekményként kerülne be a Büntető Törvénykönyvbe – mondta Pechtol János, az OMVV ügyvezető elnöke. Ebben az esetben ugyanis nemcsak pénzbüntetésre, vagy letöltendő börtönbüntetésre ítélnék az elkövetőket, hanem minden, az orvvadászathoz használt eszközt, például fegyvert, terepjárót is lefoglalhatná a rendőrség. Ez a védegyelet szerint a jelenlegi büntetési rendszernél jóval nagyobb visszatartó erővel bírna.

Forrás: MTI, 2011. 04. 05.

A jó szomszéd...

Sörétes vadászpuskával támadt rá szomszédjaira egy férfi Duna-kilitin. A támadás során két lövés dördült el, de csak a támadó sérült meg. Az eset április 2-án este történt a Győr-Moson-Sopron megyei községben. Az 58 éves férfi ittas állapotban vette magához engedéllyel tartott sörétes puskáját, majd átment a szomszédjához, szétlötte a teraszajtót, és behatolt a házba. Eközben – a törött üveggel – súlyosan megsebesítette magát. Odabent aztán – dulakodás közben – sikerült lefegyverezni a támadót, de eközben eldördült a második lövés is, amely szerencsére senkit nem talált el. A rendőrök a fegy-

veres támadót elfogták. A házkutatás során hét lőfegyvert, valamint tízezerrel is több töltényt találtak. A kihallgatáson a férfi részben beismerő vallomást tett, de tagadta azt, hogy a szomszédjait meg akarta volna ölni.

Forrás: www.stop.hu, 2011. 04. 05.

DELUXE 155 milliós puska

Egyedi, speciális vadászpuskákat gyárt a svéd VO Vapen cég. A puskákat Viggo Olsson és fia, Ulf készítik, egy szabadalmaztatott rendszer segítségével. Ez lehetővé teszi különböző kaliberek használatát ugyanazon a puskán. A családi vállalkozás azzal dicsekedhet, hogy a világ legdrágább vadászpuskáit készíti, a VO Falcon Edition például 155 millió forintba kerül. Damasztacélból készülnek a fémrészek és betétek, a markolatot pedig különleges diófából faragják. Az első darab elkészült, emellett további négyet szerelnek majd össze.

Forrás: www.deluxe.hu, 2011. 03. 29.

135 zsák szemét

Megtisztultak a hétvégén a Barcs környéki erdők. Az országos szemétszedő akcióba a Sefag Zrt. és a Somogy megyei vadászkamara kapcsolódott be, akik megmozgatták a lakosságot, a diákokat és civileket egyaránt.

A szombati szelektív gyűjtésen négy óra alatt összesen 135 zsáknyi szeméttől tisztították meg a barcsi erdőket. 76 zsák műanyag, 12 zsák fémdoboz, 5 zsák papír és 42 zsák kommunális hulladékot gyűjtöttek össze, amit később az önkéntesek a városi hulladéklerakó udvarba szállítottak.

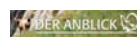
Forrás: www.barcs.hu, 2011. 03. 29.

Magán rekord

Tavaly decemberben ejtette el ezredik vaddisznóját – egy tizenkét kilós süldőt – Jürgen Hanf, Mecklenburg-előpomerániai vadász. 1961 óta vadászik és a kezdetek óta németesen pontos vadásznaplót és „könyvelést” vezet. 1961. és 1981. között Thüringiában összesen 165 vaddisznót ejtett el, majd családi okokból Mecklenburg-Előpomerániába költözött, ahol az elkövetkező csaknem három évtized során további 835-öt hozott terítékre. A nevezetes ezredik disznó a „Müritzhofer Vízidisznó” nevet kapta.

Forrás: Unsere Jagd, 2011. április

A szomszéd borza

Francia kutatók a borz territoriális viselkedésének vizsgálata során érdekes, új ismereteket szereztek. A nagycsaládi kötelékekben, klánokban élő borzok a francia vizsgálatok szerint minden bizonnyal pontosan ismerik és kiismerik magukat szomszédos fajtaik vadászterületein. A vizsgált kísérleti borzokat, ha feltételezhetően az általuk már ismert szomszédos territóriumokba engedték ki, akkor minden gond nélkül visszatáltak a saját területükre. Ha viszont túlvitték őket az általuk ismert területhatáron, akkor szinte teljesen elvesztették a tájékozódó képességüket.

Forrás: Der Anblick, 2011. április

A zöldek zöldégei

Nagy felháborodást keltett nemrégiben vadászörökben Cornelia Behm, a Zöldek frakciója szóvivőjének javaslata a Bundestagban.

Az öko-talmudisták (szörszálhasogatók) kijelentése szerint a leg-hatásosabb állományszabályzás a vad téli takarmányozásának megszüntetése, azaz a vad éhhalálra ítétele. Ezzel a javaslattal a zöldek önmaguknak mondtak ellent, mivel korábban többször síkra szálltak az állatvédelmet is figyelembe vevő vadgazdálkodási és vadászati módszerekért. Az sem világos, hogy miként kellene a vadállományt olyan természetvédelmi területeken hatékonyan szabályozni, ahol korábban éppen a zöldek tiltották be a vadászatot.

Forrás: Deutsche Jagdzeitung, 2011. április

Vita a villanypásztorról

Egy bajorországi – közel tíz kilométer hosszú, nyolcvan centi magas – vadkärelnyítő elektromos kerítés páratlan ismertségre tett szert, mert jelenleg már a tartományi parlamentben is vitatkoznak róla. A mezőgazdasági területeken okozott vadkárok megelőzésére az egyik erdőtulajdonos ilyen módon kerítette be erdejét, de ez az intézkedés nem váltotta ki az érdekeltek helyeslését. Ugyanis a magas hivatal szabad belépési jog korlátozását látja ebben és a zöldek ebben az ügyben már interpelláltak a müncheni tartományi parlamentben. A kerítéssel védett területeken jelentősen csökkent ugyan a vadkár, de ez ideológiai szempontból a zöldek számára másodlagos.

A csalafinta juhász

Az észak-olaszországi Ligúriában lévő Chiavari bíróság hét hónap felfüggesztett börtönbüntetésre és 6000 euró pénzbírságra ítelt egy nemrégiben lefűlelt, ordásokra szakosodott vadászot.

A bíróság hat esetben látta bizonyítottan az orrvadászatot. Az éber hatóságok figyelmét az úton-útfélen farkasfogakból készült nyakláncával dicsekvő főállású juhász-orrvadász keltette fel. A házkutatások során több illegális fegyvert és feketelőport is lefoglaltak. A történet diszkrét bája, hogy a vadász-juhász rendre felvette az ordások okozta károkat járó kártérítési pénzeket is.

Forrás: Wild und Hund, 2011/6.

A medvék hat napja

A hivatalos adatok szerint a negyedik legkisebb amerikai szövetségi államban, New Jersey-ben, a mindössze hatnapos feketemedve-vadászati idényben, a vadászok összesen 589 medvét hoztak terítékre. A becslések szerint ebben az egyik legsűrűbben lakott USA tagállamban 3400 feketemedve él. Ennek ellenére e becsült létszámra a hatóságok 6680 elejtési engedélyt adtak el, mert előzetesen 300 és 700 közötti sikeres terítéssel számoltak. Medvevadászatra New Jerseyben 2005 óta nem kerülhetett sor, mert az állatvédők 2007-ben a legfelsőbb bíróságon alaposan „megtorpedózták” a medvevadászatokat.

Forrás: Pirsch, 2011/6.

Ifjú pulyka-vadászok

Külön vadászati idény vonatkozik a 15. életévüket betöltött vagy fiatalabb gyerekekre az amerikai Idaho-ban, amennyiben vadpulykára szeretnének vadászni. Az idény április 8-án vette kezdetét és egy héten át – április 14-ig – tartott. Annak az ifjú vadásznak, aki részt szeretett volna venni a vadpulyka-vadászaton, érvényes vadászengedéllyel kellett rendelkeznie. Az általános tavaszi pulykavadászat Idaho-ban április 15-től május 25-ig tartott.

Kevés a grizzly

2006 óta – immár hatodik éve – halasztják el a kanadai Alberta tartományban a barnamedvék

tavaszi vadászatát. A helyi hatóságok szerint az észlelt medvék száma idén túlságosan alacsony. Egyes érdekcsoportok egyenesen a vadászidény eltörlését szorgalmazzák. A legutóbbi, 2009-es felmérések szerint Albertában mintegy 690 grizzlymedve él, de ebbe nem számolják bele a nemzeti parkok jelentős medveállományát.

Forrás: www.biggamehunt.net, 2011. 04. 05.

Kegyelet-sértés

Vaddisznók dúlták fel a Berlin-Charlottenburgi brit katonatemetőt. A sertevad körülbelül 10 ezer négyzetméternyi területen (ez nagyjából a temető egyegyede), mintegy ezer sírban tett kárt, amelynek becsült összege eléri a 10 ezer eurót.

Medvevadászat Bulgáriában

Összesen 17 barnamedve lelövését engedélyezte a bolgár környezetvédelmi minisztérium az idei esztendőre. A szakértői becslések szerint Bulgáriában mintegy 550 barnamedve él.

Forrás: Jäger, 2011/4.

Korlátozott vadászat

Fehéroroszországban a szaktárca a korábbinál kevesebb területen engedélyezte a tavaszi vízivad-vadászatot. Az illetékes miniszterhelyettes, Anatolij Lisz elmondta, hogy az utóbbi húsz évben folyamatosan csökkent a récefajok állománya, csak 2008-2009-ben mintegy 38 ezerrel. Ennek a szakemberek szerint a legfőbb oka – az élőhelyek átalakulása mellett – az érintett területeken a tavaszi vadászati idény. Ezek a területeken a vadsűrűség 100 hektáronként 2-5 pár. Az új rendelet szerint március 29-étől május 8-áig több helyütt is tilos vadászni tőkés récére, nyári lúdra, nagy lilikre, vetési-, és kanadai lúdra.

Forrás: www.ihunter.ru, 2011. 04. 05.

Moszkvai madárgyerítés

Engedélyezhetik a vetési és a dolmányos varjak, valamint a rigók vadászatát Moszkva környékén – számolt be erről március végén az orosz sajtó. A hatóságok szerint ezek a madárfajok óriási károkat okoznak a mezőgazdaságnak, a varjak miatt pedig már több légi baleset is bekövetkezett. Az állományt mindeddig egyáltalán nem szabályozták. A tervezett intézkedés miatt azonban az ökológusok aggódnak. Attól tartanak, hogy amikor ezek a madárfajok újra vadászhatók lesznek, addigra az orosz főváros környékéről akár teljesen eltűnhetnek.

Forrás: www.zatrofeem.ru, 2011. 04. 05.

Gyanús baklövések

Sanda gyanúsítások áldozataivá vált vagy 3,5 millió amerikai vadász. Az éves vadászkartyájukon feltüntetett vadászszövetségi telefonszám felhívásakor ugyanis egy Sex-Hotline szolgálat jelentkezett. A szövetség szerint nyomdahiába történt, ezt azonban nem akarják kijavítani, mert ez túl költséges lenne, hiszen mintegy 300 ezer dollárba kerülne az utánnyomás. Így a jövő évig marad az a rossz szám, amely a „rossz lányokat” kapcsolja. Sokan erre azt mondhatják, hogy az a rossz, aki rosszra gondol. A megnyugtató népi tapasztalatok szerint ugyanis minden „rosszban” van valami jó.

Forrás: www.azta.hu, 2011. 04. 05.

340 milliós vadkár

Mezőgazdasági vadkárakra közel 345 millió forintot kellett kifizetni a 2010-2011-es vadászati évben Zala megyében, mintegy 100 millió forinttal többet, mint egy évvel korábban – mondta Lázár Attila, a Zala Megyei Kormányhivatal vadászati osztályvezetője. A vadgazdálkodás éves árbevétele 1 milliárd 228 millió forint volt, míg a kiadások összege megha-

ladta az 1 milliárd 282 millió forintot. A vadgazdálkodás nagyrészt a folyamatosan emelkedő terményárak miatt két éve veszteséges a megyében, tavaly mintegy 62 millió forintot tett ki. A kiadásoknál a legnagyobb tételt a mezőgazdasági vadkár jelenti, ezért az erdőgazdálkodók és a mezőgazdasági szektor közös érdeke, hogy visszaszorítsák a nagyvadállományt. Kisebbséggel működőképesebb, gazdaságosabb rendszert lehet fenntartani – hangsúlyozta Lázár Attila.

A lelövési tervet nem sikerült „tökéletesen teljesíteni”, ennek ellenére, ha kis mértékben is, de tavaly óta csökkent a zalai erdőkben a nagyvad-létszám. A legnagyobb károkat a vaddisznó okozza. Az 5 ezer gímszarvasból 4300, a 6 ezer őzből pedig 5300 került puszkavégre. A kisebb létszámú dámból 70-et ejtettek el. A Keszthelyi-hegységben mintegy félszáz muflon lelövését is tervezték, de csak 16-ot sikerült elejteni. A legfőbb koncepció, hogy tovább csökkenjen a nagyvadállomány. Az apróvad kisebb létszámában van csak jelen a zalai vadászterületen, vadászatuk ősszel kezdődik majd el. A tavalyi csapadékos időjárás miatt gyengébb volt az apróvad szaporulat, emiatt a fácánok száma például mintegy 23,5 ezerről 19 ezerre csökkent. A ragadozóknál viszont kisebb mértékű emelkedés tapasztalható, ami egyelőre nem okoz nagyobb gondot a vadgazdálkodóknak. A rókák száma egy év alatt 3900-ról 4220-ra, a korábban 30 példányra becsült aranyakál állomány pedig közel háromszorosára emelkedett.

Forrás: www.hvg.hu, 2011. 04. 11.

Szemtelen hódok

A hódpopuláció drasztikusan megnövekedett az utóbbi öt esztendő folyamán az osztrák Machland környékén. A gazdálkodók egyre gyakrabban észlelnek olyan hódokat, akik megdézsmálják az őzek etetésére kiszórt kukoricát.

Forrás: Jäger, 2011/4.

kerítésépítés • villanypásztor • vadháló • napelem • vezeték • technika • tornado • kerítés • termék
CONT-ECO KERÍTÉSTECHNIKA
 drótkerítés • villanypásztor • vadháló • napelem • vezeték • technika • tornado • kerítés • termék
 vadkárelhárítás • farmtechnika • vadaskert • vadaskert • kerítésépítés • villanypásztor
 vadháló • napelem • legeltetéstechnika • tornado • kerítés • termék • drótfonat • lacme • elektromos
 kerítés • cont-eco • kerítés • termék • vadaskert • vadaskert • kerítésépítés • villanypásztor
 kerítésépítés • villanypásztor • vadháló • napelem • vezeték • technika • tornado • kerítés • termék
 drótfonat • lacme • elektromos • kerítés • termék • vadaskert • vadaskert • kerítésépítés • villanypásztor
 vadaskert • kerítésrendszer • kerítésépítés • tornado • kerítés • termék • drótfonat • lacme
 tornado • kerítés • termék • drótfonat • lacme
9700 SZOMBATHELY, SZENT GELLÉRT U. 17-19. TEL./FAX: 94/325-672 INFO: 70/9-49-59-69 CONTECO@T-ONLINE.HU WWW.CONT-ECO.HU

IKON
Vadászatszervezés
 Ózbakvadászat nálunk a legolcsóbban 10.000 Ft-tól
www.ikonhunting.com

Székesfehérvártól 15 km-re, 1 hektáros, mindennemű engedéllyel rendelkező, betelepítésre váró vadfarm, céggel együtt eladó.
 Víz, villany, köves út, gazdasági épületek, 3 szintes 70 m²-es lakással.
 A terület dupla kerítéssel bekerítve.
 Érd.: 06-30/610-5813

Bakonyi nagyvadas vadásztársaság 2 személy részére pártoló tagi helyre felvételt hirdet. Az átlag tagdíj összege 416 000 forint/év.
 Részletekért érdeklődni a 06-30/348-9787-ös telefonszámon lehet.

www.vadaszcuccok.hu
VADÁSZFELSZERELÉSEK
 A-TÓL Z-IG

DIANA SIÓFOK VADÁSZBOLT Blaser ruházat
 Tel.: 06-30/936-6066, 06-84/312-352
 e-mail: diana1@internet.hu
 8600 Siófok, Szent László u. 39.
Blaser márkakereskedés
ZEISS

AKCIÓ
 Továbbtenyésztésre alkalmas, immunizált üregi nyulak kedvezményes áron megrendelhetők.

 Üregi nyúl vadászati lehetőség:
06-30/855-1828

Állítsuk meg 2011-ben az apróvad-vadászatok csökkenését!

Az apróvad-vadászat veszteségei tenyésztett tőkésréce vadászatokkal enyhíthetők.
 Bérvadászoknak, egyesületi tagjainak a GYOMAENDRÓDI tenyésztésből származó récék, illetve az alkalmazott technológia és vadászati módszerek sokat tudnak pótolni az apróvad vadászatban.

Megvételre ajánlatok:
 keltetésre tenyész vadkacsa tojást, napos vadkacsát (2011. 04. 08-tól 2011. 06. 03-ig) (pénteki napokon)
 4 hetes előnevelt növendék kacsát (2011. 05. 06-tól 2011. 07. 01-ig) (pénteki napon)
 vadászatra kész récék egyeztetéssel

Ingyenes technológia, terepi bejárás, szaktanácsadás, bemutató, stb.

Szállítást vállalok!
Várom érdeklődésüket, megrendelésüket!

Vaszkó Imre
 Vadgazdálkodási vállalkozó
 5502 Gyomaendrőd, Bem József utca 5.
 Tel./fax: 06-66/285-166
 Mobil: 06-20/943-6087

Hubertus Vadásziskola

A vadászat gyakorlatát szem előtt tartó képzéssel segítjük a jelentkezők sikeres vizsgáját és első lépéseit a vadászterületeken!

Az Állami Vadász- és Fegyverismereti Vizsgára felkészítő tanfolyamunkon több évtizedes oktatási gyakorlattal rendelkező előadók, neves szakemberek (a tananyag szerzői) segítik a résztvevők főkészülését.

A 70 órás program elméleti részét szombat délelőttönként tartjuk Budapesten.

Az összes óraszám közel harmadát a gyakorlati ismeretek és készségek elsajátításával a lőtérén és a terepen töltik a hallgatók, nagy tapasztalattal rendelkező szakemberek vezetésével. Ekkor sajátíthatják el a biztonságos fegyverkezelés alapjait és ismerkedhetnek meg (többek között) a vadászat módszereivel.

A 70 óra nem kevés, de szükséges a sikeres vizsgához!

A hallgatóink kedvezményes áron vásárolhatják meg a felkészüléshez szükséges valamennyi tananyagot.

A HUBERTUS Vadásziskolában tanuló hölgyek - külön kedvezményként - ajándékba kapják a könyveket! (Vadásziskola, Az Állami Vadászvizsga tesztkérdései, Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell) **További információ a honlapunkon!**

KIADVÁNYAINK

Vadásziskola:	6490 Ft
Az Állami Vadászvizsga tesztkérdései:	2490 Ft
Amit a fegyverismereti vizsgán tudni kell:	2490 Ft
Amit a nagyvadról tudni illik (DVD):	4690 Ft

Érdeklődés, jelentkezés:

HUBERTUS Kft. Reg. szám: 13-0473-04
 1024 Budapest, Ady E. u. 1. (Gubritzky Mária)
 tel.: 316-0469, 316-0470, 315-1451, 315-1480
 fax: 316-0471 • e-mail: hubertus@hubertus.com

www.hubertusvadasziskola.hu

Alkalmas, vagy alkalmatlan?

A Baranya megyei vadászkamara vaddisznós kutyák részére április 2-án alkalmassági vizsgát rendezett Nagymátén. A házigazda a Mecseki Erdészeti Zrt. Sásdi erdészete volt. A VAV vizsgára negyven kutya vezető nevezett, ahol remek idő és kifogástalan vendéglátás fogadta őket a nagymátéi vadász ház parkjában. Az alkalmassági vizsga szabályai szerint a bírók értékelték a keresési módot, az orrhasználatot, a fogósságot, a hangadást és a vadnál való viselkedést is. A kutyák és gazdáik remek teljesítményt nyújtottak, és az összes nevezett kutyából huszonkilenc teljesítette az előírt feladatokat. Különösen kiemelkedő, egyenletes munkát nyújtottak a tacsókópók, ami azt jelzi, hogy jó genetikai alapú, munkára szelektált vérvonalú ebek találhatóak a hazai állományban. A vadász terrierek és a szálkásszűrű tacsók között is rendre remek teljesítményeket láthatott dr. Herger

László vezetőbíró és társa, Kolecsni Károly. Még vadászati szakemberek is mondják, hogy a vaddisznós kutyák a vadászkutyás sport perifériáján találhatóak és emiatt bizony sokszor érdemtelenül hátrányos helyzetbe kerülnek a többi fajtával szemben. Pedig sok vadásztársunk köszönheti ezeknek a szívósságot és kitartást képviselő, de megalkuvást nem ismerő kutyáknak élete vadkanját. Mindenki tisztában van vele, hogy a VAV vizsgák csupán imitálják a valós vadászati helyzeteket, mégis fontos, hogy minél több disznós kutya rendelkezzen igazolvánnyal, hiszen amellett, hogy a területgazdák egyre jobban megnézik, mire fizetik ki a hajtópénzeket, egy ilyen vizsgán való részvétel ismertséget és nevet ad a gazdának, valamint megbecsülést a képzett kutyának.

A.G.

Vadászkürtös tanfolyam

A Karasicaövölgye Vadásztársaság martonfai vadászháza (Baranya megye) adott otthont a VKE Magyar Vadászkürt Egylet által szervezett tavaszi vadászkürtös tanfolyamnak, március 21-26. között. A baranyai vadászkürtös tanfolyamok lassan húsz éve szerveződnek, újra és újra hirdetve a vadászkürtös kultúrát. Az elmúlt tizennyolc évben több mint ezer vadászkürtös tanuló fordult meg a baranyai tanfolyamokon, megalapozva ezzel sok hivatásos és sportvadász zenei előképzettségét.

Az idén is voltak kezdők, de olyan visszajárók is, akik csupán csiszolni szerettek volna kürtös tudásukon. Végül a hét végére mindenkinek elfogadhatóan szólalt meg a kürtje és csak remélni lehet, hogy a terítékre hozott vad felett még sebbnek fog tűnni.

Agynki

HOLDNAPTÁR		MÁJUS		31 nap	
A hó napja	A hét napja	Nap		Hold	
	A nap névnapja	kel (h.min)	nyugszik (h.min)	kel (h.min)	nyugszik (h.min)
1	V M.ü., Fülöp	04.28	18.55	03.14	17.24
2	H Zsigmond	04.26	18.56	03.37	18.29
3	K Irma	04.24	18.57	04.05	19.33 ●
4	Sze Mónika	04.23	18.59	04.38	20.35
5	Cs Györgyi	04.21	19.00	05.18	21.33
6	P Ivett	04.20	19.02	06.07	22.24
7	Szo Gizella	04.18	19.03	07.05	23.08
8	V Mihály	04.17	19.04	08.10	23.45
9	H Gergely	04.15	19.06	09.21	--
10	K Ármin	04.14	19.07	10.34	00.17 ☾
11	Sze Ferenc	04.13	19.08	11.50	00.44
12	Cs Pongrác	04.11	19.10	13.07	01.09
13	P Szervác	04.10	19.11	14.25	01.34
14	Szo Bonifác	04.09	19.12	15.45	01.59
15	V Zsófia	04.07	19.13	17.07	02.27
16	H Mózes	04.06	19.15	18.27	02.59
17	K Paszkál	04.05	19.16	19.43	03.38 ○
18	Sze Erik	04.04	19.17	20.51	04.26
19	Cs Ivó	04.03	19.18	21.46	05.24
20	P Bernát	04.01	19.20	22.31	06.29
21	Szo Konstantin	04.00	19.21	23.06	07.38
22	V Júlia	03.59	19.22	23.34	08.47
23	H Dezső	03.58	19.23	23.58	09.55
24	K Eszter	03.57	19.24	--	11.01 ☽
25	Sze Orbán	03.56	19.25	00.18	12.05
26	Cs Fülöp	03.55	19.26	00.38	13.07
27	P Hella	03.55	19.27	00.57	14.10
28	Szo Emi	03.54	19.29	01.18	15.13
29	V Magdolna	03.53	19.30	01.40	16.17
30	H Janka	03.52	19.31	02.06	17.22
31	K Angéla	03.51	19.32	02.37	18.25

A NYÁRI IDŐSZÁMÍTÁS IDEJE ALATT A KÖZÖLT IDŐPONTOKHOZ EGY ÓRÁT HOZZÁ KELL ADNI.

MIRE SZABAD VADÁSZNI?

Májusban: őzbakra – vaddisznóra – rókára – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére

Júniusban: őzbakra – borzra – aransakálra – vaddisznóra – rókára – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére

Egész évben: vaddisznóra – rókára – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére

Híreinkről részletesen
a www.vadaszlap-online.com,
www.vadaszlap-online.eu
honlapokon olvashatnak!

Vadásztábor a Szelidi-tónál

14. alkalommal rendezik meg a július 31-étől augusztus 6-áig tartó Bertóti István természetbarát- és vadásztábort a Szelidi-tó partján, a 10-18 éves korosztály számára. A tábor célja, hogy a fiatalok megismerjék, megszeressék a természetet és a vadat a Kiskunság e védett részén – tudtuk meg Szigeti Sándor szervezőtől. A hagyományos állandó programok (diavetítés, íjász- és lovasbemutató) mellett a tábor fő eseménye a tollváltó tűzokok megfigyelése. Az egyhetes bentlakásos tábor 35 ezer forintba kerül, amely magába foglalja a háromszori étkezést, az állandó felügyeletet és a strandbelépőket. A szállás a Szelidi Vadásztársaság vadászházában lesz.

Jelentkezni és a részletekről felvilágosítást kapni a 06-30/265-0880 telefonszámon lehet.

Vadászjuniális és gyereknap késéssel

A Baranya megyei Borjádi Barátság Vadásztársaság június 4-én másodszer rendez vadászjuniális és gyereknapot. Az egész napos rendezvényen koronglövő versenyen mérik össze tudásukat a meghívott vadászok, de a délelőtt inkább a gyerekekről szól. A közös ebéd után, 14 órakor kezdődik a műsor, amelyben többek között fellép a Baranya Vadászklub Egyesület is. S ahogy besötétedik „csillagokat varázsolnak” az égre, majd a tűzijátékot követően hajnalig tart a tánc.

Kürtös vadásztábor gyerekeknek

Nyáron két turnusban is indít bentlakásos vadászkiértős táborát általános iskolás gyerekek számára a VKE Magyar Vadászkiért Egyesület. A programok közt szerepel a vadászkiértölés alapjainak elsajátítása, esti leseken való részvétel és előadások a vadászati kultúra tárgyköréből. A tábor helyszíne a Karasicavölgye Vadásztársaság vadászháza, Martonfa (Baranya megye). Időpontok: június 27-től július 1-ig, valamint július 11-től 16-ig. Részletes programot az érdeklődők Agyaki Gáboról kaphatnak, a 06-70/702-5007-es telefonszámon.

A tudományos diákkörök megméréstése

Idén harmincadik alkalommal rendezte meg a magyar felsőoktatás legnagyobb hallgatói fórumát az Országos Tudományos Diákköri Tanács (OTDT), a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) és a Nemzeti Erőforrás Minisztérium (NEFMI) fővédnökségével április 6. és április 29. között. A 408 tagozat közül a Vadgazdálkodási tagozat az agártudományi szekcióban kapott helyett Keszthelyen, a Pannon Egyetem, Georgikon karán, április 7-én.

A Vadgazdálkodási tagozatban bemutatott pályamunkákat dr. Faragó Sándor, a NymE Erdőmérnöki kar, Vadgazdálkodási és Gerinces Állattani Intézet igazgatójának elnöklésével, öttagú bizottság bírálta el. A gödöllői egyetemről öt, a Károly Róbert Főiskola Természeti Erőforrás-gazdálkodási és Vidékfejlesztési karáról és a Debreceni Egyetem Mezőgazdaság-, Élelmiszertudományi- és Környezetgazdálkodási karáról két diáknak, míg a Szegei Tudomány Egyetem Mezőgazdasági karáról egy hallgatónak adatott meg, hogy az ország legrangosabb hallgatói versenyén tartson tizenöt perces előadást kutatásai eredményeiről. A konferencia rangja ellenére, az általánosságban jó hangulatúnak mondható rendezvényen a hallgatók elmondása alapján néhányan úgy érezték, hogy több esetben egy-egy egyetem vagy konzulens neve többet nyomott a latban, mint az a munka, amit a hallgató a munkájába fektetett. Egyesek arra panaszkodtak, nem biztosak abban, hogy a dolgozatukat valóban végigolvasták.

Mindezek ellenére tagadhatatlan, hogy az igazi sikert a részvétel hozta meg az előadók számára, akik mindannyian joggal lehetnek büszkéek arra, hogy az előzetes intézményi válogatásokat követően bemutathatták munkájukat a szakmai zsűri előtt.

A prezentációk közül a bíráló bizottság díjazottjai:

Első helyezett lett **Juhász Vera (SZIE-MKK)**: Az őz csoportképzésének jellegzetességei mezőgazdasági élőhelyeken. Második helyezett lett **Tóth Bálint (SZIE-MKK)**: Az őz élőhely használata egy ártéri erdőben és az azzal határos mezőgazdasági területen. Harmadik helyezett lett **Buczko Máté (SZIE-MKK)**: Egy új, nem invazív jelölési módszer kidolgozása és vizsgálata. Különdíjat kapott **Poór Ádám (DE-MÉK)**: A vadragás hatása az újultra a Tarpai nagyerdőben

Kiss Gábor

Díjazták az SCI Közép-magyarországi Egyesülete ifjú vadászíró pályázatának nyertesait

A Safari Club International Közép-magyarországi Egyesülete 3 korcsoportban ifjú vadászírói pályázatot hirdetett, ahol az ifjú írópalánták akár kitalált, akár megtörtént események papíra vetésével indulhattak. A beérkezett pályaműveket az elnökség tagjaiból alakult bíráló bizottság értékelte, és korcsoportonként kiválasztotta a nyerteseket. A díjak átadására az idei FeHoVa utolsó napján, vasárnap, az SCI Közép-magyarországi Egyesülete standján nagy érdeklődés közepette került sor.

A nyertesek:

I. korcsoport (6-10 évesek): **Gaál Gellért**: Vadászélményem (következő számunkban közöljük)

II. korcsoport (11-13 évesek): **Dudás Laura**: Csemetétől az első koronáig

III. korcsoport (14-18 évesek): **Kürtös Adria**: Az ifjú vaddisznó

A díjakat a bírálóbizottság munkájában részt vett alelnökök, Simkó Gyula elnök és Bán Beatrix adták át a büszke nyerteseknek.

Jubileumi akciók!

Keresse akciós

- lakás-
 - gépjármű-
 - élet-
 - betegség- és baleset-
- biztosításainkat!
www.uniqa.hu

SilverLine – 20 év tapasztalat*

* Az UNIQA Biztosító jogelődjei révén 1990 óta van jelen Magyarországon. Colonia Biztosító, AXA Colonia Biztosító, AXA Biztosító, majd 2003 novemberétől UNIQA Biztosító néven.

Muníció az új fegyverrendeletre

A fegyvertörvény, illetve a kormányrendelet betarthatóságára és élet-szerűvé varázslására – állítólag – végre már megvan a szándék és az akarat. Sőt, az ésszerű „ajánlásokból”, a közérdekű javaslatokból sincs hiány. Ez azonban önmagában még csak reményt ad, ami – mint mondják – utoljára hal meg. Csak nehogy ez legyen a végszó – és mentsen Isten attól –, hogy a végén éppen erről a „reményről” kelljen majd egy szívfakasztó és könnygázhatású nekrológót írunk.

Mostanában például a szolgálati fegyverek körüli bonyodalmak borzolja a vadőrök kedélyét. A hivatásos vadászok ugyanis nem „vadászati”, hanem „szolgálati” célból kapják meg a fegyvertartási engedélyt. És ez nem mindegy, mert a szolgálati fegyvereket kötelezően a Vhr.35.§. (1) és (4) pontja szerint a munkáltatónak kell megvásárolnia. A szolgálati puskával a hivatásos csak az illetékességi területén vadászhat, máshol a munkáltatójának a külön engedélyével. Saját fegyverét pedig – ha van – nem használhatja szolgálati feladatainak ellátására, mert ez nincs bejegyezve a könyvébe. Ha bármilyen vitás ügyben vizsgálat indul, a „cserebere” azonnal „főbenjáró bűnné” lép elő, annak minden későbbi hátrányos jogkövetkezményével és a puskahasználatot felcserélő vadőr akár örökre elveszítheti a kenyerét.

A helyzet tovább bonyolódik azzal, hogy egyre több a „papírvadőr”, akinek van valami elfogadható szakirányú végzettsége és rendelkezik fegyvertartási engedéllyel, gyakorlatilag saját puskával, a legtöbbször munkaviszony és fizetés nélkül, vagy költségtérítés ellenében, netán „barátságából” esküszik föl, hogy ellátja a vadőri feladatokat. Ezzel

igencsak jelentős költségeket takaríthat meg a vadásztársaságnak, földtulajdonosi közösségnek, a munkaadójának és talán az államnak is, mivel csökken a bürokráciával járó ügyintézés is.

Azért – valljuk meg – ez egy meglehetősen tarthatatlan állapot, ugyanis tökéletesen mindegy a kártevőknek vagy annak a néhány disznónak és tarvadnak, hogy a hivatásos vadász a saját-, vagy a munkáltatója tulajdonát képező puskával ejtette el őket. Végére is az élet egyetlen területén sem szabályozzák rendeletileg a munkavégzéshez szükséges felszerelések, munkaeszközök tulajdonjogát. Ez csak a ket-tőjük dolga, megállapodás kérdése volna. És rögtön tegyük hozzá: normális esetben. Tehát nem kétséges, hogy érdemes volna leszámolni egy mára már teljesen időszerűtlen szabályozással, ami nem valami elítélendő „engedékenység”, hanem az ész-, a szak-, és az életszerűség diktálta változtatási kényszer.

-Hozzo

IV. Bajai Karikatúra Pályázat

Baja városa az európai híró Halfőző Fesztivállal egy időben, idén negyedszer rendezi meg karikatúra pályázatát, második alkalommal nemzetközi részvétellel. Várjuk minden humort szerető és művelő, amatőr és profi alkotó nevezését.

Téma: Horgászfeleség és vadászfeleség
Részletek: www.vadaszlap-online.eu

Szalonka Kupa 2011

A keszthelyi lövészklub 2009-ben már szervezett lövészversenyt, hogy némiképp pótolja a vadászok által kedvelt, de nehezen eltalálható szalonka vadászatának – remélhetőleg csak átmenetileg – betiltott lehetőségét. Tavaly a rendezők azzal rukkoltak elő, hogy egy egyedi készítésű, életnagyságú szalonkát ábrázoló, értékes vándordíjat hoztak létre, megalapítva a Szalonka Vándorkupát. Idén április 2-án került ismét sor a kupa elnyeréséért meghirdetett lövészversenyre, amikor a résztvevők egyúttal birtokba vehették a Bakonyerdő Zrt. által felújított, a környezettel harmonizáló kültéri asztalokkal, padokkal komfortossá tett nézőteret. A versenybírók részére is elkészült a kulturált elhelyezést biztosító faházikó, a versenyt irányító vezérlőasztallal. Öröm volt nézni, hogy mindenki stílusosan, vadászöltözetben jelent meg, ezzel is megtisztelve a rangos verseny eszmeiségét.

A verseny győztese Endrődi Roland (Keszthely) kimagasló teljesítményével 75 korongból 71-et talált el. Mivel tavaly is bajnok volt, további egy évig őrizheti otthon az értékes vándorkupát.

Második helyen Siffer Géza (Révfülöp) végzett 66 találattal, míg a tavalyi ezüstérmes Karikó Róbert (Pacsa) idén 63 találattal a harmadik lett.

A veteránok versenyét a BEFAG Keszthelyi Erdész Lovászklub elnöke, Tóth Jenő szerezte meg Szili Ervin baki vadász előtt, dr. Szűcs Szilárd balatonygyöröki vadász pedig a harmadik helyen végzett.

Siffer Géza, Endrődi Nikolett, Endrődi Roland és Karikó Róbert, díjátadó: Tóth Jenő

Junior kategóriában Tuboly Mátvás (Őriszentpéter) az első, Borsos Bence (Keszthely) a második, Murmann Dániel (Gyenesdiás) a harmadik helyezést szerezte meg a fiatal lövészek közül.

Keczeli Zoltán lőtérvezető

MAGYAR
VADÁSZLAP ONLINE

Felhívás!

A vadaszlap-online magazinunk adatbázisát folyamatosan építjük. Az ingyenes szolgáltatásaink közé tartozik, hogy „okos listákat” készítsünk a vadászok tájékoztatására. Ezért kérjük azoknak az ügyvédeknek a jelentkezését, akik vadászati témákkal foglalkoznak, továbbá várjuk a szakértő, az igazságügyi szakértők, a vadkárbecslők adatainak, elérhetőségének elküldését is.

Reméljük, hogy partnereink lesznek a fegyverjavítók, fegyvermesterek, a késesek, a preparátorok, a vadászkuttyások (az utánkeresést vállaló vérebesek, hajtókuttyások és apportirozó kuttyások), a közreműködést vállaló vadászkiűrtösök, kiűrt-együttesek és gyűjtjük a tenyész-telepek, vadaskertek adatait, valamint a vadhús átvevőhelyek nyitva tartásáról szóló információkat.

Nem kizárólag link-gyűjteményt kívánunk összeállítani és közzé tenni, nevet, postacímét, telefonszámokat, e-mail címet kérünk eljuttatni az info@vadaszlap.hu címünkre.

MOST MEGMUTATHATJA!

**Készítsen olyan vadász-videókat,
amit megosztana másokkal is!**

A felvételt küldje el az info@vadaszlap.hu e-mail címre vagy juttassa el CD-n, illetve DVD-n szerkesztőségünkbe és mi – a szerzői jogok tiszteletben tartásával – feltesszük a www.vadaszlap-online.hu honlapunkra.

Bármilyen lehet téma: hazai vagy külföldi vadászat, vadászbál, vadásznapi, egy-egy vadászat humoros, vicces jelenete, vagy egy vadásszá avatás meghitt pillanata is.

Minden hónap utolsó csütörtökén értékeljük a beküldött etűdöket. Az adott hónapban a három legnézettebb videó beküldőjét egy fotós-videós szakmai táborban látjuk vendégül, ahol neves szakemberekkel konzultálhatnak az alkotók.

Programajánló

május 1.:	Majális a Gyulaj Zrt. Vadsparkjában – Tamási Füzes Kupa koronglövő verseny – 100 JPC – Füzesabony
május 6.:	Vadhúsvizsgáló tanfolyam – Pest megye
május 6-8.:	XVIII. Állattenyésztési és Mezőgazda Napok – Hódmezővásárhely
május 7.:	Német Vizsla Klub Egyesület, kéességvizsga – Chernelházadamonya
május 7-8.:	Cseh Nagydíj – 200 JPC – Konopiste Európa-bajnokság/világbajnokság válogató – Sarlópuszta/Szombathely
május 14.:	Német Vizsla Klub Egyesület, kéességvizsga – Heves Cseh István emlékverseny – 100 JPC – Csongrád
május 15.:	Országos vízi-, mezei verseny és vízi-, mezei vizsga – Dunavarsány
május 22.:	Vadászati Kultúra Napja, Fejér megyei vadásznapi – Nádasdladány Sárrét Kupa koronglövő verseny – 100CPS
május 26.:	Ijászvizsga – Gödöllő
május 28.:	Somogy megyei vadásznapi – Somogyzsitfa-Szöcsénypuszta Magyar Vizsla Klub, tenyészszemle, alapvizsga és vízi-, mezei vizsga – Sárvár Német Vizsla Klub Egyesület, kéességvizsga – Cegléd Pusztakupa koronglövő verseny – 100JPC – Hatvan
május 28-30.:	Mesterlövész Világkupa – Nagytétény
június 4.:	„Sólyom kupa” – Mosonmagyaróvár Baranya megyei vadásznapi – Bikal Juniális Kupa – 100 CPS - Bonyhád
június 6-12.:	Horgász-vadász Ny.-magyarországi Szakkiállítás és Vásár – Zalaegerszeg
június 10-12.:	Európa-bajnokság Univerzál (FITASC) – Maribor
június 11.:	Schmidt-Bender Kupa – Nagytétény
június 15-19.:	Vadászat és természet 2011 kiállítás – Pozsony
június 17-19.:	Compak sporting Európa-bajnokság (FITASC) – Tallin
június 18.:	CAC klub kiállítás rövidszőrű magyar vizslák részére – Mogyoród Komárom-Esztergom megyei vadásznapi – Tarján
június 25.:	Tolna megyei vadásznapi – Sióagárd

Őrizzük a hagyományokat

Hasonlóan az elmúlt több mint tíz esztendőhöz, az idén is szalonkabúcsúztatót rendeztek a Baranya megyei Hetvehelyen, április első péntekén, a Sásvölgyi vadászháznál. Közel félszázán jöttünk össze ezen a kedves, meghatározó megemlékezésen. A hozzátartozók és vadászok már akkor is kijártak a tavaszi hajnalokon és alkonyokon, amikor még lehetett szalonkázni és most is, amikor csak nézni, hallgatni lehet a természet ébredését. A program stílszerűen vadászkiállításal kezdődött, majd Léber Norbert az esemény szervezője köszöntötte a résztvevőket.

Ezt követően leleplezték a Szatyor Miklós által faragott kopjafát, amelyet a szalonkavarrás tiszteletére állítottak a Nyugat-Mecseki szalonkavadászok.

A kis ünnepséget a vadászkiállítás hangjai zárták, ezt követően pedig egy igen jó hangulatú vacsorán vehettünk részt. Bízunk benne, hogy újra eljön még az idő, amikor nem csak arról tudunk beszélgetni, hogy ki hány cvikket látott, hanem a sikertelen és sikeres vadászélmények, történetek is feleleveníthetők lesznek.

Szijártó Tibor

- Junior Európa-bajnoki aranyérem és korcsportos világcsúcs – Tarolt a 16 éves szegedi Banda Árpád a nemzetközi íjászversenyen (IFAA). (03. 23.)
- Megérkeztek Afrikából a fekete gólyák a Gemenci erdőbe. A Zrt. szakemberei számos ismert pár megérkezését észlelték. (03. 23.)
- Az első hírekkel ellentétben orvvadászat, és nem vadászbaleset történt a Vas megyei Jeli Arborétum közelében. (03. 24.)
- Idén is rendezett rókaagyérítési versenyt az Győr-Moson-Sopron megyei vadászklub az apróvadállomány védelmében. (03. 25.)
- Az elmúlt évekhez hasonlóan, április első felében került sor a repülőgépes róka immunizációra. (03. 25.)
- 40 kutya szépségét vették górcső alá március 26-án, Balatonbogláron a magyar vizsla küllemvizsgán. Nem csak a szín és a tartás számított, hanem, hogy mennyire alkalmazkodik a vizslák a vadászati munkára. (03. 30.)
- Csaknem 160 millió forintba kerül a legdrágább vadászfegyver. Az egyedi vadászpuskákat gyártó, svéd VO Vapen készíti, szabadalmaztatott rendszer segítségével. (03. 30.)
- 16 milliárd bevételt hoz évente a vad. A legfőbb forrás továbbra is a bérvadásztatás, illetve az élő- és lőtt vad értékesítés. (04. 01.)
- Elveszítheti a felügyelete alatt levő vadászterületek több mint felét a Román Állami Erdészeti Hivatal. (04. 01.)
- Vadászkiállítás tanfolyamnak adott otthont a Karasicevölgye Vt. martonfai vadászháza. A VKE Magyar Vadászkiállítás Egyesület által szervezett tavaszi tanfolyamot március 21. és 26. között tartották Baranyában. (04. 05.)
- Újra pázrasra kész nőstény elefánttal büszkélkedhet a fővárosi állatkert. Erre 1961 óta nem volt példa. A 10 esztendő Angéle minden tekintetben alkalmas egy egészséges utód világra hozására. (04. 06.)
- A sportlövők számára kedvezőbbé vált a fegyverekről és löszerekről szóló kormányrendelet. Reméljük, hogy a módosításokkal a kormány nem tudta le az ésszerűtlen jogszabályok harmonizációját. (04. 06.)
- Új agrárkamaraikat biztost nevezett ki a vidékfejlesztési miniszter április elsejével, a családi okok miatt lemondott Zöld Sándort Poprády Géza váltotta a poszton. (04. 06.)
- Egy az egyben köztük dr. Semjén Zsolt, OMVV elnök levelét és Gera Pál elgondolkodtatón „sötétzöld” nyílt levelét, amit Semjén Zsoltnak címzett. (04. 08.)
- Elfogadták a pénzügyi beszámolót és jóváhagyták az idei költségvetést az Országos Magyar Vadászklub elnökségi ülésén, április 5-én. (04. 08.)

Csiki Árpád (1943–2011)

Nehéz elhinni, tudomásul venni, hogy a nagyszerű ember, a kiváló vadász, nem lesz többet közöttünk. Árpi volt vadásztársaságunk egyik utolsó nagy öregje, a generáció igen nagy tiszteletnek és tekintélynek örvendő, köztiszteletben álló tagja. Több mint négy évtizedes vadászmultja során olyan fontos tisztségeket töltött be, mint a rendkívül nagy szakmai tudást igénylő vadászatvezetői poszt, és a társaság fegyelmi bizottságának az elnöke. Elhatároztuk, hogy a vadászklubunk udvarán emlékfát ültetünk a tiszteletére. Emléke örökké él a szívünkben!

Bakonyér-menti Vadásztársaság

Babonák

ROVATVEZETŐ:
ELEK SZILVIA
eleksylvia@freemail.hu

Mi a babona?

Évtizedekkel ezelőtt valahogy így hangzott volna a válasz: „...általában a tárgyaknak, cselekményeknek, körülményeknek természetfölötti hatást tulajdonító és bizonyos jelenségeket természetfölötti erők megnyilvánulásaként magyarázó tévhit.” Ma már óvatosabban fogalmaznak, mivel számos tévhitről derült ki annak megalapozott volta, és a tudományos eredmények igazolták a valóságukat. Ki ne tudná, mi a teendő, ha hullócsillagot lát, vagy ha fekete macska megy át előtte az úton? Ősidők óta foglalkoztatták az embereket a titokzatos jelek és jóslatok. Vajon mi az alapja a babonának? Valóban tévhit-e? És ha azok, akkor miért élnek még mindig az emberek fejében, a tudomány és a modern életmód évszázadaiban is?

A magyar babona szó eredetileg a délszláv bogomitok elnevezéséből ered, későbbi használatban viszont öregasszonyt vagy boszorkányt jelentett. A szó megjelenése azonban sok helyen személy- vagy helységnévként maradt fent, például Bábólna neve is ezt őrzi. Egykor a táltosok áldozati helyét rendezték be az itteni fűzfaligetekben.

A pók szerencsét hoz

A szerencsehozó pók legendája a mohamedán vallásban gyökerezik. Mikor Mohamed menekülés közben egy alkalommal a Mekka környéki barlangokban rejtőzött el, egy keresztes pók hálót szőtt a bejáratra. Ezzel úgy megtévesztette az üldözőket, hogy elvesztették a próféta nyomát, aki így meg tudott menekülni. Azóta a pók a mohamedánok szent állata, és ennek köszönhetően Európában is sok helyen szerencsehozónak tartják. Aki elpusztítja a pókot, az balszerencsés lesz.

A lóhere és a patkó

A négylevelű lóhere évszázadok óta a szerencse jelképe, amit egyfelől ritkaságával, másrészt kereszt alakjával (ördögűző) magyaráznak. Már a görögök is amulettként hordták. A papok azt állították róla, bármilyen betegséget meggyógyít. A britek még többet képzeltek e növény hatalmáról: szerintük megtalálóját képessé teszi arra, hogy a dolgok mögé lásson.

Kelta eredetű hiedelmek szerint nagy szerencsét jelent a talált és a hét szeglyukú patkó. Sikere a feltételezések szerint sarló alakjával magyarázható, amely a kelták Holdistennőjét idézte, valamint azzal, hogy vasból készült, amelyet szelleműző fémnek tartottak.

A baljós nap: péntek 13-a

Ki ne izgulna legalább egy kicsit is, ha megtudja, hogy mondjuk a vizsgája péntek 13-ára esik. Mindkét hiedelemnek saját jelentése létezik. A 13-as számtól való félelem, azaz a triszkaidekafóbia az ókorba nyúlik vissza. Még ma is sokan elkerülik ezt a számot, főleg a tengerentúlon tulajdonítanak neki nagy jelentőséget. Amerikában a felhőkarcolóknak nincs 13. emelete, a kórházakban pedig nincs 13-as szoba. A babonásabbak azon sem lepődnek meg, hogy az Apolló 13-nak a 13 óra 13 perces fellövési kísérlete a 39-es (háromszor 13) indítóállványról hiúsult meg. Az Egyesült Államokban olyannyira komolyan veszik ezt a babonát, hogy egyszerűen nem mennek dolgozni, és nem szállnak repülőre péntek 13-án. Sokan attól is rettegnek, hogy tizenhárom üljenek egy asztalhoz, mert attól félnek, hogy közülük valaki hamarosan meg fog halni. Ezt Jézus utolsó vacsorájára vezetik vissza. A péntek

A fekete macska

Sokan a fejükhöz kapnak és közelgő szerencsétlenséget látnak, ha átszalad előttük az úton egy fekete macska. A macska már a középkorban gonosz állatként jelent meg a boszorkánylegendák kapcsán, hiszen akkor úgy vélték, hogy a varázslók gaztetteik egy részét a csalafinta házi kedvenc képébe bújva hajtják végre. A boszorkányégetéseket a boszorkány macskája sem úszta meg. Ebben a korban rengeteg macskát – különösen a feketét – kiirtottak, mert hittek abban, hogy környezetére rontást hoz és pestist okoz. (Ez utóbbi nem alaptalan, mivel a pestist a rendkívül elszaporodott patkányok terjesztették és a macska a zsákmányolt patkányt bevihette a házba.) Egyiptomban viszont egykor a macska nagy népszerűségnek örvendett, sőt a macskakultuszt az istenekre is kiterjesztették. A macska megbecsült, szent állat, a fekete pedig a boldogság színe volt. Az ókori cicák emlékét sírok és szobrok őrzik. Az újkorban, a reneszánsz kezdetén a macskákat már nem ruházták fel isteni és ördögi tulajdonságokkal, közönséges háziállattá váltak. A macska és az ember barátsága egyre szorosabbá vált, ám a fekete macska babonája tovább él. Az Egyesült Államokban és Franciaországban a szerencsétlenség jelképének tekintik, ugyanakkor viszont Belgiumban és Angliában a szerencse hordozója.

– a néphit szerint – „gonoszjáró”, nem alkalmas arra, hogy házasságot kössünk, új házba költözzünk, új állást vállaljunk, vagy nagy útra induljunk. Egyes helyeken még a pénteki körömvágást is veszélyesnek hitték. A pénteki nap „gonoszágát” azzal magyarázzák, hogy Jézust is aznap feszítették keresztre, és állítólag ez volt a paradicsomi bűnbeesés napja is. A péntektől való irtózás egy másik gyökere talán az lehet, hogy a XIX. századig ez a nap volt Európában a hóhér napja, rendszerint ekkor hajtották végre a nyilvános kivégzéseket.

Tükröm, tükröm...

Biztosan te is hallottad már azt, hogy ha a tükör összetörik, az bajt jelent. Ha pedig egy lány törte össze, az még rosszabb jel volt, mert abban hittek, hogy 7 évig nem megy férjhez. A Magyarországon elterjedt babonák mellett világszerte léteznek hasonlóak. Az afrikai zuluk például nagyon félnek a vízbe nézni, mert akkor ott megjelenik a tükörképük, és attól tartanak, hogy azt a krokodil elragadhatja. Az ősi társadalmi viszonyok között élő népek mindenfelé sajátos tisztelettel veszik körül a tükörképet. Ami a tükörben megjelenik, az a kultúrájukban nem a visszavert fény – hiszen ők erről mit sem sejtjenek – hanem valami jelenés, sőt inkább szellem. Tehát a tükör félelmetes tárgy, mert látszólag benne lakik egy „néha-néha” (pontosan a belepillantáskor) előbújó, addig alvó alak. Ha a tükör eltörik, ez a szellem bosszút áll a kár okozóján, hiszen ezzel elveszti búvó-, illetve lakóhelyét. Az ilyesfajta hiedelmek adnak magyarázatot arra, hogy a kőkorszaki, iszonyatosan nehéz viszonyok között élő emberek vajon miért készítettek fáradságos munkával „haszontalan” (hiszen nem arra használták, amire manapság mi használjuk) tükröket; s ha már annyi időt pazaroltak készítésükre, miért temették el a halottakkal. A holtak magukkal vitték a sírba a tükrök szellemét. A valóságot, vagyis a fény sugar szabályos visszaverődését a tükörlapon, a különböző kultúrákban élő emberek más-más módon fogták fel.

Lappantyú (*Caprimulgus europaeus*)

Majdnem egész Európában költ az északi részek kivételével, valamint Nyugat- és Közép-Ázsiában. A hímnél jellegzetesek a fark mindkét oldalán és a szárny végén látható fehér foltok. Kizárólag napszállta után aktív. Tápláléka a röptében elkapott repülő rovarokból áll. Áprilistól szeptemberig tartózkodik Magyarországon, a zárt állományú erdőket kivéve rendszeres fészkelő fajunk. Természetvédelmi értéke 50 ezer forint.

Dögkeselyű (*Neophron percnopterus*)

A sivatagtól, a sztyeppéken keresztül, a trópusi esőerdőig szinte minden övezetben előfordul. Elsősorban dögevő, de egyéb hulladékokat is elfogyaszt. Egyik kedvence a strucctojás, ám csőre gyenge a feltöréséhez, ezért keres egy megfelelő követ és addig dobálja, amíg a tojás el nem törik. Hazánkban az előfordulása nagyon ritka, fokozottan védett. Természetvédelmi értéke 100 ezer forint.

Talpastyúk (*Syrhaptes paradoxus*)

Köves félsivatagok, homokpuszták lakója, de kedveli az sztyepp vidékeket is. Magyarországon nagyon ritka vendég. Tollazatára a barna és a sárga rejtő szín a jellemző, hasalja fekete. Elsősorban növényi magvakat fogyaszt, nagy csapatokban húz az itatóhelyekre. Évente általában kétszer költ, talajba kapart mélyedésbe rakja fészket. Hazánkban ritka kóborló, védett. Természetvédelmi értéke 10 ezer forint.

A VADÁSZAT EMBER ÉS ÁLLAT TALÁLKOZÁSA TERMÉSZETES KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT, MELY SORÁN AZ EMBER CÉLJA...			ISMERŐ				
TULAJDONOS	VAGY, LATINUL		ÁZSIAI VADLÓ				
	SAV						
PUSZI							
MIATT, NÉPIESEN							
		SZERB KÖRTÁNC					
DÁN KORONA			INDOK, MOTÍVUM				
DAGANAT			SEREG				
			PÁRIZSI SZÁLLODA				
			A MEGFEJTÉS FOLYTATÁSA				
			MEGREKED				
			KINÉZ, KIOLVAS				
			EMBER (SZLENG)				
			NYÍRFAFELE				
BAMBA, MAFLA			NEURÁLIS				
			MŰVÉSZCSALÁD				
AHHOZ HASONLÓ	NOSZOGAT						
	LABDA, BECÉZVE		ÉNEK, NÓTA				
			TÁRNA				
		ESZTER BECÉZVE					
		KIRÁNDULÁS					
OPEL TÍPUSA			PÓZNAFELE				
			DÓZIS, PORCIÓ				
PERCEGŐ ROVAR							
KAUKÁZUSI NÉP		NEM MEGY EL					
		GEMINI	BÓDÍTÓ				
			SZÉKESEGYHÁZ				
			TEGEZ (TAJSZÓ)				
VENDÉGLÁTÁS			KÖNYÖRÖG				
			FAANYAG JELZŐJE				
		HAJDAN					
		GYAPJÚSZÖVET					
BIZONY, NÉPIESEN	ÉRZÉKEL		RIZS, NÉMETÜL				
	BOKROS RÉSZ		RAB-SZOLGA				
CSUPÁN			TENGERI HAL				
ÖV KAPCSA			FIGURA				
		KIMÚLT					
ÉRTESSÍT			KALAF MENTŐJE				
ANGOL FERFINÉV			DAL, RÉGIESEN				
		DESZKAÉPÜLET					
		FELESÉGE	JAPÁN PORCELÁN				
EBBEN AZ ÉVBEN			ZACSKÓ				
LATIN STB.			VIZÁLLÓ FESTÉK				
		SÍLÉC MÁRKÁJA					
		KÁBÍTÓ-SZERFELE	MEGFEDD				
			SPORT-ÖLTÖZÉK				
ELLENBEN	KUTYA, CSAHOS	É	AMELY DOLOG				
			MELY SZEMÉLY?				
		ÜTHETŐ A VEZÉR					
			TUSI				
ROSSZ, ANGOLUL			KIRÓ				

Májusi játék könyvet ér..

Ismét több játékra invitáljuk önöket. Az egyik a hónapról-hónapra jelentkező keresztrejtvényünk, amelynek megfejtése a vadász és a vad kapcsolatáról szól. A második, a „Ki vagyok én?” című játékunk, melynek megfejtéseként olyan híres vadászok neveire vagyunk kíváncsiak, akiknek idén lenne kerek születésnapjükhöz. Harmadik feladványunk a népszerű sudoku játék vadászias változata, melyben a három beszínezett négyzet rejti a számunkra beküldendő vadfajok „képeit”. Negyedik játékunk a gyermekeknek szól. Jó szórakozást!

A megfejtéseket 2011. május 10-ig várjuk szerkesztőségünk címére vagy az mjudit@vadaszlap.hu e-mail címre. A helyes megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki.

Előző havi megfejtések: „A német vizsla magának, a magyar vizsla gazdájának vadászik”; Kakukktójas: húzás
Fejlődés: január/február, március, március/április, október/november; Levél és virágzat: bükk, fehérrákác, feketefenyő, kocsánytölggy, közönséges nyír, szürkenyár

Nyertesek:

**Zádori József (Dalmand), Tuzáné Bószár Zsuzsa (Tar)
Gyulai Mihály (Ózd)**

Ki vagyok én?

Kiket rejtenek az alábbi állítások?

Megfejtésként híres vadászok nevét várjuk!

- 150 évvel ezelőtt született Perbálon. id. Fuchs Antallal és Thurn Rumbach Istvánnal a Magyar Véreb Egyesület alapítója, 1929-ben jelent meg A véreb munkában című könyve. Szintén ettől az évtől kezdve a Magyar Királyi Udvari Vadászati Hivatal helyettes vezetője.
- 130 évvel ezelőtt született Léván. Először 1903-ban lépett Afrika földjére, majd még számtalanszor lépi át a fekete kontinens határát. Az I. világháború kitörésekor hadifogollyá nyilvánították és Indiába internálták. 1920-tól a Nimród Vadászujság főszerkesztője.
- 130 éve született Vérteskozmán. Magyar-latin szakos tanár, írói pályáján ő indítja el Fekete Istvánt. A vadászujságokban Borz és Sólom álnéven publikál.
- 120 éve született Gyömrőn. 1924-1945-ig a Nemzeti Vadászati Védegylet elnöke, de elnöke még a Magyar Kutyatenyésztő Egyesület Országos Szövetségének is. Sárosdi vadaskertjébe őzet, vadpulykát, siketfajdot és vapatit telepít. Felesége Sarolta, Széchenyi Zsigmond leánytestvére.

Sudoku

A klasszikus sudoku játéknak ezúttal egy vadászias változatát adjuk feladvánnyként, ám a szabályok ugyanazok!

Tehát:

A kitöltéshez használható számok, vagyis állatok: **1.** szalonka, **2.** siketfajd, **3.** tőkésréce, **4.** mezei nyúl, **5.** fácán, **6.** vaddisznó, **7.** őz, **8.** dám, **9.** gímszarvas

Minden sorban, mind a kilenc különböző ábrának szerepelnie kell, tehát egy ábra egy sorban csak egyetlen egyszer fordulhat elő.

Minden oszlopban mind a kilenc különböző ábrának szerepelnie kell, azaz egy ábra egy oszlopban csak egyetlen egyszer fordulhat elő.

Minden vastag vonallal határolt mezőcsoportban mind a kilenc különböző ábrának szerepelnie kell, vagyis egy ábra itt is csak egyszer fordulhat elő.

Az előre megadott ábrák nem változtathatók meg.

Mivel itt a számokat állatokkal helyettesítettük, a könnyebb megoldás érdekében azt javasoljuk, hogy az állatokat számokkal helyettesítsék!

Gyerekjáték

Szókereső

Keress meg a betűrengetegben elrejtett húsz szót, melyeket megtalálsz a babonáról szóló cikkben.

A helyes megfejtéseket visszaküldők között értékes könyveket sorsolunk ki.

Beküldési határidő: 2011. július 5.

(Postacímünk: 1031 Budapest, Rozália utca 59/a., e-mail cím: eleksylvi@freemail.hu)

T	H	A	D	C	B	O	G	O	M	I	T	O	K	B	T
E	G	U	E	B	J	H	G	V	M	E	L	L	E	Z	S
R	Y	H	L	F	G	K	I	S	O	T	L	Á	T	N	S
M	F	P	Q	L	J	Y	A	Y	K	L	F	M	I	Y	Z
É	E	P	S	P	Ó	K	M	J	N	E	E	L	Z	Ö	E
S	S	Y	R	Q	S	C	T	Y	A	R	K	Ó	E	P	R
Z	C	N	Ó	S	L	E	S	Z	F	E	E	J	N	O	E
E	N	Á	R	F	A	D	B	I	G	H	T	I	H	N	N
T	E	K	Á	O	T	S	P	C	L	Ó	E	M	Á	K	C
F	R	R	J	Z	O	Ü	G	A	F	L	M	I	R	Y	S
Ö	E	O	Z	P	K	Q	K	T	C	X	A	L	O	O	E
L	Z	Z	S	G	R	S	Z	R	B	V	C	G	M	R	H
Ö	S	S	O	I	G	Ö	D	R	Ö	T	S	O	Q	O	O
T	L	O	N	Y	T	Y	X	S	T	M	K	R	S	K	Z
T	A	B	O	F	A	Z	V	F	A	P	A	T	K	Ó	Ó
I	B	X	G	A	N	O	B	A	B	D	H	G	C	J	E

„Párkereső”

Párosítsd a színekhez a megfelelő állatneveket.

(Van olyan szín, amihez több állat tartozik)

1. Sárga...

A: ...kánya

2. Vörös...

B: ...kárász

3. Fekete...

C: ...róka

4. Arany...

D: ...billegető

5. Kék...

E: ...hal

6. Zöld...

F: ...harkály

7. Fehér...

G: ...rigó

8. Szürke...

H: ...galamb

9. Ezüst...

I: ...gém

10. Barna...

J: ...málinkó

K: ...küllő

L: ...rétihéja

M: ...sakál

N: ...vércse

O: ...varangy

P: ...gólya

Q: ...begy

A BLASERKLUB
2011. május 14-én,
szombaton 10 órakor
a Budakeszi Lőtéren
(www.loterkft.hu)
bemutatót tart
BLASER golyós
és sörétes fegyverekkel,
valamint
ZEISS távcsövekkel,
ahol lehetőség nyílik
a kipróbálásra.

Jelentkezésüket kérjük,
legkésőbb május 1-ig
e-mailen:
vadaszaruha@enternet.hu
vagy telefonon
+36-30/922-1322
jelezni.

A rendezvény
szakmai támogatója
a Blaser Magyarország Kft.

Szeretettel várunk
minden olyan
vadászt és sportlövőt,
aki érdeklődik
a BLASER és ZEISS
csúcstechnológiája
íránt.

ORXX
VADÁSZBOLT és FEGYVERJAVÍTÓ

8000 SZFVÁR, SEREGÉLYESI ÚT 86. TEL./FAX: 22 504-835
MOBIL: 30 9474-295, 20 9345-134 WWW.ORXXFEGYVER.HU

RECKNAGEL
online katalógus
a weblapon

távcsőszerelekek és
alkatrészek kizárólagos
forgalmazója

Csőcsere,
kalibermódosítás
Lothar Walther csővel
Teljeskörű fegyverjavítás
Betétcsövek: .22lr-től .45Blaser-ig

A JÓ HÍRNÉV KÖTELEZ!

Vadászatra kész fácánt,
valamint királyfácánt
Balatonnagyberekből!

Hubertus Agráripári Bt.
8713 Kéthely,
Sáripuszta hrsz.: 0275
Lóki György
Telefon: +36-30/229-8951
E-mail: gyorgy.loki@hubertus.hu

KUKORICA-ESŐ

Időt, pénzt és rengeteg fáradságot takarít meg
a magyar fejlesztésű, szabadalmi oltalommal védett
digitálisan vezérelt automata etetővel.
Már közel kétezer 120 és 220 literes berendezés működik
a hazai vadászterületeken, a vadgazdák
teljes megelégedésére

2 év garancia!
Több berendezés megvásárlása esetén
10 %-os kedvezmény!
Kérésre részletes tájékoztatót küldünk

Megrendelhető:
Soltész Károly épületgépész és villanyszerelő mesternél
2000 Szentendre, Irinyi Dániel u. 25.
Tel/fax: 06/26-313-789 Mobil: 20/951-3427
info@vadeteto.hu
www.vadeteto.hu

FILMEK
VADÁSZOKNAK!
2500 Ft/Db

RENDELLENES, TORZ
AGANCSÚ ÓZBAKOK

ÚJ

ÓZBAK CSALSÍPRA

VADÁSZÉVAD

100
LÖVÉS
2010

ÚJ

VADDISZNÓRA

További filmek:
Vaddisznó hajtások 1,2,3,4,5
Vadászévad 2006 - 2009
Vad és vadászat
Agancsosok
Dámbarcogás
Ózbak bírálata 1,2
Gimbikák bírálata
Dámibikák bírálata
Muflonkos bírálata
100 gimbika
100 ózbak
Óznász

Megrendelhető:
blumann@vadfotos.hu
www.vadfotos.hu
Tel.: 70/317-4106
70/360-6308

© Blumann Ödön

Készítsünk hasznos eszközöket, berendezéseket házilag, olcsón, akár hulladéknak tűnő dolgokból is

Szóró-óra, kukoricatároló

Egyre több vadásznak adatik meg az a lehetőség, hogy saját szórót, szórókat tartson fenn, számos területen pedig ez az egyetlen engedélyezett nagyvad-vadászati mód. Nem mindenkinek van azonban ideje kifizetni, hogy a szarvasok, disznók a nap, vagy az éjszaka melyik szakaszában érkeznek a szóróra.

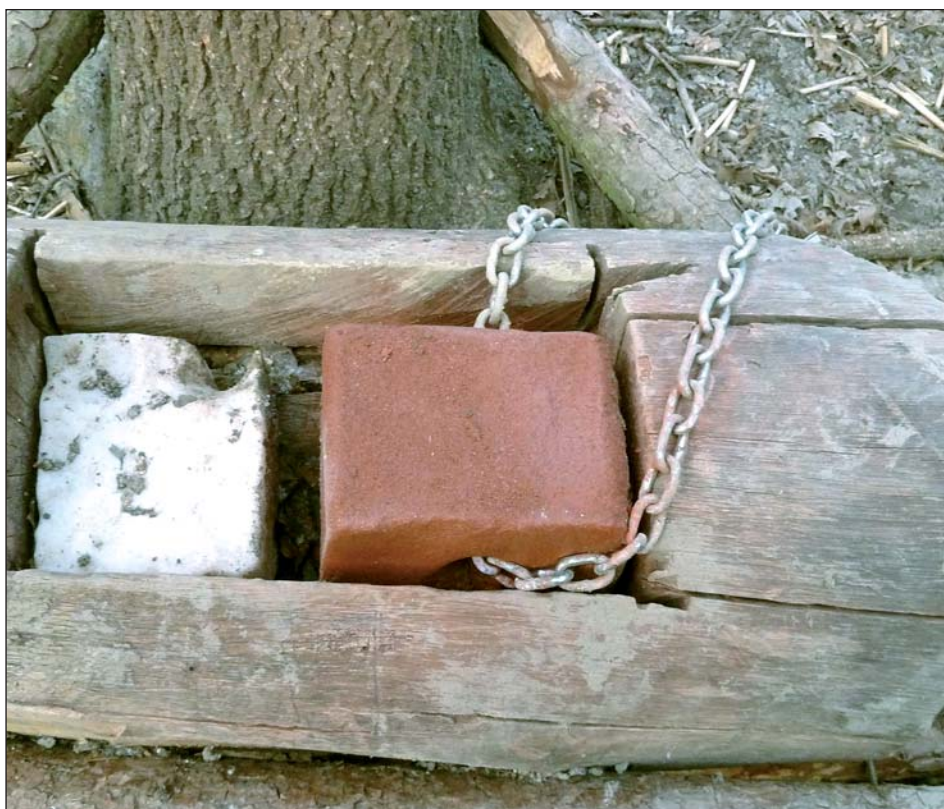
Alakítsuk át a meglévőt

Szellemes megoldást alkalmaz ennek „automatikus” megállapítására Füle Szilveszter, Zala megye nyugalmazott vadászati felügyelője.

A szóró közepe felett arasznyi magasságban zsinór van kifeszítve, egyik oldalon fához kötve, a másik vége két zsinórvezetón (szemes csavar, vagy U-szeg) keresztül egy zárható dobozban elhelyezett egyszerű óra ceruzaeleméhez van rögzítve. A szórón turkáló disznó, vagy patájával kaparó szarvas elhúzza a zsinórt, ezzel kihúzza az elemet az órából, így az megállva rögzíti az időpontot. A 30-150 ezer forintos automata vadmegfigyelő berendezésekkel (lásd összeállításunkat a 298-299. oldalon) szemben ennek a költségei: kínai műanyag elemes óra: 3-400 Ft, fém-, műanyag-, vagy fa tároló doboz lakattal 3-800 Ft, pár méter zsinór, 2 szemes csavar és 1-2 órai munka...

Ugyanitt láttuk azt a praktikus megoldást is, amely a már eredeti rendeltetésére nem alkalmas hűtőládák „másodlagos” felhasználá-

sát jelenti. A környezetbe illően sötétzöldre festett 2-500 literes láda tökéletesen szárazon tartja a benne tárolt kukoricát, vagy akár a nedvességre fokozottan érzékeny tápot is. Légmentes záródása miatt sem rovarok, sem rágcsálók nem tudnak belemenni, szemben a deszkából ácsolt, vagy fémhordóból kialakított tárolókkal. A korrózió ellen célszerű lábakat tenni a sarkai alá, s rászegecselt lakatpánttal pedig az illetéktelen kétlábú kártevőktől is védhető a tárolt etetőanyag. Ugyancsak a kétlábúak elleni védelem az átfúrt nyalósó-tömb leláncolása, mert széttörve már nem piacképes a „zsákmány”. **S.E.**

NAGY TELJESÍTMÉNYŰ Z4i. A KLASSZIKUS 4-SZERES ZOOM-MAL

A világítópontos Z4i a tradicionális 4-szeres zoom-mal, elegáns formájával, tökéletes kiegészítője a népszerű Z6, Z5 és Z3-as szériának.

KÖNNYŰ ÉS ROBUSZTUS

Z4i 2,5-10x56 a rossz fényviszonyokra
Z4i 3-12x50 a változatos vadászatokra
Z4i 1,25-4x24 hajtóvadászatokra

BRILIÁNS

szűrőketben is nagy fényáteresztő-
képesség a pontos találat érdekében

PRECÍZ

finom világító szálkereszt a második
képsíkban a precíz célzásához

SWAROVSKI
OPTIK

SEE THE UNSEEN
WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM

SWAROVSKI OPTIK KG
Daniel-Swarovski-Strasse 70, 6067 Absam, Austria
Tel.: +43/5223/511-0, Fax: +43/5223/41 880
info@swarovskioptik.at

www.papp-gumi.hu

MAGYAR TERMÉK, MAGYAR MUNKAHELY!

A Pápan megrendelt
gumiabroncsok
Budapesten
is átvehetők:
GROPA Kft. 1113 Bp.
Budafoki út 113.
(Keltex raktár)

8500 PÁPA, Jókai u. 62.
info@papp-gumi.hu
89-313-882; 30/680-9848

HAGYUNK NYOMOT MAGUNK UTÁN!

Ficsór Autóház Kft.
1106 Budapest, Fehér út 7. • H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00
Tel.: 06 1 260 11 22 • Fax: 06 1 262 66 10
E-mail: terepgumi@ficsor.hu • Web: www.ficsor.hu

**14 éve áruljuk,
a minősége garantált!**

**TEREKGUMIK
ÓRIÁSI KEDVEZMÉNYEL!**

2 olasz terepgumi-specialista
gyár kizárólagos forgalmazójától
Ahol eddig el-
akadtatok, ott
most nem
fogtok!

Símex Minta

Kalman

Terrain

Rf Kobra
13,5 mm

Nehéz terepre - sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység

Kougar

Country

Kobra

Trac

Ne vesszen kárba, ami értékes

Maradékaltalanul

Nem mindig sikerül előre kiszámítani, hogy mennyi fog elfogyni (vad)húsból készült ételinkből, így sokszor ami megmarad, az már kevés ahhoz, hogy elég legyen egy önálló étkezéshez, vagy egyszerűen csak nem akarjuk másnap is ugyanazt enni. Bár a kutya biztos nem tiltakozna ellene, kár kidobni, amikor változatos, ízletes „második fogást” készíthetünk a maradékokból.

A pörköltök és más szaftos húsook maradékából húsos palacsintát készíthetünk. A nagyobb húsdarabokat villával szétnyomjuk, esetleg az egészet ledaráljuk és – ügyelve arra, hogy ne legyen nagyon híg a szaftja – kissé vastagabbra sült palacsintába göngyöljük és a végeit felhajtjuk. Egymás mellé tepsibe helyezve tejfölös (esetleg paprikás) mártással leöntjük és enyhén átsütjük, még forrón tálaljuk.

Szinte minden száraz hús (sült, főtt egyaránt) alkalmas arra, hogy kicsontozva és apró darabokra vágva hússalátát készítsünk belőle. Bármilyen, a szezonban éppen kapható friss saláta, zöldség és gyümölcs(!) felhasználható hozzá, reszelve a nyers sárgarépa, retek, uborka, alma, apróbb darabokra vágva a levesben megfőtt, vagy párolt zöldségek, cékla, kézzel tépkedve a leveles saláták, a levétől különválasztott konzervkukorica- és (főtt)borsó jól összekeverve a húsdarabokkal, a kimagozott, kockázott gyümölcsökkel. A felhasznált alapanyagok széles választékának csak a fantázia szab határt! Ízesítésként gyári-, vagy saját készítésű salátaöntettel tehetjük szaftossá, negyedelt főtt tojással, főtt gombával díszítve akár főfogásként is feltálalhatjuk. **-som**

Vadhús-saláta

1 kiló sült, vagy főtt vadhús, 20 deka vörshagyma, 10 deka kapribogyó, 3-4 deci olaj, 3 tojás, 70 deka burgonya, 15 deka zeller, 15 deka sárgarépa, galambsaláta, só, törött bors, ecet. Bármilyen vadhúsmaradékot vékonyan felszeletelünk, a hagymát szintén, utóbbit térszűrőbe téve leforrázzuk és a hússal elkeverjük. Néhány szem kapribogyót, sót, borsot vegyítünk közé, ecettel és olajjal ízesítjük. Ha kevés a vadhús, vékonyra szelt főtt burgonyával is dúsíthatjuk. A tálra helyezett salátát főtt, vékony zellerszeletekkel, rá vékonyra szelt sárgarépa-karikákkal, végül galambsalátával rakjuk körbe. Rátesszük a negyed cikkelyekbe vágott tojást, pár órában hidegben pihentetés után tálaljuk.

VADÁSZLAP Kft.

Cégjegyzékszám: 13-09-102825

Adószám: 13468426-2-13

Közösségi adószám: 13468426

Kiadó-főszerkesztő: **Csekő Sándor**
sandorcseko@vadaszlap.hu

Szakmai lektor: **Homonnay Zsombor**
homonnay@vadaszlap.hu

A kiadó titkára: **Farkas Bertram**
farkasb@vadaszlap.hu

Hirdetés: **Barikád Reklámügynökség**
barikad@invitel.hu

Terjesztési igazgató: **Mészáros György**
terjesztes@vadaszlap.hu

Webáruház vezető: **Elek Erzsébet**
elekerzsi@vadaszlap.hu

Kapcsolat:
1031 Budapest, Rozália u. 59/a.
tel./fax: +36-1/242-0042
flotta mobil: +36-70/702-5000
info@vadaszlap.hu

VADÁSZLAP

ISSN 1215-6159 (nyomatott)

Felélős szerkesztő: **Somfalvi Ervin**
somfalvi@vadaszlap.hu

Tervező szerkesztő: **Wéber Ferenc**
fefer@vadaszlap.hu

Főmunkatársak:
Agyaki Gábor, agyaki@vadaszlap.hu
Bálint Elemér, balint-elemer@t-online.de

Munkatárs: **Mészáros Judit**
mjudit@vadaszlap.hu

Megjelenik havonként a megelőző hónap utolsó hetében.
Ára: 850 Ft, Előfizetőknek: 750 Ft
Az előfizetési díj 2011 végéig: 5250 Ft

Előfizethető belföldi postautalványon, átutalással a 65100149-11301439 számú számlára, a hírlapkézbesítőknél, a postahivatalokban.

Terjeszti a Lapker Zrt., a Magyar Posta Zrt. és az alternatív terjesztők.

A terjesztést gondozza: MédiaLOG Zrt.

Erdélyben terjeszti és az előfizetéseket fogadja a Krónika Kiadóház Rt.
Telefon: 0264-455-959
Fax: 0264-455-969
e-mail: difuzare@kronika.ro
Előfizetési díj havonta: 14 RON

Nyomdai előállítás: **Pharma Press Kft.**
Felélős vezető: **Dávid Ferenc**

VADÁSZLAP ONLINE

információs magazin
ISSN 1588-1229 (online)

Kapcsolat:
www.vadaszlap-online.hu
www.vadaszlap-online.eu
www.vadaszlap-online.com

Munkatársak:
Földvári Attila attila.foldvari@vadaszlap.hu
Kókai Márton marton.kokai@vadaszlap.hu

Az Európai Vadászújságírók Szövetségének tagja

ZECKprotec

ROVINCE

ÚJ!

MONARCHIA
vadászbolt SZOMBATHELY

9700 Szombathely, Fő tér 29.
Üzlettelefon: +36 94/318-671
Fax: +36 94/342-687
Mobil: +36 70/315-1314, +36 20/937-1202
E-mail: monarchia@vadasz.bolt.hu
www.vadasz.bolt.hu

Exkluzív

Miért jó a KULLANCS RIASZTÓ VADÁSZRUHÁZAT?

- egy állandó védelmet biztosít!
- védelme aktív marad, többszöri mosás után is!
- biztosítja hogy a kullancsok elkerülnek a ruháját!
- teljes mértékben ártalmatlan az emberre!
- mindig védi teste egy jelentős részét!
- minden időjárási körülmény közepette védi Önt!

A kullancs riasztó vadászruházat egy forradalmian új, intelligens termék, amellyel megelőzheti a kullancsok okozta gyakori betegségeket. Ez az eljárás az egyetlen Európában, amely teljes mértékben dermatológiailag tesztelt és számos professzionális szervezet által ajánlott. A ruházatot egy speciális kullancsriasztó alkalmazással kezelik a gyártása során. A kullancs riasztó vadászruházat teljes mértékben szagtalan, bőrbarát és mosógépben mosható. A védelem aktív marad több mint 80 mosás után is, ami a ruházatot professzionális használatra is alkalmassá teszi.

89 900 Ft

Vadász kabát Víz- és szélálló vadászkabát, a fleecé dzsekivel kombinálva univerzális viselet. | Férfi méret: M-3XL | Női méret: 36-44

22 900 Ft

Ing Kellemes viseletet biztosító vadászing. | Méret: S-3XL

29 900 Ft

Fleece dzseki Extrém könnyű, puha viselet, kombinálva a kabáttal egész éves viselet, sok praktikus zsebbel ellátva. | Férfi méret: M-3XL | Női méret: XS-XL

35 900 Ft

Vadász nadrág Víz- és szélálló, erős anyagból készült, de mégis könnyű vadásznadrág, kényelmes szabással és zsebekkel. | Férfi méret: 48-60 | Női méret: 36-46

NIGHT VISION SLOVENSKO S.R.O.

ÉJJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEK SZAKKERESKEDELME EXPORT-IMPORT

ÉJJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEINKET A LEGKEDVEZŐBB ÁRAKON A LEGMAGASABB MŰSZAKI MINŐSÉGBEN FORGALMAZZUK.

Minőségi árúk megdöbbentően alacsony árakon.

A világ legnagyobb gyártóival állunk közvetlen kapcsolatban a legnagyobb választékot kínálva.

Társucégünk a magyar NIGHT VISION HUNGARY.

Áraink a legversenyképezebbek.

Megrendelésüket azonnal teljesítjük.

MI FELKÉSZÜLTÜNK A VADÁSZATI IDÉNYRE!

Választékunk Közép-kelet Európában is egyedülálló.

www.nightvision.hu

Legyen résen! Figyelje reklámjainkat és weblapunkat!

Cégünk választékát folyamatosan bővítjük. Forgalmazunk legalább 230 féle éjjellátó készüléket.

MINDEN INFRAIGÉNYT MEGOLDUNK

TAKÁCS LÁSZLÓ

cégevezető

06 70 200 7132

14 éves éjjellátó szakmai gyakorlattal, 6 éves tervezési és gyártási tapasztalattal rendelkezünk. Éjjellátók értékesítése nagy tételben is a világ bármely részére.

Repül az idő!

A tavasz előbb érkezik,
mint gondolná!

„A technológia meghatározza az életemet.
Ezért választom mindig a modern, innovatív
gépeket, földön és levegőben egyaránt.”

Besenyi Péter
műrepülő
Világ- és Európa-bajnok

Máris beszökött kertjeinkbe a melengető tavaszi napsütés.
Elérkezett a ház körüli munkák ideje. Készítse fel kertjét Ön
is a tavaszra. A STIHL megbízható gépeivel öröm a munka,
szinte repül az idő.

További akciós termékeinket keresse
szakkereskedéseinkben.

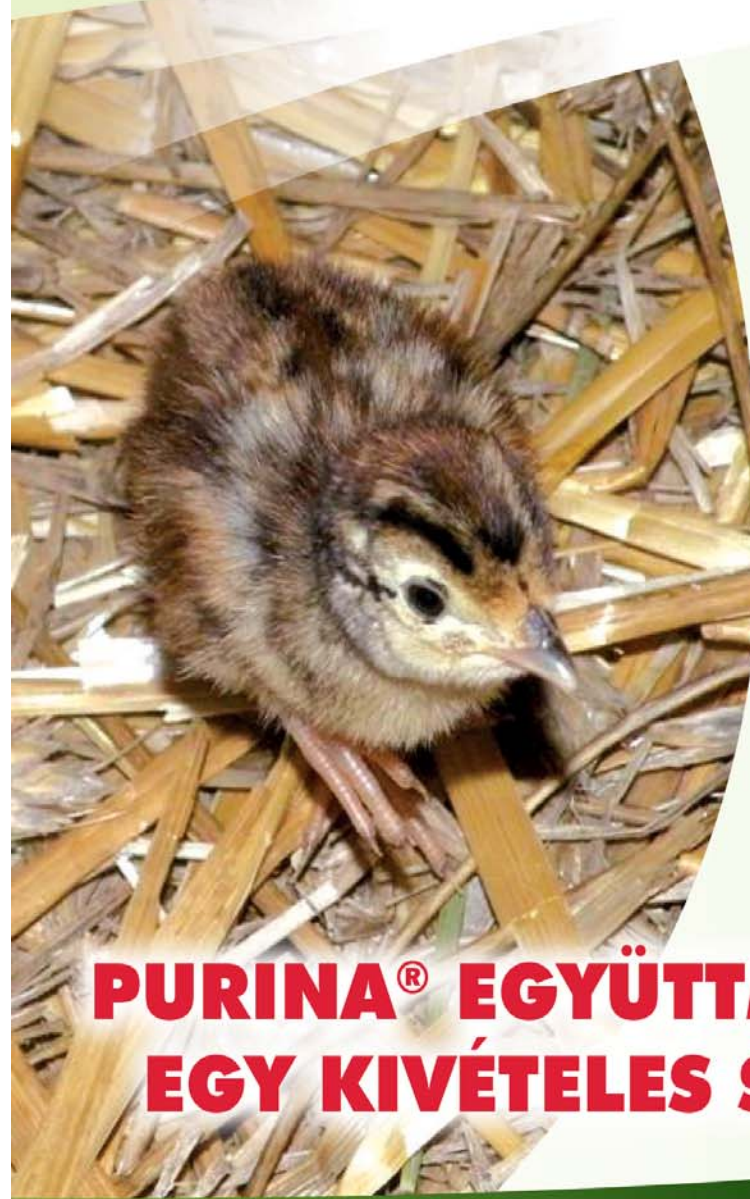
Az akció időtartama: 2011. április 1 – május 31.

ANDREAS STIHL KFT. 2051 Biatorbágy-Budapark, Paul Hartmann u. 4.
Telefon: (06-23) 418-054 · Fax: (06-23) 418-106
www.stihl.hu · E-mail: info@stihl.hu

STIHL®

PURINA® FÁCÁNTAKARMÁNYOK

Használja Ön is a
PURINA® fécántakarmányait
napos kortól egészen a vadászatig!

Megbízható alapanyagokkal,
speciális kiegészítőkkal,
kimondottan a fécánok
igényeinek megfelelően
készült takarmányainkkal,
a legoptimálisabb költséggel
tudja nevelni madarait!

PURINA® EGYÜTTMŰKÖDÉS
EGY KIVÉTELES SIKERRE!

Kérje ajánlatunkat honlapunkon
(www.purinatakarmany.co.hu oldalon a
Kapcsolat menüpontban) vagy érdeklődjön
Tokaji Istvánnál a 06/30-645-2551 telefonszámon!

AGRIBRANDS Europe Hungary zRt.

5300 Karcag, Madarasi út 0399. hrsz., Tel.: 06-59/507-221, Fax: 06-59/507-214

1134 Budapest, Váci út 37., Tel.: 06-1/236-4500, Fax: 06-1/236-4501

7400 Kaposvár, Dómbóvári út, Tel.: 06-82/529-150, Fax: 06-82/529-160

E-mail: vevoszolgalat@cargill.com • Weboldal: www.purinatakarmany.co.hu

A Purina® és a Checkerboard a Nestlé Purina PetCare vállalat védjegyei.

PURINA®